

การวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของเฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิทซ์เจอรัลด์

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุรพงษ์ ภัคคี

29 ส.ย. 2524

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2523

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ พิตซ์เจอร์ลด์

บทกวีย่อ

ของ

สุรพงษ์ ภาภักดิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2523

การวิเคราะห์ครั้งนี้ เพื่อศึกษาตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของ ฟรานซิส สก็อต คีย์ พิตช์เจอร์ลด์ และเปรียบเทียบตัวละครเอกฝ่ายชายกับชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ ผลงานที่นำมาศึกษาครั้งนี้คือ นวนิยายทั้งห้าเรื่องของ พิตช์เจอร์ลด์ ได้แก่ This Side of Paradise.

The Beautiful and Damned, The Great Gatsby, Tender Is the Night และ The Last Tycoon โดยการวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายทั้งห้าเรื่องดังกล่าว ในด้านบุคลิกภาพและการดำเนินชีวิต ตั้งแต่พื้นฐานทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคม การศึกษา อาชีพ อุปนิสัย ความคิดและความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น แล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับชีวิตจริงของ พิตช์เจอร์ลด์ และเสนอผลของการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลของการวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชาย แสดงให้เห็นว่าในนวนิยายเรื่องแรกตัวละครเอกฝ่ายชาย คือ อัมโมรี เบลน มีบุคลิกที่ดี มีการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในสมัยเป็นนักศึกษาและเริ่มมีความรัก ในนวนิยายเรื่องที่สองตัวละครเอกฝ่ายชายคือ แอนโธนี แพทซ์ มีบุคลิกภาพดี และการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงไปต่าง ๆ ในระยะหลังการสมรส ในนวนิยายเรื่องที่สามตัวละครเอกฝ่ายชายคือ เจย์ แกทส์บี้ และ นิค คาราเวย์ มีบุคลิกดี และมีการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่ที่สะท้อนให้เห็นสังคมอเมริกัน ภายหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ในนวนิยายเรื่องที่สี่ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือ คิค ไคเวอร์ มีบุคลิกดี และมีการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการสมรส กับภรรยาผู้เป็นโรคจิต ส่วนในนวนิยายเรื่องสุดท้าย ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือ มอนโร ลทาห์ มีบุคลิกดีและมีการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่ในวงการบันเทิงของฮอลลีวู้ด

ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบชีวิตจริงของ พิตช์เจอร์ลด์ กับตัวเอกฝ่ายชายทั้งหกคน ปรากฏว่า ตัวละครเอกทุกคนมีบุคลิกภาพคล้ายคลึงกับผู้ประพันธ์ การดำเนินชีวิตของตัวละครเอกแต่ละคนก็ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ ตามระยะเวลาต่าง ๆ กัน ตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษา จนกระทั่งชีวิตสมรส ชีวิตภายหลังการสมรส ความคิดที่มีต่อสังคม และชีวิตในบั้นปลายที่เข้าไปอยู่ในฮอลลีวู้ด

AN ANALYSIS OF LEADING MALE CHARACTERS IN
FRANCIS SCOTT KEY FITZGERALD'S NOVELS

AN ABSTRACT

BY

SURAPONG PUKDEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1980

The purpose of this analysis was to study the leading male characters in Francis Scott Key Fitzgerald's novels and to compare the characters with the author himself.

The five novels analyzed were This Side of Paradise, The Beautiful and Damned, The Great Gatsby, Tender is the Night, and The Last Tycoon. Fitzgerald's leading male characters were analyzed in their personalities and ways of living — economic and social status, education, careers, behaviors, ideas and relationships with other characters. Then the comparative analysis was made between Fitzgerald and the six leading male characters. The research was presented in an analytical description.

The result of the analysis of the six leading male characters indicated that all of them had good personalities. The first book was about Amory Blaine and his experiences in Princeton University. The second book was about Anthony Patch's marriage life. The third book was about the lives of Jay Gatsby and Nick Caraway in New York after the first World War. The fourth book was about the changing life of Dick Diver after his marriage to a neurotic wife. The fifth book was about Monroe Stahr's life in Hollywood.

The result of the comparative study between the author and his leading male characters was that they were similar in their personalities and ways of living.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

นาย อภิรักษ์ ประธาน
อธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้เพราะผู้เขียนได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์
เตวาร์นี อินทรภักดี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภา กงกะนันท์ ที่ได้กรุณาให้คำ
แนะนำชี้แนะแนวทางในการวิเคราะห์ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนขอ
กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ Mr. Jay Rosengard ที่ได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์
ต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ท้ายสุดนี้ ขอขอบคุณทุก ๆ ท่านที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจจนกระทั่งงานวิจัยนี้
สำเร็จลงลุล่วงไปด้วยดี

สุรพงษ์ ภักดี

ทศ 48/2564

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	8
2 ชีวิตประวัติของฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ พิตช์เจอร์ลด์และผลงาน	15
ประวัติของฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ พิตช์เจอร์ลด์	15
ผลงานประเภทนวนิยายที่จะนำมาวิเคราะห์	24
<u>This Side of Paradise</u>	24
<u>The Beautiful and Damned</u>	28
<u>The Great Gatsby</u>	30
<u>Tender is the Night</u>	34
<u>The Last Tycoon</u>	37
3 วิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชาย	41
อัมโมรี เบลน	42
แอนโซนี แพทช์	(48)
เจย์ แกทส์บี้	53
นิค คาราเวย์	62
ริชาร์ด หรือคิค ไค้เวอร์	65
มอนโร สตาห์	71

4	การวิเคราะห์เปรียบเทียบชีวิตจริงของฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ พิทช์เจอร์ลด์ กับตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของเขา	75
	บุคลิกภาพ	76
	ฐานะทางเศรษฐกิจ	78
	ฐานะทางสังคม	80
	การศึกษา	82
	อาชีพ	83
	ความคิดในการดำเนินชีวิต	85
	อุปนิสัย	87
	ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	89
5	สรุปผลการศึกษาค้นคว้าและข้อเสนอแนะ	92
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	92
	ข้อเสนอแนะ	101
	บรรณานุกรม	102
	ภาคผนวก	106

ภูมิหลัง

วรรณคดีกับชีวิตมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เป็นเรื่องที่ผู้ศึกษาวรรณคดีกำลังให้ความสนใจอย่างมากเป็นพิเศษในปัจจุบันนี้ เนื่องจากวรรณคดีสร้างจากชีวิตจริง ๆ เป็นหลัก เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่อุบัติขึ้นในชีวิตจริงก็อาจเอามาเรียบเรียงเป็นวรรณคดีได้ วรรณคดีเป็นสิ่งที่กว้างขวาง เรื่องในวรรณคดีก็คือเรื่องของชีวิตนั่นเอง ดังที่ วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (วิทย์ ศิวะศรียานนท์ 2518 : 170 - 171) กล่าวว่า วรรณคดีสร้างจากชีวิตจริง จากความคิด ความรู้สึกของมนุษย์และเหตุการณ์ซึ่งได้เกิดขึ้นในชีวิตจริง ๆ แม้แต่เรื่องที่ดูไม่มีมูลความจริง นิยายปรัมปราจำพวกเทพนิยาย (Myth) ต่าง ๆ ตลอดจนนิยายล้อ (Satire) เช่น Gulliver's Travels ของโจนาธาน สวิฟท์ (Jonathan Swift) หรือ Alice in Wonderland หรือ Candide ของวอลแตร์ ล้วนแอบอิงชีวิตจริงทั้งสิ้น ปาฏิหาริย์ต่าง ๆ เป็นแต่เพียงสัญลักษณ์ (Symbol) ซึ่งมีความหมายซ่อนเร้นอยู่ โลกแห่งความฝันซึ่งกวีสร้างขึ้นจะพิสดาร ใดใดในอย่างไรต้องมีรากฐานมาจากชีวิตจริง เรื่อง The Invisible Man ของ เอช.จี.เวลส์ (H.G. Wells) เรื่อง Brave New World ของ ออลดิส ฮักซเลย์ (Aldous Huxley) ก็ล้วนเป็นสิ่งไม่เกินเหตุผลของมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เจตนา นาควัชร (เจตนา นาควัชร 2520 ก.1) ที่กล่าวว่า "เนื้อหาของวรรณคดีก็คือชีวิตมนุษย์นั่นเอง แต่ก็เป็นชีวิตมนุษย์ที่ได้กลั่นกรองแล้วและสร้างขึ้นมาเป็นอีกโลกหนึ่ง คือโลกของศิลปะ"

นวนิยายเป็นรูปแบบของวรรณคดีอย่างหนึ่ง ซึ่งนักประพันธ์สร้างขึ้นเพื่อเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตและประสบการณ์ของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ (Image of life experience) โดยแต่ละเรื่องจะมีเนื้อหาสาระต่างกันออกไปตามความสนใจและจุดมุ่งหมาย

ของนักเขียนแต่ละคนอาจจะกล่าวได้ว่า เรื่องราวของชีวิตมนุษย์และสภาพแวดล้อมทั้งทาง
 ธรรมชาติและทางวัฒนธรรมก็คือวัตถุดิบที่นักเขียนได้นำมาเขียนเป็นนวนิยายขึ้น ดังที่
 วิกา กงกะนันท์ (วิกา กงกะนันท์ 2520 ข . 83 - 84) กล่าวว่า นวนิยายเป็น
 รูปแบบของวรรณคดีที่ผู้เขียนได้วัตถุดิบส่วนหนึ่งหรือส่วนใหญ่มาจากอัตชีวประวัติ ทั้งนี้อาจ
 จะโดยที่ผู้เขียนตั้งใจหรือมิได้ตั้งใจก็ได้ เพราะโดยทั่วไปนวนิยายเป็นศิลปกรรมที่ผู้สร้าง
 พยายามเลียนแบบวิถีชีวิตของปวงชน เป็นเรื่องของความรู้สึก ความคิด จินตนาการ
 ความฝัน และประสบการณ์ของมนุษย์ ดังนั้นโดยอัตโนมัติ นักเขียนนวนิยายมักจะสอดแทรก
 นามธรรมต่าง ๆ ข้างต้นอันเป็นประสบการณ์เฉพาะตนเข้าไปในเรื่องราว ฉาก ตัวละคร
 หรือทัศนะของตัวละครด้วย นับได้ว่าเป็นการใช้วัตถุดิบจากอัตชีวประวัติโดยมิได้ตั้งใจ
 ความเห็นนี้ตรงกับ พรสุช บุญสุภา และรมณี เพชรคุปต์ (พรสุช บุญสุภา และรมณี
 เพชรคุปต์ 2518 : 1) ที่กล่าวว่า นวนิยายจะต้องมีตัวละคร และมีการเล่าเรื่องที่
 นักเขียนประสมมาด้วยตนเอง โดยนักเขียนจะเปิดเผยให้ทราบความจริงของชีวิตที่ตนได้
 พบเห็นมา ด้วยการสมมติเค้าเรื่องและตัวละครขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์เหล่านั้น
 ต่อผู้อ่าน ตัวอย่างของนักเขียนที่จงใจนำวัตถุดิบจากชีวประวัติของตนเองมาปรุงแต่งเป็น
 นวนิยาย ได้แก่ Thomas Wolfe เขียนเรื่อง Look Homeward, Angel และ
 Francis Scott Key Fitzgerald เขียนเรื่อง This Side of Paradise,
The Great Gatsby และ Tender is the Night เป็นต้น ในนวนิยายเหล่านี้
 ผู้เขียนได้นำประสบการณ์ ความคิด ความฝันส่วนตัว มาปรุงแต่งเป็นเรื่องราวใหม่
 โดยสร้างตัวละครสมมติขึ้น (Lehan. 1966 : 46 - 77) และตัวละครเป็นองค์ประกอบ
 ที่สำคัญอันหนึ่งของนวนิยายทุกเรื่อง เพราะนวนิยายต้องอาศัยบทบาทและลักษณะนิสัยของ
 ตัวละครเป็นเนื้อหาสำคัญที่สุดอันหนึ่งของหนังสือ ดังที่ มล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ
 (มล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2518 : 28) กล่าวว่า นวนิยายที่เนื้อเรื่องดำเนินไปโดย
 ไม่อาศัยลักษณะนิสัยตัวละคร หรืออาศัยแต่เพียงเหตุการณ์นอกเหนือลักษณะนิสัยตัวละครแล้ว
 นับเป็นนวนิยายไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ เสาวลักษณ์ อนันตคานต์ (เสาวลักษณ์
 อนันตคานต์ 2517 : 73) ที่กล่าวว่า ในการพิจารณาวรรณคดีแต่ละเรื่อง นอกจากจะ

พิจารณาแก่นเรื่อง โครงเรื่อง วิธีการแต่งคำประพันธ์ ฯลฯ แล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะต้องพิจารณาคือลักษณะตัวละคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวละครเอก การศึกษาตัวละครทำให้เข้าใจแก่นเรื่อง และมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง โครงเรื่องกับตัวละครว่ามีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร

ด้วยเหตุที่อัตชีวประวัติของนักประพันธ์ มีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผลงานที่นักประพันธ์ผู้นั้นสร้างขึ้นมาดังกล่าวนั้นแล้ว ดังนั้นการศึกษานวนิยายในแง่การเปรียบเทียบชีวิตจริงของนักเขียนกับงานของเขาจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจยิ่ง ดังที่ เจตนา นาควัชร (เจตนา นาควัชร 2520 ข. 5 - 6) กล่าวว่า วรรณคดีวิจารณ์แบบอิงชีวประวัติเป็นเรื่องที่ชวนอ่าน การวิจารณ์วรรณคดีแบบอิงชีวประวัติ เป็นการให้ความสำคัญต่ออัจฉริยภาพของนักประพันธ์ผู้ใดคนหนึ่ง จึงมิได้หยุดอยู่ที่วรรณกรรมชิ้นใดชิ้นหนึ่งของนักเขียนผู้นั้น ผู้อ่านมักจะกระหายที่จะไ้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตและความเป็นอยู่ของนักเขียนดังกล่าว

การศึกษานวนิยายแบบอิงชีวประวัติของนักประพันธ์นี้ นอกจากจะช่วยให้เราเข้าใจงานของเขาและชีวิตตัวนักเขียนเองได้อย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้นแล้ว ยังช่วยให้เราเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ในสังคมที่ผู้เขียนนั้นเกี่ยวข้องกับอยู่ด้วย เพราะนักเขียนนวนิยายนอกจากจะพยายามเสนอชีวิตมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ แล้วยังพยายามแสดงให้เห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตและความเป็นจริงต่าง ๆ ที่นักเขียนได้ประสบมาในสมัยของเขาด้วย

ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้เขียนจึงสนใจที่จะศึกษานวนิยาย โดยการวิเคราะห์ตัวละครเอกและนำเอาตัวละครเอกมาเปรียบเทียบกับชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ว่ามีความใกล้เคียงกันเพียงไร

ผู้เขียนสนใจที่จะศึกษาชีวิตและงานของนักเขียนอเมริกันผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งในวงวรรณกรรมของสหรัฐคือ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอรัลด์ (Francis Scott Key Fitzgerald) ก็ด้วยเหตุผลหลายประการ ประการแรกคือ ฟิตซ์เจอรัลด์ เป็นนักเขียนที่ได้ใช้ชีวประวัติของตนเองเป็นวัตถุดิบในการเขียนนวนิยาย ดังเห็นได้จากจดหมายที่ฟิตซ์เจอรัลด์เขียนถึงจอห์น พี. บิชอป (John P. Bishop) เพื่อนร่วมชั้นเรียนในมหาวิทยาลัย และเป็นนักวิจารณ์วรรณคดีสมัยนั้น โดยแสดงให้เห็นว่าแม้ตัวของฟิตซ์เจอรัลด์เองก็ยอมรับว่า

ตัวละครเอกฝ่ายชายในเรื่อง The Great Gatsby ก็คือ Jay Gatsby ก็คือตัวของเขาเอง โดยเขาเขียนว่า "...for he (Jay Gatsby) started out as one man I know and then changed into myself." (Hoffman. 1962 : 171) และฟิตซ์เจอรัลด์ได้เขียนไว้ในโครงเรื่อง Tender is the Night ว่า "ตัวเอกของเรื่องนี้เหมือนตัวข้าพเจ้าเอง" (Mizener. 1965 : 346)

เหตุผลประการที่สองคือ ฟิตซ์เจอรัลด์ เป็นนักเขียนอเมริกันที่ดี ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนประเภทร้อยแก้วที่ดีที่สุด และสามารถยืนหยัดอยู่ในตำแหน่งนักเขียนอเมริกันที่ยิ่งใหญ่ได้ แม้แต่ T.S. Eliot ซึ่งเป็นกวีและนักวิจารณ์วรรณคดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในวงการวรรณกรรมสมัยนั้นก็ยอมรับว่า งานเขียนของฟิตซ์เจอรัลด์ คื่นเต้นและน่าสนใจยิ่งกว่านักเขียนใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นนักเขียนของอังกฤษหรืออเมริกันในสมัยนั้น และ Eliot เองยังยกย่องว่า The Great Gatsby เป็นกาวใหม่ของนวนิยายอเมริกันนับแต่สมัย Henry James (Hoffman. 1962 : 179) ซึ่งตรงกับความเห็นของ ประพันธ์ ภักษา (ประพันธ์ ภักษา 2517 : 13) ที่กล่าวว่า นักเขียนอเมริกันสมัยศตวรรษที่ 20 ที่ทำให้นิยายอเมริกันเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก ได้แก่ ฟิตซ์เจอรัลด์ (Fitzgerald) เอมมิงเวย์ (Hemingway) และ ฟอล์คเนอร์ (Faulkner)

เหตุผลประการที่สามก็คือ ฟิตซ์เจอรัลด์ เป็นสัญลักษณ์ที่มีชีวิตแห่งสมัยเพลงแจ๊ส (Jazz Age) ของสหรัฐอเมริกา ในสมัยศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นระยะหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เป็นระยะที่สหรัฐอเมริกากำลังเจริญถึงขีดสุดเป็นระยะเวลาแห่งการกอบโกยเงินทองและความร่ำรวยจากสงคราม พวกผู้คมีเงินได้ใช้จ่ายเงินทองอย่างฟุ่มเฟือย สุกๆสุ่ยๆ ใช้ชีวิตอย่างหรูหราเพื่อความสุขและความมั่งคั่งในสังคม และเป็นยุคที่ศีลธรรมกำลังเสื่อมทรามลง ฟิตซ์เจอรัลด์ ได้ถ่ายทอดเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ลงในนวนิยายของเขา โดยใช้ประสบการณ์จริงรวมทั้งชีวประวัติของตนเองเป็นวัตถุดิบในการเขียนจนทำให้เขาได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนที่เป็นตัวแทนของสมัยเพลงแจ๊สของอเมริกา (Mizener. 1965 : 18)

เหตุผลประการสุดท้ายก็คือ ฟิทซ์เจอรัลด์ เป็นนักเขียนอเมริกันที่อยู่ในความนิยมมากที่สุดคนหนึ่ง มีผู้เขียนถึงประวัติและผลงานของเขาอย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น Andrew Turnbull เขียนเรื่อง Scott Fitzgerald (1962) Arther Mizoner เขียนชีวประวัติของเขาในเรื่อง The Far Side of Paradise, Andrew Turnbull เขียนประวัติของเขาชื่อ Scott Fitzgerald และ Matthew J. Bruccoli เขียนเกี่ยวกับความสัมพันธ์เพื่อนระหว่างฟิทซ์เจอรัลด์กับเฮมมิงเวย์ ในเรื่อง The Far Side of Friendship (1978) เป็นต้น และยังมีผู้เขียนเกี่ยวกับตัวเขาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผลงานของเขาได้รับการตีพิมพ์ซ้ำแล้วซ้ำอีก เช่น This Side of Paradise พิมพ์ถึง 14 ครั้ง (Fitzgerald, 1974 : 1) The Beautiful and Damned พิมพ์ถึงแปดครั้ง (Fitzgerald, 1973 : 2) The Great Gatsby พิมพ์ถึง 20 ครั้ง (Fitzgerald, 1971 : 1) Tender is the Night พิมพ์ถึง 15 ครั้ง (Fitzgerald, 1975 : X) และเรื่อง The Last Tycoon ซึ่งแม้จะเป็นผลงานที่เขาเขียนได้เพียงหนึ่งในสามของโครงเรื่องที่วางไว้ แต่เขาก็ได้สร้างตัวละครได้เด่นชัดมาก ได้รับพิมพ์ถึง 11 ครั้ง (Fitzgerald, 1972 : 1) และได้มีการนำเอาเรื่อง The Great Gatsby ไปถ่ายทำเป็นภาพยนตร์ซึ่งได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและยังได้มีการแปลเรื่องนี้เป็นภาษาไทยด้วย

ผลงานของฟิทซ์เจอรัลด์ สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตจริงและสิ่งแวดล้อมตัวเขาได้ชัดเจน ทั้งสิ้น เรื่อง This Side of Paradise เป็นนวนิยายเรื่องแรกของเขาที่ทำให้เขามีชื่อเสียงอย่างรวดเร็ว เป็นนวนิยายเกี่ยวกับชีวิตในมหาวิทยาลัย ซึ่งตัวละครเอกฝ่ายชายหลังจากประสบกับปัญหาและได้รับประสบการณ์ต่างๆ จึง เริ่มมองชีวิตด้วยความจริงจังมากขึ้น เรื่อง The Beautiful and Damned เป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตวัยหนุ่มที่ตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นผู้มองสังคมอเมริกันสมัยนั้น ซึ่งเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงเจตนาคติของฟิทซ์เจอรัลด์ ที่มีต่อสังคมมาก เรื่อง The Great Gatsby นั้นจัดได้ว่าเป็นนวนิยายชิ้นเอกของเขา ที่ได้รับความนิยมสูงสุด เป็นนวนิยายที่สะท้อนสภาพสังคมอันหรูหรา ฟุ่มเฟือยและศีลธรรมเสื่อมโทรมในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งฟิทซ์เจอรัลด์เผชิญอยู่

และเขาได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมในฐานะผู้สังเกตการณ์ ส่วนเรื่อง Tender is the Night นั้นเขียนจากประสบการณ์ชีวิตของเขา ซึ่งเซลด้า (Zelda) ภรรยาของเขาป่วยเป็นโรคประสาทและสะท้อนให้เห็นถึงการเผชิญปัญหาซึ่งขัดแย้งตัวละครเอกฝ่ายชายอย่างหนักจนเขาทอดทิ้งและหนีไปดื่มสุราจนจิตสับสนเรื้อรัง ซึ่งนวนิยายนี้เป็นเสมือนการทำนายชีวิตผู้ประพันธ์เอง ซึ่งในบั้นปลายชีวิตก็ประสบชะตากรรมเดียวกัน และเรื่อง The Last Tycoon เป็นเรื่องที่มีฉากอยู่ที่ฮอลลีวู้ด ซึ่งฟิตซ์เจอร์อัลด์ใช้ชีวิตบั้นปลายของเขา ตัวเอกฝ่ายชายของเรื่องเป็นผู้อำนวนการบริษัทภาพยนตร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แม้เขาจะเขียนไม่จบแต่การสร้างตัวละครของเขาเด่นชัดมาก และตามโครงเรื่องที่เขาส่งไว้ ตัวละครเอกฝ่ายชายประสบอุบัติเหตุถึงแก่ชีวิตในตอนจบ นักวิจารณ์วรรณคดีสมัยหลัง ๆ มักจะเรียกฟิตซ์เจอร์อัลด์ว่าเป็น The Authority of Failure เพราะตัวละครเอกฝ่ายชายของเขามักจะไม่ประสบความสำเร็จและประสบชะตากรรมในที่สุด (Hoffman.

1962 : 224)

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอร์อัลด์
2. เพื่อเปรียบเทียบตัวละครเอกฝ่ายชายกับชีวิตจริงของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอร์อัลด์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้เห็นลักษณะตัวละครเอกฝ่ายชายของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอร์อัลด์
2. ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอร์อัลด์และชีวิตจริงของเขา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งหาการวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของฟิตซ์เจอรัลด์หาเรื่อง คือ

1.1 This Side of Paradise

1.2 The Beautiful and Damned

1.3 The Great Gatsby

1.4 Tender is the Night

1.5 The Last Tycoon

2. เปรียบเทียบตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของฟิตซ์เจอรัลด์ กับชีวิตจริงของผู้ประพันธ์

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษานวนิยายจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ

2. ศึกษาชีวประวัติของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอรัลด์ ซึ่งเขียนด้วยตนเอง และผู้อื่นอย่างละเอียด

3. อ่านและศึกษานวนิยายของฟิตซ์เจอรัลด์ทั้ง ห้า เรื่องอย่างละเอียด คือ

This Side of Paradise

The Beautiful and Damned

The Great Gatsby

Tender is The Night

The Last Tycoon

4. ศึกษาบทวิจารณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและงานของฟิตซ์เจอรัลด์

5. วิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายทั้ง ห้า เรื่องของฟิตซ์เจอรัลด์

6. เปรียบเทียบตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของฟิธส์เจอร์รัลด์กับชีวิตจริงของผู้ประพันธ์

7. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เนื่องจากวรรณคดีคือชีวิตตามอารมณ์และในสายตาของนักประพันธ์ ดังนั้นการศึกษาวรรณคดีจึงให้ความรอบรู้แก่เราอย่างมากมาย เพราะจากนิสัย คำพูด การกระทำของตัวละคร และเหตุการณ์ต่าง ๆ เราจะได้แนวคิดและข้อสังเกตเกี่ยวกับชีวิตนับไม่ถ้วน การศึกษาวรรณคดีในแง่ของการเปรียบเทียบชีวิตจริงของผู้แต่งกับชีวิตของตัวละครในนวนิยาย นั้น จึงเป็นเรื่องน่าสนใจมาก เจตนา นาควัชร (เจตนา นาควัชร 2520 ก. 1 - 5) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า เราจะต้องไม่หลงคิดเลยไปว่าวรรณคดีคือชีวิตชีวิตที่นักประพันธ์หรือผู้สร้างขึ้นมาในวรรณกรรมแต่ละชิ้นจะเรียกว่าเป็นชีวิตจริงไม่ได้ แม้ว่าจะตั้งอยู่บนรากฐานของประสบการณ์ชีวิตหรือสะท้อนภาพชีวิตจริง จริงอยู่เนื้อหาของวรรณคดีคือชีวิตมนุษย์นั่นเอง แต่ก็ป็นชีวิตมนุษย์ที่ได้กลั่นกรองแล้ว และสร้างขึ้นมาเป็นอีกโลกหนึ่งคือโลกของศิลปะ การศึกษาวรรณคดีเราจะเรียนรู้เกี่ยวกับผู้ประพันธ์ได้มาก จากงานของเขา และในทำนองเดียวกัน เราก็จะเข้าใจงานของเขามากยิ่งขึ้นจากการศึกษาสังคมและชีวประวัติของนักเขียนผู้นั้น เจตนา นาควัชร (เจตนา นาควัชร 2520 ข. 5 - 8) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับวรรณคดีวิจารณ์แบบอิงชีวประวัติว่า สิ่งที่นักศึกษาวรรณคดีจะต้องระมัดระวังประการหนึ่งคือการเอาอัตชีวประวัติหรืองานเขียนจำพวกพื้นความหลังมาใช้ประกอบในการวิจารณ์วรรณกรรมของนักประพันธ์แต่ละคน สิ่งที่นักประพันธ์เขียนเกี่ยวข้องกับตนเองอาจไม่ตรงกับความจริงก็ได้ ทั้งนี้มิได้หมายความว่า เป็นการไร้อรรถ ไร้ใจ ยกตัวอย่างเช่น อัตชีวประวัติของ Rousseau อาจถือเป็นหลักฐานที่เชื่อถือได้ แต่เพียงบางตอน ในบางครั้งความจำของ Rousseau ก็เลอะเลือนไปแล้ว และบางครั้งก็เขียนเพื่อต้องการป้องกันเกียรติยศของตนเอง ในกรณีของ Goethe

ก็เช่นกัน นักวิจารณ์เยอรมันส่วนมากยึดเอาอัตชีวประวัติของ Goethe ซึ่งเขาให้ชื่อว่า "วรรณคดีและชีวิตจริง" ราวกับว่าเป็นพระคัมภีร์โดยไม่เฉลียวใจว่าอัตชีวประวัติก็เป็นงานประพันธ์เช่นกัน ซึ่งอาจจะได้รับการตกแต่งให้สวยงามน่าอ่านก็ได้ แต่อัตชีวประวัติก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับผลงานของนักประพันธ์ผู้นั้น

ข้อคิดนี้สอดคล้องกับของ วิภา กงกะนันท์ (วิภา กงกะนันท์ 2520 ข. 83 - 87) ที่ว่า นวนิยายที่ผู้เขียนนำวัตถุดิบส่วนใหญ่มาจากอัตชีวประวัติของตนมักจะทำให้ผู้อ่านสับสนและมักเข้าใจผิดว่านวนิยายทั้งเรื่องคืออัตชีวประวัติ อย่างไรก็ตาม เราอาจสรุปได้ว่า แหล่งวัตถุดิบแหล่งหนึ่งของผู้เขียนได้แก่อัตชีวประวัติ ซึ่งรวมถึงส่วนย่อยของอัตชีวประวัติด้วย นั่นคือหมายถึง ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดและความฝันของผู้เขียนเพียงอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงประการเดียวหรือมากกว่านั้นก็ได้ ในการพิจารณาเรื่องแหล่งวัตถุดิบที่เป็นอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ เราจะต้องพิจารณาว่าเป็นอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติส่วนรวม หรือเพียงส่วนย่อยบางส่วน เช่น เป็นความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ ฯลฯ

นักเขียนนอกจากจะใช้ชีวประวัติส่วนตัวเป็นวัตถุดิบในการ เขียนนวนิยายของเขาแล้วยังอาศัยสภาพแวดล้อมของสังคมที่เขาใกล้ชิดมาเป็นวัตถุดิบในการเขียนด้วย ดังนั้น นวนิยายที่สะท้อนให้เห็นชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ในขณะเดียวกันก็สะท้อนสภาพสังคมในสมัยนั้นด้วย สังคมจึงมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อนวนิยายมาก ดังที่ วิภา กงกะนันท์ (วิภา กงกะนันท์ 2520 ก. 8) กล่าวว่า นักประพันธ์นั้นก็คือผลผลิตอย่างหนึ่งของสังคม และวัตถุดิบ ไม่ว่าจะเป็นเนื้อเรื่อง ตัวละครหรือฉากที่วรรณศิลป์ใช้เพื่อปรุงแต่งบทประพันธ์ของตนขึ้นมาก็ได้มาจากสังคมเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นสังคมในอดีตหรือปัจจุบันก็ตาม เสริมจิตร สิงหนเสนี (เสริมจิตร สิงหนเสนี 2518 : คำนำ) ได้แสดงความคิดเห็นในทานองเดียวกันว่า วรรณกรรมมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก คุณค่าด้านหนึ่งของวรรณคดีก็คือ การสะท้อนภาพของสังคม และการชักจูงสังคมไปในทิศทางที่ผู้ประพันธ์ต้องการ

ในการศึกษานวนิยายของศรีเพ็ญ ประเสริฐสุข (ศรีเพ็ญ ประเสริฐสุข 2521 : 15) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการวิจารณ์ตัวผู้ประพันธ์และสิ่งแวดล้อมว่า เราต้องศึกษาชีวประวัติของผู้ประพันธ์ว่าเขาเป็นคนเช่นไร มีประสบการณ์ทางหนังสืออย่างไร มีงานประพันธ์อะไรบ้าง มูลเหตุจูงใจในการแต่งนวนิยายเรื่องที่จะวิจารณ์นั้น สถานการณ์ทางประวัติศาสตร์และสังคมในสมัยที่ผู้ประพันธ์แต่งเรื่องนั้น ๆ ตลอดจนท่วงทำนองที่เขียนโดยทั่วไป

ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2511 : 5 - 14) ได้แนะแนวการวิเคราะห์นวนิยายว่าผู้ศึกษาควรแยกออกเป็นด้าน ๆ คือ แนวคิดของเรื่อง โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง ตัวละคร ทศนะหรือปรัชญาของผู้ประพันธ์ ฉากและสภาวะภาษา และศึกษาว่ามีกลวิธีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องเป็นไปตามลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ปฐมวัย มัชฌิมวัยจนถึงปัจฉิมวัย หรือว่ากลับกัน หรืออาจดำเนินเรื่องสลับไปมาและพิจารณาลักษณะนิสัยของตัวละครว่าตัวละครตัวใดเป็นตัวเอก มีความสำคัญแก่นเนื้อเรื่องหรือปรัชญาของผู้ประพันธ์ และควรดูว่าผู้ประพันธ์บรรยายเรื่องเองหรือให้ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเป็นตัวบรรยาย

ในวรรณกรรมอเมริกัน ฟรานซิส สก็อตต์ กีย์ ฟิทซ์เจอร์อัลด์ (Francis Scott Key Fitzgerald) เป็นนักเขียนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่ง ดังที่ สันตศิริ (สันตศิริ (นามแฝง) 2522 : 48) กล่าวว่า สยามกริตเตอร์สไคเจสท์ ที่เพลสเซนวิลล์ นิวยอร์ก ได้คัดเลือกเรื่องสั้นที่ยิ่งใหญ่ของอเมริกันไว้จำนวน 51 เรื่อง และปรากฏว่าเรื่องสั้นที่ยิ่งใหญ่อันดับแรก ได้แก่เรื่อง Winter Dreams ของเอฟ สก็อตต์ ฟิทซ์เจอร์อัลด์ ซึ่งนับเป็นเกียรติประวัติที่ดียิ่ง และเมื่อนวนิยายเล่มแรกของเขาชื่อเรื่อง This Side of Paradise ถูกตีพิมพ์ เขามีอายุเพียง 24 ปีเท่านั้น และไม่ช้าเขาก็เป็นสัญลักษณ์ที่มีชีวิตของสมัยเพลงแจ๊สของอเมริกา แต่ในตอนกลางแห่งอาชีพของเขา เซลดา (Zelda) ภรรยาของเขาป่วยเป็นโรคประสาท ด้วยความวิตกกังวลอย่างร้ายแรง เขาคิดสุรารายงานหนักจนตัวเองล้มเจ็บลง มีหน้าซำยังเกิดความยุ่งยากด้านการเงินซึ่งเขาใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายควาย ในบั้นปลายแห่งชีวิตเขาไปเขียนสคริปต์ภาพยนตร์ที่ฮอลลีวูด และเขา

เขียนเรื่อง The Last Tycoon ค้างไว้จนเขาถึงแก่กรรมลง แต่เรื่องนี้ก็ได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1941 นวนิยายชิ้นเอกของเขาที่นักอ่านยอมรับและรู้จักดีคือเรื่อง The Great Gatsby ซึ่งตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1925

มิซเซนเนอร์ (Mizener. 1965 : 18 - 28) ได้เขียนชีวประวัติของฟิตซ์เจอรัลด์อย่างละเอียด เขากล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างงานเขียนและชีวิตของฟิตซ์เจอรัลด์ไว้ในบทว่า ตลอดเวลาฟิตซ์เจอรัลด์ได้เขียนเกี่ยวกับตัวของเขาเองหรือเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเขาค้นเคยเป็นอย่างดี ดังนั้นผลงานที่ตามมาคือชีวิตของเขาผูกพันกับงานของเขาอย่างแน่นแฟ้น และเป็นนิสัยของฟิตซ์เจอรัลด์ที่ชอบจดบันทึกเหตุการณ์ที่เขาประสบ และอารมณ์ของเขาเคลื่อนไหวเคลื่อนไหว และเขาได้ใช้บันทึกเหล่านั้นสอดแทรกในงานเขียนของเขา เขามีความสนใจเป็นอย่างยิ่งต่อเวลาและสถานที่ที่เขาใช้ชีวิตอยู่ ซึ่งเป็นตอนต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นเรื่องเกี่ยวกับคนชั้นกลางที่ร่ำรวยและสังคมชั้นสูงของอเมริกา ดังนั้นเขาจึงกลายมาเป็นตัวแทนที่สะท้อนให้เห็นสิ่งเหล่านั้นอย่างชัดเจน งานเขียนหนังสือทำเงินให้เขามากมาย และเขาเป็นผู้ได้รับความนิยมสูงสุด เขาเป็นผู้ที่ทั้งซื้อยศที่สภาพสังคมพุ่งเพื่อหรูหรา คนจับจ่ายใช้สอยกันอย่างเต็มที่ สภาพทางศีลธรรมของสังคมต่ำลง คนเดินถึงงานที่เบาและง่ายแต่ให้เงินตอบแทนมากมาย ยุคนั้นคือยุคของเพลงแจ๊ส (Jazz Age)

เทอร์นบูล (Turnbull. 1962 : 150) ได้เขียนชีวประวัติของฟิตซ์เจอรัลด์อย่างละเอียด ตั้งแต่สมัยเด็กที่ St. Paul สมัยเรียนที่ Princeton สมัยที่เขารุ่งเรืองสูงสุดจนกระทั่งระยะสุดท้ายของชีวิต เขากล่าวว่าชีวิตจริงของฟิตซ์เจอรัลด์เหมือนตัวเอกของเรื่อง The Great Gatsby ซึ่งเป็นเรื่องเอกที่ประสบความสำเร็จอย่างงดงาม มีการนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ด้วย เขากล่าวว่า แกทส์บี้ (Gatsby) ซึ่งตระหนักถึงความสมบูรณ์สูงสุดในชีวิต มีพรสวรรค์พิเศษเกี่ยวกับความหวังและมีความพร้อมที่จะเผชิญกับความผิดหวังก็ตัวฟิตซ์เจอรัลด์นั่นเอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเขาได้ใช้บุคลิกภาพของเขาเองมาเป็นแบบสร้างตัวละครเอกฝ่ายชาย และเทอร์นบูล ได้เขียนต่อไปอีกว่า ประสบการณ์ที่ฟิตซ์เจอรัลด์เผชิญและเขาคิดเสมอว่าเป็นปมค้อยของเขาเอง

ก็คือ เขาเป็นคนจนในสังคมของคนรวย ไม่ว่าสมัยเป็นเด็กหรือในตอนที่เขาประสบความสำเร็จสูงสุด ฟิทซ์เจอร์รัลด์ ได้บอกกับเพื่อนของเขาว่า "แนวเรื่อง (Theme) ของ The Great Gatsby ที่เห็นนั้น คือความไม่ยุติธรรมที่ชายหนุ่มที่ยากจนไม่สามารถจะแต่งงานกับหญิงสาวที่มีเงินได้ และแนวเรื่องเดียวกันนี้ปรากฏขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก เพราะชีวิตฉันก็เป็นอย่างนี้" และเทอร์นบูล ก็ได้เปรียบเทียบความรักของแกตส์บี้ ที่มีต่อเคย์ ที่เป็นความรักของฟิทซ์เจอร์รัลด์ที่มีต่อเซลล์ดา ภรรยาของเขานั้นเอง

โกลด์เฮอรัลท์ (Goldhurst. 1963 : 218 - 219) ได้กล่าวถึงผลงานทางวรรณกรรมด้านนวนิยายที่สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตจริงของฟิทซ์เจอร์รัลด์ และสภาพสังคมอเมริกันสมัยของฟิทซ์เจอร์รัลด์ว่า ถ้าบทวนให้ดูจะเห็นความสำคัญของพัฒนาการทางด้านการเขียนของฟิทซ์เจอร์รัลด์ ตั้งแต่เรื่องแรกจนถึงสมัยที่เขาทำงานที่ฮอลลิวูด นวนิยายทุกเรื่องของฟิทซ์เจอร์รัลด์ ได้แสดงถึงการเปลี่ยนวิธีการเข้าสู่วัตถุดิบของการสร้างนวนิยายและการปฏิบัติต่อวัตถุดิบนั้น ๆ แบบการเขียนของเขาเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จากนวนิยายเรื่องแรกไปสู่เรื่องสุดท้าย เรื่องแรกคือ This Side of Paradise เริ่มไปด้วยโคลง กลอนเป็นตอน ๆ ไม่ค่อยจะปะติดปะต่อกัน เข้าสู่เรื่องที่สองคือ The Beautiful and Damned ซึ่งความต่อเนื่องค่อยดีขึ้น เรื่องที่สามคือ The Great Gatsby แสดงให้เห็นถึงการเลือกเนื้อหา และการประกอบเข้าด้วยกันอย่างประณีตบรรจง ส่วนเรื่อง Tender is the Night ยิ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสังเกตร่วมสมบูรณ์ และจริงจังที่ฟิทซ์เจอร์รัลด์มีต่อสังคมอเมริกันเป็นส่วนรวม ส่วนความคิดและแนวเรื่องก็สามารถมองเห็นลักษณะซึ่งขยายกว้างขวางและลึกซึ้งในแต่ละปีที่ผ่านมา นวนิยายเรื่องแรกซึ่งเน้นถึงบุคคลิกภาพของตัวเอกฝ่ายชาย ชีวิตในมหาวิทยาลัย ความรัก ทฤษฎีเกี่ยวกับชีวิตและสังคมที่กำลังก่อตัวขึ้นมารุ่ง ๆ กลาง ๆ นวนิยายเรื่องที่สองสะท้อนถึงความคำนึงถึงการดำรงชีวิตและสังคมอเมริกันส่วนใหญ่ ในขณะที่เรื่องที่สาม คือ The Great Gatsby เผยให้เห็นถึงการตัดสินคุณค่าของสังคมชั้นสูงของอเมริกา ซึ่งไม่ใช่แต่เป็นการมองอย่างผิวเผิน เรื่องที่สี่คือเรื่อง Tender is the Night แสดงให้เห็นถึงความรู้สึก และความประทับใจที่ฟิทซ์เจอร์รัลด์มีต่อสังคมชั้นสูงและการสิ้นสุดของความฝันของคน

อเมริกัน (American Dream) ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและการทำงาน ซึ่งทุกคนไม่อยากทำงานหนัก แต่ต้องการมีเงินมาก ๆ มีชีวิตอยู่อย่างหรูหรา ฟุ่มเฟือย เรื่องนี้แสดงแนวคิดที่กว้างและชัดเจนกว่าเรื่อง The Great Gatsby และครอบคลุมถึงบทบาทตัวละครที่แตกต่างกันมากมายด้วย เขาสรุปว่าทั้งด้านการเขียนและเนื้อหาของนวนิยายของฟิทซ์เจอร์อัลด์ เราสามารถมองเห็นแนวทางที่พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างและเพิ่มความเข้าใจในชีวิตและโลกมากขึ้น

เลฮัน (Lehan. 1966 : 49 - 50) ได้กล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของโกลด์เฮอร์สท์ ว่า แม้ฟิทซ์เจอร์อัลด์ จะเป็นคนโรแมนติก แต่งานเขียนที่ดีที่สุดของเขาเขียนจากประสบการณ์เดิมของเขานั้นเอง และได้กล่าวอย่างเชื่อมั่นว่า ตลอดเวลาที่ฟิทซ์เจอร์อัลด์ได้ถึงประสบการณ์ส่วนตัวมาเขียนเป็นนวนิยายที่ดีที่สุดของเขา และเขามักจะเขียนเพื่อบรรเทาการเจ็บปวดในใจของเขา และเมื่อเขาคั้งใจเขียนเกี่ยวกับคนที่เขาชอบ แต่ในที่สุดเรื่องนั้นก็กลับกลายมาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวของเขาเอง ตัวเอกในนวนิยายของเขาในขณะที่หลงใหลกับบางสิ่งบางอย่างอย่างอย่างบริสุทธิ์ใจ มักจะเป็นเหยื่อของคนที่ไม่ดีร้ายและโหดร้าย ฟิทซ์เจอร์อัลด์ สร้างตัวละครที่มีอุดมคติให้เกิดการขัดแย้งกับตัวละครที่เป็นนักวัตถุนิยม และนำไปสู่ความรู้สึกที่ว่าเหวห่างไกลจากคนที่เห็นแก่ตัว และเขาจะพยายามขยายความหมายในนวนิยายของเขา โดยใช้โวหารเปรียบเทียบทางอ้อมจนตัวเอกของเขาเกี่ยวพันกับอเมริกา นั่นคืออุดมคติของประชาธิปไตยขัดแย้งกับลัทธิวัตถุนิยม หรือสมัยบุกเบิกเปรียบเทียบกับสมัยปัจจุบัน ฟิทซ์เจอร์อัลด์ พยายามให้ตัวเอกในอุดมคติของเขาพยายามหยุดโลก หรือพยายามยุติเวลาของวัยหนุ่มสาวที่เต็มไปด้วยสัญญารักอันสวยงามไว้ หรือนวนิยายของเขาพยายามขยายขอบเขตให้พ้นจากประวัติศาสตร์สู่โลกแห่งปรัชญาที่ว่า มนุษย์พยายามเอาชนะความเป็นจริงแห่งกาลเวลา (Men's tragic fight with the reality of time) แต่แนวเรื่องส่วนใหญ่ย่อมมีรากฐานมาจากประสบการณ์ส่วนตัวของฟิทซ์เจอร์อัลด์ และตลอดเวลาเขาได้เขียนออกมาจากความรู้สึกส่วนลึกในจิตใจของเขา

ฮอฟแมน (Hoffman. 1962 . 2 - 5) ได้กล่าวให้เห็นถึงความสัมพันธ์กัน
 อย่างใกล้ชิดระหว่างชีวิตจริงและตัวละครเอกในนวนิยายของฟิทซ์เจอร์ลด์ว่า เมื่อเขา
 เขียน This Side of Paradise, The Beautiful and Damned และ The
Great Gatsby เขาได้ใช้วัตถุดิบจากชีวิตจริงของเขามากจนกระทั่งนักวิจารณ์วรรณคดี
 สมัยนั้นโจมตีเขาว่า ฟิทซ์เจอร์ลด์ เขียนเกี่ยวกับตัวของเขาเองมากเกินไปจนแยกไม่ออก
 ว่าอันไหนคือชีวิตจริง อันไหนคือเรื่องที่เขาแต่งขึ้น

ชีวประวัติของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ และผลงาน

ประวัติของฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิทซ์เจอร์รัลด์

ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ (Francis Scott Key Fitzgerald) เป็นนักเขียนนวนิยายและเรื่องสั้นชาวอเมริกันที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในนักประพันธ์คนสำคัญของศตวรรษที่ 20 และยังได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนที่เป็นตัวแทนของอเมริกาที่เด่นที่สุดในระหว่างทศวรรษที่ 20 (the most representative writer of the 1920's) (Beebe. 1975 : 339)

ฟิทซ์เจอร์รัลด์ เกิดเมื่อวันที่ 24 กันยายน ค.ศ. 1896 ที่ถนนลอเรล (Laurel) เมืองเซนต์ พอล (St. Paul) มลรัฐมินเนโซตา (Minnesota) ได้รับการตั้งชื่อตามทวดของเขา (Great Granduncle) ซึ่งเป็นสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัวของบิดาของเขาว่า ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ (Francis Scott Key) ซึ่งเป็นผู้ประพันธ์โคลง The Star Spangled Banner ซึ่งเป็นเพลงชาติของสหรัฐอเมริกามาจนทุกวันนี้ บิดาชื่อ เอ็ดเวิร์ด ฟิทซ์เจอร์รัลด์ (Edward Fitzgerald) มารดาชื่อ แมรี แมคควิลแลน (Mary McQuillan)

ตอนที่เขาเป็นเด็ก เขามีชีวิตเต็มไปด้วยความฝัน และคิดว่าตัวเองมีความสำคัญมาก จึงชอบทำตัวเป็นวีรบุรุษ พยายามให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เมื่อเขายกย่องใคร เขาก็จะฝันว่าตัวเขาเองเป็นเช่นเดียวกับคนนั้น และหมกมุ่นอยู่กับการสร้างภาพพจน์ตนเองว่าเป็นวีรบุรุษ เช่น เป็นนักกีฬา เขาเคยเห็นกับตันทีมบาสเก็ตบอลผู้มีความสามารถ และมีท่าทางสมเป็นวีรบุรุษอย่างที่เขาคิด ฟิทซ์เจอร์รัลด์ ก็พยายามทุ่มเทเวลาและความพยายามให้กับการเล่นบาสเก็ตบอล เพื่อพยายามเป็นเช่นเดียวกับกับตันทีมบาสเก็ตบอลที่เขาเห็น หลังจากนั้นเขาได้พยายามอ่านหนังสือหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อพยายามที่จะทำให้ตัวเองเป็นนักกีฬาผู้ยิ่งใหญ่ (Mizener. 1965 : 5)

ความไฝ่ฝันที่จะประสบความสำเร็จทางด้านการกีฬา และทางสังคมเป็นอุดมคติของพิทช์เจอร์ลด์ ซึ่งเป็นปรกติธรรมดาของเด็กผู้ชายทั่ว ๆ ไป และก็เป็นเรื่องที่ไม่แปลกเลยที่เขาจะเอาอุดมคตินั้นสอดแทรกไปในงานของเขา

มารดาของพิทช์เจอร์ลด์ เข้ามายุ่งเกี่ยวกับชีวิตของเขาซึ่งเป็นบุตรชายคนเดียวของครอบครัวมากเกินไปในวัยเด็ก ซึ่งทำให้เขามีนิสัยไม่ดีหลายอย่าง และกลายเป็นปัญหาให้เขาตอนเป็นผู้ใหญ่ พิตช์เจอร์ลด์ จึงรู้สึกเกลียดมารดา และได้เขียนนวนิยายเพื่อโจมตีมารดาของเขาชื่อ The Boy Who Killed His Mother แต่เขียนได้ไม่มากนักก็ยุติการเขียน เขายังเคยกล่าวถึงมารดาให้เพื่อนฟังว่า เธอเป็นหญิงแก่ที่น่าเกลียด (Mazener. 1965 : 5)

ปี ค.ศ. 1898 ขณะที่พิทช์เจอร์ลด์ มีอายุได้ 2 ปี ครอบครัวของเขาได้ย้ายจากเซนต์พอลไปอยู่เมือง บัฟฟาโล (Buffalo) เขาได้เดินทางไปต่าง ๆ กับมารดาของเขาเสมอ แมวฐานะทางครอบครัวไม่ค้ำคอง แต่บิดามารดาก็ได้ส่งเขา ซึ่งเป็นบุตรชายคนเดียวเข้าโรงเรียนเอกชน และพยายามสนับสนุนให้เขามีความไฝ่ฝันที่จะมีชีวิตที่หรูหรา รวมทั้งฝันถึงชีวิตที่ประสบความสำเร็จในทางสังคม ดังนั้นเมื่อพิทช์เจอร์ลด์ อายุได้ 4 ปี ก็ถูกส่งไปโรงเรียน แต่เขาร้องไห้อย่างหนัก บิดามารดาของเขาจึงเอาเขาออกจากโรงเรียนในวันเดียวกันนั้นเอง รอจนเขาอายุ 7 ปี จึงส่งเขาไปเรียนที่โรงเรียน โฮลี่ แองเจิลส์ คอนแวนต์ (Holy Angel's Convent) ในเมืองบัฟฟาโล บิดาของเขาส่งเสริมให้เขาอ่านหนังสือประวัติศาสตร์อเมริกันที่เกี่ยวกับการปฏิวัติ และสงครามกลางเมือง เขาจึงได้รับอิทธิพลจากบิดาของเขาเหมือนกัน เขารักและชื่นชมบิดาของเขามาก พัฒนาการทางบุคลิกภาพและนิสัยใจคอ ตลอดจนกิจวัตรมารยาทของเขาก็เรียนรู้มาจากบิดาของเขาเอง

เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1908 พิตช์เจอร์ลด์ มีอายุ 12 ปี ครอบครัวของเขา ย้ายกลับไปอยู่ที่เมืองเซนต์พอล สถานการณ์ขณะนั้นทำให้เขารู้สึกเป็นปมค้อย เช่น เขารู้สึกอับอายในมารดาของเขา และรู้สึกลำบากยุ่งยากในธุรกิจการค้าของบิดาของเขา บิดามารดา ได้ส่งให้เขาไปเรียนที่เซนต์พอล อาเคเดมี (St. Paul Academy) นิตยสาร

ของโรงเรียนชื่อ Now and Then ได้เขียนถึงฟิธเจอร์วัลด์ว่า ฟิธเจอร์วัลด์เป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ และมีพลังใจมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่เขาหวังให้สำเร็จ เขาเป็นคนที่เพื่อนไม่นิยมชมชอบเลย แม้ว่าเขาจะพยายามเล่นกีฬาอย่างหนัก แต่ก็พ่ายแพ้เสมอ ในขณะเดียวกัน เขาก็มีชื่อเสียงในฐานะนักโต้วาทีชั้นยอดของสถาบัน ฟิธเจอร์วัลด์ ได้ทำกิจกรรมที่โชติปัญญา เช่น ก่อตั้งชมรมชื่อ Scandal Detectives ซึ่งเป็นชมรมเกี่ยวกับนักสืบ โดยที่ ฟิธเจอร์วัลด์ ได้ขอมูลความรู้ทางค่านักสืบจากการอ่านเรื่องต่าง ๆ จากการอ่านเรื่องของ เซอร์ วอลเตอร์ สก็อตต์ (Sir Walter Scott) และเขาได้เขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับเรื่องนักสืบ ชื่อ "The Mystery of the Raymond Mortgage" ซึ่งเรื่องนี้ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสาร Now and Then เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1909 นับเป็นผลงานเรื่องแรกของเขาที่ได้รับการตีพิมพ์ (Mizener. 1965 : 19) และเขาได้เขียนเรื่องเกี่ยวกับสงครามกลางเมืองสองเรื่องคือ The Debt of Honor และ The Room With the Green Blinds นอกจากนี้เขายังได้เขียนเรื่องสลับซับซ้อนเกี่ยวกับอควินและหญิงคนรัก ชื่อเรื่อง Elavo และเรื่องเกี่ยวกับฟุตบอลชื่อ Reade, Substatue Right Half ยิ่งกว่านั้นเขายังได้เขียนบทละครให้กับคณะแสดงละครของโรงเรียน เรื่อง The Girl from Lazy J. กิจกรรมนอกหลักสูตรต่าง ๆ ที่เขาทำนั้นกระหนกระเทือนการเรียนของเขามาก วิชาอะไรก็ตามที่ไม่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์อเมริกัน วรรณคดี ที่เขาเคยทราบมาก่อน หรือเกี่ยวกับการใช้เงินธนาคาร เขาก็ไม่สามารถจะเรียนได้เลย (Mizener. 1965 : 20)

ค.ศ. 1911 ฟิธเจอร์วัลด์ ถูกลำนาของเขาส่งชื่อ แอนนาเบล แมคควินแลน (Annabel McQuillan) ผู้ซึ่งอบรมให้เขาเป็นคนมีระเบียบวินัย ส่งเขาไปโรงเรียนกินนอนชื่อ นิวแมน (Newman) ซึ่งเป็นโรงเรียนคาทอลิกที่ดีที่สุดในขณะนั้น ตลอดเวลาสองปีฟิธเจอร์วัลด์ เรียนที่นิวแมน เขาได้รับประสบการณ์เช่นเดียวกับที่เขาได้รับที่ เซนต์พอล อเคเดมิ กล่าวคือไม่มีเพื่อนที่ชื่นชอบเขาเลย เพราะเขาเป็นคนขบถขี้โอ้อวด ชอบชี้ให้เห็นความผิดของผู้อื่น ไม่เคยเข้าชั้นเรียนหรือไปทานอาหารตรงเวลา ขี้ขลาดใน

การเล่นฟุตบอล เขาเป็นเด็กที่ยากจนที่สุดในโรงเรียนสำหรับบุตรผู้มีฐานะดีแห่งนี้ เขาได้รับความชื่นชมในโรงเรียนกินนอนแห่งนี้มาก เขาหนีไปละครในนิวยอร์กเสมอ และพยายามเขียนบทละครตลกเรื่อง The Captured Shadow ต่อมาเขาได้เขียนบทละครเกี่ยวกับสงครามกลางเมืองเรื่อง The Coward ซึ่งเขียนเป็น Melodrama เป็นเรื่องของชายหนุ่มทางภาคใต้คนหนึ่งที่ไม่เต็มใจต่อสู้เพื่ออิสรภาพของรัฐภาคใต้ และที่โรงเรียนแห่งนี้ พิตซ์เจอร์ลัด ได้เริ่มคิดสุรา แม้ว่าจะผิดกฎของโรงเรียน เป็นการเริ่มต้นที่นำเขาไปสู่การเป็นคนคิดสุราในภายหน้า

ค.ศ. 1913 พิตซ์เจอร์ลัด มีอายุ 17 ปี เขาสามารถสอบผ่านและเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Princeton) เมื่อเข้ามาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยใหม่ ๆ เขาก็ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เล่นดนตรี เล่นฟุตบอลเหมือนนิสิตใหม่อื่น ๆ การเล่นฟุตบอลถือเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัย ดังนั้นพิตซ์เจอร์ลัด จึงพยายามที่จะเป็นวีรบุรุษทางคานฟุตบอล แต่เขาต้องประสบความล้มเหลว แม้ว่าจะได้พยายามอย่างหนัก

เขายังคงเป็นนักผจญภัยเรื่องต่าง ๆ และได้เขียนเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยกลางวันของเขาเรื่องหนึ่งชื่อ Sleeping and Waking. ตั้งแต่ที่เข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ เขาพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้เป็นที่สนใจของคนอื่น เขาชอบทำกิจกรรมมากกว่าการเรียน เช่น เขาร่วมกับชมรมการแสดงชื่อ Triangle Club ซึ่งเป็นชมรมที่เด่นมากที่สุดของมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ชมรมหนึ่ง และพิตซ์เจอร์ลัด ได้เขียนบทละครให้กับชมรม ในการแสดงต่าง ๆ ของสถาบัน และยังได้ร่วมกับ Coffee Club ซึ่งเป็นชมรมของนิสิตที่มีการประชุมพบกันเป็นระยะ ๆ เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับวรรณคดี การที่พิตซ์เจอร์ลัดไม่เอาใจใส่กับการเรียนเลย ทำให้เขาถูกทางมหาวิทยาลัยทำภาคทัณฑ์ในปีที่สาม (Beebe. 1975 : 339)

พิตซ์เจอร์ลัด ได้แอบดื่มสุราเป็นประจำ และได้พบรักกับหญิงสาวคนหนึ่งชื่อ จิเนวรา คิง (Genevra King) ต่อมาในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1916 เขาป่วยเป็นมาเลเรีย ต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล เขาจึงเอาเรื่องความเจ็บป่วยเป็นข้ออ้างในการลาพักการเรียนกลางปีการศึกษานั้น และได้กลับมาศึกษาใหม่ในปี 1917 (Turnbull. 1962 : 14 - 65) และต้องเรียนซ้ำชั้นเมื่อสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง

ฟิธเชอร์วัลด์ จึงถือโอกาสลาออกจากมหาวิทยาลัย แล้วไปสมัครเป็นทหารในกองทัพบก ในปี ค.ศ. 1917 นั้นเอง

เขามีความสนใจในการเขียนหนังสือมาก ดังนั้นระหว่างที่เป็นทหารเขาจึงใช้เวลาว่างทั้งหมดเรียบเรียงเขียนนวนิยายเรื่อง The Romantic Egoist จนสำเร็จ ซึ่งเรื่องนี้เขาได้เขียนเค้าโครงเรื่องไว้ตั้งแต่สมัยที่เขาเรียนอยู่ที่พรินซ์ตัน หลังจากเขียนจนสำเร็จแล้ว ฟิธเชอร์วัลด์ ได้ส่งเรื่องนี้ไปให้โรงพิมพ์ชื่อ ชาร์ลส์ สคริบบเนอร์ส ซันส์ (Charles Scribner's Sons) แห่งนิวยอร์ก แต่นวนิยายเรื่องนี้ได้ถูกส่งกลับคืนมา (Beebe. 1975 : 340)

ฟิธเชอร์วัลด์ ถูกส่งไปประจำหน่วยทหารที่เมือง มอนต์โกเมอรี (Montgomery) ในรัฐอลาบามา (Alabama) และในตอนกลางปี ค.ศ. 1918 ที่งานเต้นรำครั้งหนึ่งของ Country Club เขาก็ได้พบกับ เซลดา ซายร์ (Zelda Sayre) บุตรสาวของ แอนโธนี ดิคกินสัน ซายร์ (Anthony Dickinson Sayre) ซึ่งเป็นผู้พิพากษาศาลสูงของรัฐอลาบามา (Alabama Supreme Court) และลุงของบิดาของเธอชื่อ จอห์น ไทเลอร์ มอร์แกน (John Tyler Morgan) ผู้เป็นนายพลคนสำคัญคนหนึ่งในสงครามกลางเมือง ตอนที่พบกับเซลดาฟิงจะมีอายุ 18 ปี เธอเป็นหญิงสาวสวย น่ารัก ร่าเริง และมีเสน่ห์มาก ฟิธเชอร์วัลด์ หลงรักเธอมาก และขณะนั้นฟิธเชอร์วัลด์ ก็เป็นทหารหนุ่ม รูปร่างท่าทางสุภาพ จึงทำให้เธอรักเขาเช่นกัน ต่อมาฟิธเชอร์วัลด์ ถูกส่งให้ย้ายไปประจำการที่แคมป์ มิลล์ (Camp Mills) ใน ลอง ไอส์แลนด์ (Long Island) ต้นปี ค.ศ. 1919 เขาก็ถูกปลดประจำการจากกองทัพบก เขารู้สึกผิดหวังมากที่เขายังไม่ได้ถูกส่งไปประจำหน่วยทหารในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ได้มีส่วนสู้รบในภาคพื้นยุโรป ซึ่งเขาสารภาพในเวลาต่อมาว่า เป็นความผิดหวังอย่างมาก เหมือนกับความผิดหวังที่เขาไม่ได้เป็นนักฟุตบอลทีมมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Miller. 1959 : 335)

หลังจากนั้น ฟิธเชอร์วัลด์ ได้ไปอยู่ที่นิวยอร์ก และได้ขอแต่งงานกับ เซลดา แต่เธอก็บ้ายเบี่ยง เพราะเธอไม่แน่ใจว่าเขาจะเลี้ยงดูเธอได้ หรืออาจจะเป็นภัยคุกคาม

ที่ว่า เธอกำลังเป็นที่สนใจของชายหนุ่มคนอื่น ๆ ในเวลานั้นก็ได้ พิตซ์เจอร์ลด์ จึงตัดสินใจทำงานหาเงินให้พอ ที่จะแต่งงานกับเซลล้าให้ได้ เขาเริ่มอาชีพครั้งแรกโดยการเป็นนักเขียนคำขวัญให้กับบริษัทโฆษณาแห่งหนึ่งในนิวยอร์ก โดยได้รับค่าจ้างเดือนละ 90 ดอลลาร์ เขาได้ซื้อแหวนหมั้นให้เซลล้า แต่เธอไม่สามารถรอเขาได้ เธอจึงขอลอนหมั้นเขา ทำให้เขาเสียใจและกลุ้มใจมาก จนป่วยเกือบจะเป็นโรคประสาท และจะยิงตัวตายเพราะเขารักเธอมาก

เขาต้องประสบกับความเดือดร้อนทางการเงิน บิตามารคาของเขาซึ่งเคยให้เงินเขาในสมัยเรียนหนังสือก็เลิกให้ เพราะมารคาของเขาคิดว่าเขาจะยึดอาชีพทางทหาร และบิตาของเขาคิดว่าเขาจะมีอาชีพทางธุรกิจ แต่เขากลับมามีอาชีพทางการประพันธ์ พิตซ์เจอร์ลด์พยายามที่จะสร้างชื่อเสียง และความร่ำรวยอย่างรวดเร็ว เขาจึงย้ายกลับไปอยู่ที่ เซนต์ พอล และอุทิศเวลาทั้งหมด กับการเขียนหนังสือ โดยการเอานวนิยายเรื่องแรกที่เขาเขียนคือ The Romantic Egoist มาเรียบเรียงปรับปรุงเขียนใหม่ และเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น This Side of Paradise โดยได้รับคำแนะนำจาก แมกซ์เวลล์ เพอร์กินส์ (Maxwell Perkins) บรรณาธิการของสำนักพิมพ์ ชาร์ลส์ สกริเบเนอร์ส ซัน นวนิยายเรื่องแรกของเขาได้รับการตีพิมพ์เมื่อเดือน มีนาคม ค.ศ. 1920 ปรากฏว่านวนิยายเรื่องนี้ได้รับความนิยมอย่างสูง เป็นที่นิยมอ่านกันอย่างกว้างขวางโดยรวดเร็ว พิตซ์เจอร์ลด์จึงเป็นนักเขียนหนุ่มที่มีชื่อเสียง อายุเพียง 23 ปี และเขาก็มีเงินพอที่จะแต่งงานกับเซลล้าเมื่อวันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1920 (Kramer. 1963 : 582)

นวนิยายเรื่อง This Side of Paradise เป็นเรื่องที่พิตซ์เจอร์ลด์ เขียนอิงอดีตชีวิตส่วนตัวใหญ่ เป็นเรื่องของชีวิตในมหาวิทยาลัยพรีนซ์ตัน ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเขียนได้ดีละเอียด และน่าสนใจที่สุด เป็นนวนิยายเรื่องหนึ่งที่มีชื่อเสียงของศตวรรษที่ 20 (Muller. 1959 : 335)

ต่อมาเรื่องสั้นชื่อ Flappers and Philosophers ก็ได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1921 โดยสำนักพิมพ์เดียวกัน และพิตซ์เจอร์ลด์ ก็ได้ใช้ส่วนหนึ่งของอดีตชีวิตว่าเป็นวัตถุดิบในการเขียน เซลล้าก็คือ Flapper และตัวเขาก็คือ Philosopher

เมื่อได้แต่งงานกันแล้ว ทั้ง พิตซ์เจอร์ลัด และ เชลค้า ก็รู้สึกว่าโลกของเขา ทั้งสองคนมีความสุข สดใส สงคราม คู่สมรสหนุ่มสาวทั้งสองจึงขยายเวลาการอยู่ในนิวยอร์กต่อไป ระยะเวลาช่วงนี้พิตซ์เจอร์ลัด เรียกว่า เป็นเวลาที่มีความสนุกสนาน หูหรร่า พุ่มเฟือยมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ คนทั้งสองไปงานปาร์ตี้ตลอดเวลา คิมสุราสนุกสนาน ไม่มีขีดจำกัด และเนื่องจากคนทั้งคู่มีเสน่ห์ จึงเป็นจุดรวมของความสนใจ เป็นคู่ที่ได้รับความนิยม การกล่าวขวัญถึงทั้งทางดีและไม่ดีในทุกสถานที่ที่คนทั้งสองไป แต่อย่างไรก็ตามพิตซ์เจอร์ลัด ก็พยายามหาเวลาเขียนหนังสือด้วย ความสำเร็จในนวนิยายเรื่องแรกทำให้เขาเป็นที่ยอมรับ ของนิตยสารชื่อดังหลายฉบับ เช่น The Saturday Evening Post, Metropolitan Magazines, Esquire, และอื่น ๆ แต่พิตซ์เจอร์ลัด ก็ต้องเผชิญปัญหาหนี้สินรุงรัง โดยมีสาเหตุมาจากเชลค้าไม่รู้จักหน้าที่ของแม่บ้าน เธอใช้จ่ายเงินทองอย่างพุ่มเฟือยไม่ ระมัดระวัง รวมทั้งตัวของเขาเองก็ใช้ชีวิตอย่างพุ่มเฟือย เขาจึงต้องชวนชวายเป็นเขียน หนังสือเพื่อเงิน เป็นนักเขียนประเภทเขียนเพื่อหาข่าวสารกรอกหม้อ (potboiler) เขาพยายามเขียนเรื่องสั้นต่าง ๆ เพื่อให้ได้เงินมา พอดคำจุนครอบครัวของเขา (Geismar. 1962 : 33) และเขาก็โชคดีมากที่ตลาดยอมรับผลงานของเขาเกือบทั้งหมด และเขามี รายได้มหาศาลจากงานเขียนของเขา มากกว่านักเขียนคนอื่น ๆ เกือบทั้งหมด

ต้นปี ค.ศ. 1921 พิตซ์เจอร์ลัด ได้เขียนนวนิยายเรื่องที่สอง คือ The Beautiful and Damned จนจบ และเป็นเวลาเดียวกันกับที่เชลค้าเริ่มตั้งครรภ์ คนทั้งสองรู้สึกเบื่อนิวยอร์ก เพราะมีแต่ความลึบสนุนวายเต็มไปด้วยรถและควันพิษ และมีแค่ปาร์ตี้ คิมสุรา พุ่มเฟือยหูหรร่า ทั้งคู่จึงตกลงเดินทางไปยุโรปโดยทางเรือ สถานที่ ไปถึงแห่งแรกคือลอนดอน และเป็นเวลาเดียวกันกับที่นวนิยายเรื่องแรกของเขาชื่อ This Side of Paradise กำลังได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่สู่ผู้อ่านชาวอังกฤษ (แต่ใน สหรัฐอเมริกาเป็นเวลาที่นวนิยายเรื่องนี้ตีพิมพ์เป็นครั้งที่ 11) หลังจากการเยือนลอนดอน แล้ว ทั้งคู่ได้เดินทางไปยังประเทศฝรั่งเศส และอิตาลี แล้วจึงเดินทางกลับสหรัฐอเมริกา และได้ย้ายกลับไปอยู่ เซนต์ พอล โดยซื้อบ้านหลังหนึ่งที่ถนนกู๊ดริช (Goodrich) ในเมือง

เซนต์พอล เซลคาได้ให้กำเนิดบุตรสาวชื่อ ฟรานซิส สก็อตต์ (Francis Scott) หรือ สก็อตตี้ (Scottie) เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 1921 หลังจากที่ยุติภรรยาเกิดแล้ว ฟิธเจอรัลด์ ได้ใช้ชีวิตอยู่ทั้งในอเมริกาและยุโรป ซึ่งส่วนมากในยุโรปอยู่ที่ปารีส และ แถบชายฝั่งรีเวียราของฝรั่งเศส (French Riviera) และได้เป็นกลุ่มสมาชิกของพวกเขา นักเขียนอเมริกันที่ทนต่อสภาพความฟุ้งเฟ้อของสังคมอเมริกันไม่ไหว จึงพากันอพยพไปอยู่ยุโรป ซึ่งมีชื่อเรียกว่า พวก Expatriate ในยุโรปนี้ทำให้ฟิธเจอรัลด์ มีโอกาสได้รู้จักกับ เออเนสท์ เฮมมิงเวย์ (Ernest Hemingway) และด้วยความช่วยเหลือของฟิธเจอรัลด์ ที่ขอร้องและแนะนำให้สำนักพิมพ์ ชาร์ลส์ สกริเบเนอร์ส ซัน คัฟฟ์ เรื่องของเฮมมิงเวย์ จึงทำให้เฮมมิงเวย์เป็นที่รู้จักและนิยมมากมาย และทั้งคู่เป็นเพื่อนที่สนิทสนมกันตลอดชีวิต

เดือนมีนาคม ค.ศ. 1922 นวนิยายเรื่องที่สองของเขา คือ The Beautiful and Damned ก็ได้รับการตีพิมพ์ และก็เป็นนวนิยายที่เขียนอิงอดีตชีวิตประวัติเช่นเดียวกับ เรื่องแรก ตัวละครเอกคือ Anthony Patch และ Gloria นั้น ฟิธเจอรัลด์เอง ก็ยอมรับกับบุตรสาวของตนในเวลาต่อมาว่า คือ ชีวิตของตัวเองและเจลด้านนั้นเอง (Turnbull. 1962 : 131) เรื่องนี้มีผู้อ่านน้อยที่สุดในบรรดานวนิยายทั้งห้าเรื่องของเขา แต่ก็เป็นวนิยายที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเขียนของเขา

(Beebe. 1975 . 340)

ในปีเดียวกันรวมเรื่องสั้นเรื่อง Tales of the Jazz Age ก็ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่สู่มวลชน เป็นรวมเรื่องสั้นซึ่งอ่านสนุก แม้ว่าจะเป็นเรื่องบันเทิงและพยายามทำให้ ้วยหนุ่มสาวของสมัยนั้นกรุงโรมันและยืนยงก็ตาม (Geismar. 1962 : 33) จากเรื่องสั้น เหล่านี้ ฟิธเจอรัลด์ ได้กลายเป็นผู้ขนานนามช่วงเวลาของตนศตวรรษที่ 20 สมัยหลัง สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ซึ่งในสหรัฐอเมริกา กำลังเต็มไปด้วยความฟุ้งเฟ้อหรูหรา ฟุ่มเฟือย มีแต่ความเลื่อมใสทางศีลธรรมว่าเป็น Jazz Age ฟิธเจอรัลด์ เขียนว่า Jazz Age เริ่มตั้งแต่ตอนเกิดจลาจลในวันแรงงาน (May Day Riots) ปี ค.ศ. 1918 (Turnbull. 1962 : 95)

ปี ค.ศ. 1923 บทละครเรื่อง The Vegetable ก็ได้รับการตีพิมพ์และเฝ้าแสดง แต่ประสบความสำเร็จล้มเหลว ทำให้ฟิตซ์เจอร์รัลด์มีหนี้สินมากยิ่งขึ้น

ต่อมาปี ค.ศ. 1925 เวนิยายเรื่อง The Great Gatsby ซึ่งเป็นผลงานชิ้นเอกของเขาก็ออกปรากฏสู่สายตาประจักษ์ เวนิยายเรื่องนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผลงานที่ดีที่สุดของเขา เป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างงานเขียนกับอารมณ์และชีวิตจริงของฟิตซ์เจอร์รัลด์เอง (Magill. 1952 . 329 - 331)

ค.ศ. 1926 ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้เขียนนวนิยายเรื่องสั้นที่พิมพ์ออกมา คือเรื่อง All the Sad Young Man แนวเรื่องของเรื่องสั้นเหล่านี้คือการยอมรับและปฏิเสธชีวิตที่วุ่นวาย

ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้เขียนหนังสืออย่างหนัก พอ ๆ กับการดื่มสุราและการไปงานปาร์ตี้ตลอดเวลา จึงทำให้สุขภาพร่างกายของเขาทรุดโทรม ชีวิตสมรสของเขาก็ประสบความสำเร็จล้มเหลว เมื่อเขาล้มป่วยเป็นโรคประสาทในปี ค.ศ. 1930 ซึ่งทำให้เขาคงเข้ารับการรักษาตัวที่สถานพักฟื้นสวิสส์ (Swiss Sanitarium) เขาล้มป่วยเป็นโรคจิตประเภทลึ่มคว (Schizophrenia) ซึ่งไม่สามารถรักษาให้หายได้ เธอใช้เวลาทั้งหมดหักเหกันมึนเมา วาณภาพ และเขียนหนังสืออย่างบ้าคลั่ง เธอจึงต้องใช้ชีวิตในเปลวไฟ ๆ ออก ๆ โรงพยาบาลประสาท จนกระทั่งปี ค.ศ. 1947 หลังจากฟิตซ์เจอร์รัลด์เสียชีวิตแล้วเกือบเจ็ดปี เขาก็ถูกไฟไหม้เสียชีวิตพร้อมกับคนไข้คนอื่น ๆ เมื่อไฟไหม้โรงพยาบาลเมืองแอชวิลล์ (Ashville) มลรัฐนอร์ท คาโรไลนา (North Carolina) ที่เขารักษาตัวอยู่

ฟิตซ์เจอร์รัลด์สูญเสียความนิยมไปอย่างรวดเร็วในทศวรรษที่ 1930 ในปี 1934 นวนิยายเรื่องที่สองของเขา คือ Tender is the Night ได้รับการตีพิมพ์ นวนิยายเรื่องนี้ได้รับการยอมรับจากผู้อ่านอย่างมากในตอนแรก แม้ว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่ฟิตซ์เจอร์รัลด์พยายามบรรจงเขียนอย่างมาก แต่มีการเขียนซ้ำแล้วซ้ำอีกอยู่หลายปีก็ตาม เป็นเรื่องที่ได้รับการวิจารณ์ว่าเป็นเรื่องที่ดีที่สุดเรื่องหนึ่ง และมียุคทองหลังจากผู้ประพันธ์เสียชีวิตลง

ใน ค.ศ. 1935 รวมเรื่องสั้นชื่อ Taps at Riveille ก็ได้รับการตีพิมพ์ และเป็นรวมเรื่องสั้นชุดหนึ่งที่ทีมงานที่ดีที่สุดของเขา รวมอยู่ พิตซ์เจอร์ลัด เขียน The Crack - Up ขึ้นเป็นเรื่องสั้นที่เขียนสารภาพถึงความล้มเหลว แคลสลายของชีวิตของเขาเองทั้งคานการงาน ครอบครัว และคานสภาพจิตใจ ซึ่งโคกเคี้ยว อ่างว้าง และเงียบเหงา เขาสูญเสียหมดสิ้นซึ่งชื่อเสียงเกียรติยศ ในปี ค.ศ. 1937 พิตซ์เจอร์ลัดย้ายไปทำงานเป็นนักเขียนบทภาพยนตร์ (Scriptwriter) ที่ฮอลลีวู้ด แต่เขาก็ประสบความล้มเหลวโดยสิ้นเชิง เขาได้พบรักกับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ ชีลา เกรแฮม (Sheilah Graham) และที่ฮอลลีวู้ดนี้เองพิตซ์เจอร์ลัด ได้พยายามเขียนนวนิยายอีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องสุดท้ายของเขาชื่อ เรื่อง The Last Tycoon แต่เขาสิ้นชีวิตด้วยโรคหัวใจวายเสียก่อนที่จะเขียนได้จบ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1940 เรื่อง The Last Tycoon ได้รับการตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1941 เป็นนวนิยายที่พิตซ์เจอร์ลัดเขียนได้เพียงหนึ่งในสามของโครงเรื่องที่วางไว้ และเป็นนวนิยายที่ได้รับการยกย่องว่าพิตซ์เจอร์ลัดเขียนได้ดีมาก และสามารถแยกตัวเองออกจากงานเขียนของเขาได้ในที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับฮอลลีวู้ดเรื่องเดียวที่มีอยู่ และเป็นเรื่องลึกซึ้งละเอียดถี่ถ้วน แม้ว่าพิตซ์เจอร์ลัดจะเขียนไม่จบ แต่เรื่องนี้ได้รับความนิยมมาก และถูกตีพิมพ์ซ้ำแล้วซ้ำอีก คล้ายคลึงกับงานเรื่องอื่น ๆ ของเขา ซึ่งกำลังกลับมาเป็นที่นิยมอ่านกันอย่างกว้างขวางทั่วโลก

ผลงานประเภทนวนิยายที่จะนำมาวิเคราะห์

1. This Side of Paradise

เรื่องย่อ

ตัวละคร

อัมโมรี เบลน (Amory Blaine)

— ตัวละครเอกของเรื่อง

เบทริซ โอฮารา (Beatrice O'Hara)

— มารดาของอัมโมรี

สตีเฟน เบลน (Stephen Blaine)
มอนซิกเนอร์ คาร์ซี (Monsignor Darcy)

ไมรา เซนต์ แคลร์ (Myra St. Claire)
เคอร์รี ฮอลิเดย์ (Kerry Holiday)
เบอร์น ฮอลิเดย์ (Burne Holiday)

โธมัส พาร์ค ดินวิลล์เลอร์ (Thomas Park

D'Invilliers)

อเล็ก คอนเนจ (Alec Connage)
เฟรด สโลน (Fred Sloane)
ฮัมเบิร์ต เอ มาร์โลว์ (Humbird A. Marlowe)
เจส เฟอร์เรนบี้ (Jess Ferrenby)
มิสเตอร์เฟอร์เรนบี้ (Mr. Ferrenby)
อิสซาเบล เบอร์กี (Isabelle Borge)

มิสซิส คอนเนจ (Mrs. Connage)
ซีซีเลีย คอนเนจ (Cicelia Connage)
ดอว์สัน ไรเดอร์ (Dawson Ryder)

อีลีนอร์ (ซาเวจ) แรมมิลลี (Eleanor (Savage)
Ramilly)

- บิดาของอัม โมรี
- บาทหลวงคาทอลิก เป็นผู้ที่อัม โมรี
รู้จักและให้ความรักและเคารพ
- เพื่อนหญิงของอัม โมรี สมัยที่เป็นเด็ก
- เพื่อนของอัม โมรีที่พรีนซ์ตัน
- น้องของเคอร์รี และเป็นเพื่อนรัก
ของอัม โมรี
- กวีและเพื่อนของอัม โมรี
- เพื่อนของอัม โมรี
- เพื่อนของอัม โมรี
- เพื่อนของอัม โมรี
- เพื่อนของอัม โมรี
- บิดาของเจส เฟอร์เรนบี้
- คนรักคนหนึ่งของอัม โมรี สมัยเป็น
นักศึกษาปีที่หนึ่ง
- คนรักของอัม โมรี
- น้องสาวของ โรซาลีน
- คู่แข่งของอัม โมรี ซึ่งภายหลังแต่งงาน
กับโรซาลีน
- คนรักอีกคนหนึ่งของอัม โมรี

สถานที่ - มินนีอาโพลิส (Minneapolis), นิวเจอร์ซีย์ (New Jersey) และ
นิวยอร์ก (New York)

เวลา - ค.ศ. 1896 - 1919

สังเขปเรื่อง - อัมโมรี เบเดน เกิดในตระกูลที่ร่ำรวย ตอนที่ยังเป็นเด็ก มารดาคอย
ควบคุมดูแลเอาใจใส่ทุกวิถีทาง ครอบครัวของอัมโมรีย้ายที่อยู่เสมอ ๆ และได้ไปอยู่ที่
มินนีอาโพลิส อัมโมรีได้เข้าโรงเรียนที่นั่น ในโรงเรียนอัมโมรีไม่เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อน ๆ
เพราะเขาชอบแสดงออกด้วยการอวดความสามารถของตน เขาคิดเสมอว่าตัวของเขาเก่ง
และมีบุคลิกดี เขาชอบฝัน ต้องการเล่นกีฬาเพื่อชื่อเสียง ไม่ค่อยเอาใจใส่บทเรียน
แม้ว่าเขาจะไม่เป็นที่ชื่นชอบของเด็กผู้ชาย แต่เด็กผู้หญิงชอบเขามาก

เมื่ออายุได้ 15 ปี อัมโมรีถูกส่งไปโรงเรียนกินนอนชื่อ เซนต์รีจิสส์ (St.
Regis's) ในมลรัฐคอนเนคติกัต (Connecticut) เขาได้พบกับบาทหลวงคาร์ซี
ผู้ซึ่งอัมโมรีเคารพเชื่อฟัง และที่โรงเรียนนี้ อัมโมรีก็ยังคงไม่เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อน
นักเรียนและครู เพราะเขาไม่เอาใจใส่การเรียนและชอบคิดว่าตัวเองดีกว่าผู้อื่น แต่เมื่อ
อัมโมรีได้เป็นกัปตันทีมฟุตบอลซึ่งได้รับชัยชนะ เขาจึงกลายเป็นวีรบุรุษ

ต่อมาอัมโมรีสอบเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตันได้ เขามีเพื่อนร่วมชั้นมากมาย
อัมโมรีพยายามเล่นฟุตบอลแต่เขาเจ็บจึงต้องออกจากทีมที่หนึ่ง เขาเขียนบทความลงใน
หนังสือพิมพ์ของมหาวิทยาลัย และเล่นละครให้กับชมรมการแสดงชื่อ Triangle Club
ซึ่งไปแสดงตามที่ต่าง ๆ ทั่วสหรัฐอเมริกา อัมโมรีได้พบรักกับวิสชาเบลล์ แต่รักกันไม่นาน
ก็เลิกการติดต่อ

พอขึ้นปีที่สาม อัมโมรีสอบตก เพราะความเกียจคร้านในการเรียนหนังสือ เขา
ต้องเรียนพิเศษจึงไม่ได้เป็นสมาชิกของ Triangle Club ซึ่งทำให้เขาเสียใจมาก
ต่อมาบิดาของเขาถึงแก่กรรม เขาจึงเริ่มขัดสนทางการเงิน

เมื่อสงครามโลกครั้งที่หนึ่งเกิดขึ้น สหรัฐอเมริกาได้เข้าสู่สงคราม ในมหาวิทยาลัย
ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิดและค่านิยม พวกนิสิตไม่ยอมเข้าร่วมชมรมต่าง ๆ
อัมโมรีได้ลาออกจากมหาวิทยาลัยและสมัครเข้าเป็นทหาร

หลังจากสงครามสงบ อัม โมรีได้หางานบริษัทโฆษณาซึ่งทำรายได้ไม่มาก เขาเช่าแฟลตอยู่กับทอมและอเล็ก ครั้งหนึ่งอัม โมรีได้ไปบ้านอเล็ก อัม โมรีพบรักกับ โรซาลิน ซึ่งเป็นน้องสาวของอเล็ก อัม โมรีและโรซาลินรักกันมาก แต่โรซาลินไม่กล้าแต่งงานกับอัม โมรี เพราะเธอทราบดีว่าอัม โมรีไม่สามารถเลี้ยงดูเธอได้ เธอชอบคนร่ำรวยและชอบใช้ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือย เธอจึงเลิกติดต่อกับอัม โมรี ซึ่งทำให้เขาเสียใจมากและดื่มสุรารายวันหนักติดต่อกันถึงสามสัปดาห์ ต่อมาอัม โมรีได้เริ่มเขียนเรื่องสั้นส่งหนังสือพิมพ์ ซึ่งก็ได้รับการตีพิมพ์ ทำให้อัม โมรีจิตใจและมีความหวังใหม่ เขาจึงอ่านหนังสือมากขึ้นและมักจะสนทนากับทอมถึงเรื่องปัญหาต่าง ๆ ทางวิชาการและการเขียนหนังสือ เมื่อมารดาของทอมป่วย ทอมจึงต้องแยกออกไป ซึ่งทำให้อัม โมรีต้องย้ายออกจากแฟลตเพราะไม่มีค่าเช่า

ต่อจากนั้นอัม โมรีได้ไปเที่ยวบ้านลุงของเขาที่รัฐแมริแลนด์ และพบรักกับอีลีน เนอร์ซาเวจ แรมมิลี ก่อนที่เขาจะจากเธอมา อัม โมรีจึงทราบว่าเธอมีบางอย่างผิดปกติซึ่งเธอแสดงออกตอนที่มากระโจนลงหน้าผา แต่อัม โมรีดึงตัวเธอไว้ทัน ภายหลังต่อมาอัม โมรีได้ไปแอทแลนติกซิตี เขาพบอเล็กและได้ช่วยอเล็กด้วยการยอมรับว่าตนเองเป็นผู้พาหญิงสาวคนหนึ่งมาค้างที่โรงแรม โดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน ทำให้อัม โมรีเป็นข่าวลงหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับลงข่าวหมั้นของโรซาลิน อัม โมรีจึงเสียใจมาก ในขณะเดียวกันก็มีข่าวร้ายหลายอย่างตามมา ได้แก่ บาทหลวงคาร์ซีถึงแก่กรรม มารดาของอัม โมรีเสียชีวิต และหุ้นที่อัม โมรีเป็นเจ้าของประสบความขาดทุน ในขณะที่ความหวังของเขาเริ่มสลาย แต่อัม โมรีกลับเข้มแข็ง เป็นผู้ใหญ่ขึ้น มีความคิดและเข้าใจโลกมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนที่เขากลับไปฝรั่งเศส และได้พูดคุยกับเฟอร์เรนนีในเรื่องต่าง ๆ ทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง

2. The Beautiful and Damned

เรื่องย่อ

ตัวละคร

แอนโธนี แพทช์ (Anthony Patch)	- ตัวละครเอกของเรื่อง
อาดัม เจ. แพทช์ (Adam J. Patch)	- ปู่ของแอนโธนี เป็นมหาเศรษฐี
กลอเรีย กิลเบิร์ต (Gloria Gilbert)	- ภรรยาของแอนโธนี
มอริ โนเบิล (Maury Noble)	- เพื่อนสนิทของแอนโธนี
ดิคหรือริชาร์ด คารามेल (Dick หรือ Richard Caramel)	- เพื่อนของแอนโธนี เป็นนักเขียนนวนิยาย
เมาเรียล เคน (Maurial Kane)	- เพื่อนของแอนโธนีและกลอเรีย
เจอร์ริล (Jerril)	- เพื่อนของกลอเรีย
โจเซฟ บล็อกแมน (Joseph Bloeckman)	- ผู้กำกับภาพยนตร์วัยกลางคนที่มาหลงรักกลอเรีย
เอ็ดเวิร์ด ชัตเทิลเวิร์ท (Edward Shuttleworth)	- เลขานุการของอาดัม เจ. แพทช์ ซึ่งตอนหลังมาเป็นเลขานุการของแอนโธนี
มิสเตอร์กิลเบิร์ต (Mr. Gilbert)	- บิดาของกลอเรีย
มิสซิสกิลเบิร์ต (Mrs. Gilbert)	- มารดาของกลอเรีย
ทานา (Tana)	- คนรับใช้ชาวญี่ปุ่นของแอนโธนี
ด็อทหรือโดโรธี เรย์ครอฟท์ (Dot หรือ Dorothy Raycroft)	- ผู้หญิงที่แอนโธนีรู้จักตอนเป็นทหาร

สถานที่ นิวยอร์ก บริเวรรอบ ๆ นิวยอร์กและแคลิฟอร์เนีย

เวลา ระหว่างปี ค.ศ. 1913 - 1920

สังเขปเรื่อง

แอนโธนี แพทช์ เป็นหลานชายของมหาเศรษฐีชื่อ อาคัม เจ แพทช์ บิคามารดา และย่าของแอนโธนีถึงแก่กรรมไปแล้ว เมื่อแอนโธนีอายุ 16 ปี เขาได้ไปอยู่ที่ยุโรปแล้ว กลับมาเรียนที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard) จนสำเร็จ แอนโธนีเป็นคนสุภาพ เรียบร้อย มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ชอบอ่านหนังสือประเภทโคลงกลอน หลังจากสำเร็จจากฮาร์วาร์ดแล้ว แอนโธนีได้ไปอยู่ที่กรุงโรม ต่อมาในปี 1912 อาคัม เจ แพทช์ ปู่ของแอนโธนีป่วย แอนโธนีจึงต้องกลับมาเยี่ยมปู่ในนิวยอร์ก แอนโธนีมีความคิดว่า ถ้าปู่เสียชีวิตเมื่อไร เขาก็จะร่ำรวยมากเพราะได้รับมรดกทั้งหมด ปู่ต้องการให้แอนโธนีทำงาน แต่เขาไม่ยอมทำ

แอนโธนีมีเพื่อนรักชื่อ เมารี โนเบิล และคิค คาราเมด ซึ่งทั้งสามคนชอบพูดคุย และวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดีเสมอและชอบนักพบเพื่อดื่มสุรา คิคมีญาติสาวคนหนึ่งชื่อ กลอเรีย กิลเบิร์ต ซึ่งเป็นสตรีที่มีความงดงาม มีเสน่ห์ มั่นใจว่าเรียงแจ่มใส ชอบเต้นรำ ชอบเที่ยวและดื่มสุรา แอนโธนีรักกลอเรียทันทีที่พบ ในขณะเดียวกันก็มีชายอีกคนหนึ่งชื่อ โจเซฟ บล็อกแมน มาหลงรักกลอเรีย แต่กลอเรียไม่สนใจเพราะบล็อกแมนอายุมากกว่า เธอจึงตัดสินใจแต่งงานกับแอนโธนี หลังจากนั้นแอนโธนีกับกลอเรียได้เดินทางท่องเที่ยวไปตามเมืองสำคัญต่าง ๆ ทั่วประเทศ และได้ไปถึงแคลิฟอร์เนีย

ภายหลังการแต่งงานไม่นาน ทั้งแอนโธนีและกลอเรียก็เรียนรู้นิสัยซึ่งกันและกัน กลอเรียพบว่าแอนโธนีเป็นคนฉลาด ต้องการใช้ชีวิตอย่างสบาย เกียจคร้านในการทำงาน แต่ต้องการมีฐานะร่ำรวย ส่วนแอนโธนีก็พบว่ากลอเรียไม่รู้จักหน้าที่แม่บ้านเลย ทั้งบ้านให้รกรุงรัง ไม่มีความรับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น แต่คนทั้งสองก็รักกันมากและมีนิสัยคล้ายคลึงกัน คือชอบความสนุกสนาน ชอบชีวิตที่หรูหรา พุ่มเฟิຍ ชอบดื่มสุรา ไปงานปาร์ตี้เป็นประจำ การที่คนทั้งคู่ประพฤติตนเช่นนี้ทำให้ต้องมีรายจ่ายสูงมาก แอนโธนีจึงต้องขายหุ้นที่มีอยู่เพื่อนามาเป็นค่าใช้จ่าย แอนโธนีก็ต้องทำงานเป็นคนขายหุ้น แต่ทำได้ไม่นานก็เลิก ซึ่งทำให้ปู่ไม่พอใจมาก ครั้งหนึ่งปู่ของเขาได้เข้าไปในบ้านขณะที่มีการเต้นรำ ดื่มสุราอย่างสนุกสนาน

ปู่จึงโกรธมาก เพราะปู่เป็นผู้สนับสนุนการห้ามจำหน่ายสุรา หลังจากนั้นปู่ของแอนโธนีได้ล้มป่วยลง แอนโธนีพยายามเข้าพบปู่เพื่อขอรับโทษ แต่ปู่ไม่ยอมให้พบจนกระทั่งปู่ถึงแก่กรรม ในพินัยกรรมปู่ปรากฏว่าไม่มีชื่อแอนโธนีเลยทั้ง ๆ ที่เขาเป็นหลานใกล้ชิดที่สุดเพียงคนเดียว ปู่ได้ยกเงินส่วนหนึ่งสนับสนุนโครงการห้ามจำหน่ายสุรา (Prohibition Act)

แอนโธนีจึงปรึกษานายความเพื่อฟ้องร้องเอามรดกและต้องรอมผลการตัดสินเป็นเวลาหลายปี

ระหว่างนั้นแอนโธนีได้สมัครไปเป็นทหาร และถูกส่งไปฝึกทางภาคใต้เป็นเวลา กว่าหนึ่งปี แอนโธนีจึงกลับบ้านเพราะสงครามสงบ โดยที่แอนโธนีไม่เคยเข้าสู่สนามรบเลย แอนโธนีและกลอเรียมีฐานะยากจนมาก ต้องใช้เงินจากการขายหุ้นตลอดเวลา คนทั้งสองทะเลาะกันเสมอ กลอเรียไม่มีศรัทธาในตัวแอนโธนี เพื่อน ๆ เริ่มละทิ้งแอนโธนีเพราะแอนโธนีใช้คำพูดรุนแรงกับเพื่อน ๆ และชอบดื่มสุรามาก จนการเลิกให้เกร็ดแอนโธนีเพราะเขาไม่มีเงินฝาก แอนโธนียากจนมากถึงขนาดที่ไม่มีเงินให้ค่าโดยสารถักฉันทะทั้งถูกทําร้าย ในขณะที่เดียวกันบลอคแมน ก็ได้พยายามชักชวนกลอเรียไปเป็นดารารายวัน

ต่อมาศาลได้ตัดสินให้แอนโธนีชนะคดี โดยได้รับมรดก 30 ล้านดอลลาร์ เมื่อแอนโธนีกลายเป็นมหาเศรษฐี เพื่อน ๆ ของเขาก็กลับมาสนิทสนมด้วยเช่นเดิม แอนโธนีดีใจที่เขาสามารถฝ่าฟันอุปสรรคจนได้รับชัยชนะในที่สุด

3. The Great Gatsby

เรื่องย่อ

ตัวละคร

เจย์ แกทส์บี้ (Jay Gatsby)

นิค คาราเวย์ (Nick Carraway)

เดซี บุชชานัน (Daisy Buchanan)

ทอม บุชชานัน (Tom Buchanan)

- ตัวละครเอกของเรื่อง

- ตัวละครเอกของเรื่องเป็นเพื่อนของแกทส์บี้

- ลูกพี่ลูกน้องของ นิค คาราเวย์

- สามีของเดซี

เมอเทิล วิลสัน (Myrtle Wilson)

จอร์จ วิลสัน (George Wilson)

จอร์แดน เบเกอร์ (Jordan Baker)

แคเธอรีน (Catherine)

มิสเตอร์ แมคคี (Mr. McKee)

มิสซิส แมคคี (Mrs. McKee)

เมเยอร์ วูล์ฟเชม (Meyer Wolfshiem)

แดน โคดี้ (Dan Cody)

เฮนรี ซี. แกทซ์ (Henry C. Gatz)

ลูซิลล์ (Lucille)

คลิพสปริงเกอร์ (Klipspringer)

- ภรรยาลับของ ทอม บูชานันท์
- สามีมของเมอเทิล มีอาชีพเป็นเจ้าของ
ปั๊มน้ำมัน

- ญาติสนิทของเคซี่ คนรักของนิค

- น้องสาวของเมอเทิล

- เพื่อนบ้านซึ่งพักอพาร์ทเมนต์เดียวกับ
เมอเทิล

- ภรรยาของ มิสเตอร์แมคคี

- เพื่อนร่วมวงธุรกิจของแกทส์บี้ เป็นนัก
การพนัน

- มหาเศรษฐีชาวอเมริกันผู้มีชื่อเสียง
เคยช่วยเหลือแกทส์บี้

- บิดาของแกทส์บี้

- แยกคนหนึ่งที่มาร่วมงานปาร์ตี้ที่บ้านของ
แกทส์บี้

- แยกอีกคนหนึ่งที่มาร่วมงานปาร์ตี้ของ
แกทส์บี้

สถานที่   กรุงนิวยอร์ก (New York),   และลองไอแลนด์ (Long
Island)

เวลา   ปี ค.ศ. 1917 - 1922

สังเขปเรื่อง

นิค คาราวาเยย์ ได้ตัดสินใจจะทิ้งงานธุรกิจขายเครื่องโลหะของครอบครัวของเขา ในภาคตะวันออกเฉียงกลางของสหรัฐ เพื่อที่จะมีอาชีพขายหุ้นในเมืองนิวยอร์ก ได้เช่าบ้านหลังหนึ่งใน ลอง ไออร์แลนด์ ซึ่งอยู่ติดกับคฤหาสน์ของ เจย์ แกทส์บี้ มหาเศรษฐีหนุ่มผู้ซึ่งมีความเป็นมาลึกลับ นิคได้ฟื้นฟูความสัมพันธ์กับเคย์ ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องของเขาที่บ้านของเธอสามีของเธอ และนิคได้รู้จักกับสุภาพสตรีสาวสวยคนหนึ่งชื่อ จอร์แดน เบเคอร์ ที่นั่น และนิคก็ทราบว่าชีวิตสมรสของเธอสบายและเคย์ไม่ร่ำรวยนักเพราะเคย์รู้ว่าสามีของเธอไม่ซื่อสัตย์ต่อเธอ

วันหนึ่งเธอได้พานิคเข้าไปในเมืองนิวยอร์ก และแนะนำให้ออกไปรู้จักกับภรรยาลับของเธอชื่อ เมอเทิล วิลสัน สามีของเมอเทิล เป็นเจ้าของปั๊มน้ำมันและอุ้มขอมเครื่องยนต์ทอม, นิค และเมอเทิล ได้พากันไปยังอพาร์ทเมนต์ที่เธอซื้อไว้ให้เมอเทิล และได้พบกับน้องสาวของเมอเทิลชื่อ แคทเธอรีน และมีสเตอร์กับมิชชีส แมคคีย์ ทั้งหมดจัดปาร์ตี้กันที่อพาร์ทเมนต์แห่งนั้นและดื่มสุรารักกันสนุกสนาน

อีกสองถึงสามวันต่อมา นิคได้มีโอกาสร่วมงานปาร์ตี้ซึ่ง เจย์ แกทส์บี้ เจ้าของคฤหาสน์ข้างบ้านของเขาจัดขึ้น ซึ่งมีคนมาร่วมงานมากมายล้วนแต่ผู้ที่มีชื่อเสียงในวงสังคม มีการเลี้ยงอาหาร ดื่มสุราและเต้นรำกันอย่างสนุกสนาน แต่แขกส่วนมากไม่เคยพบเห็นเจ้าภาพของงานเลย บางคนก็ไปงานโดยไม่ได้รับเชิญ ซึ่งงานแบบนี้จัดเป็นประจำทุกวันสุดสัปดาห์ และคืนนั้นนิคได้พบกับ เจย์ แกทส์บี้ เจ้าของบ้าน แกทส์บี้เป็นชายหนุ่มรูปงามมีอายุ 30 ปีเศษ จากวงสนทนาได้ทราบว่าสื่อเกี่ยวกับประวัติอันลึกลับของแกทส์บี้ ซึ่งบางทีว่าเขาเป็นสายลับ บางทีว่าเขาเคยฆ่าคนตาย บางทีว่าเขาเป็นหลานพระเจ้าไกเซอร์ แต่ไม่เคยมีใครรู้ความจริงและแกทส์บี้ก็ไม่สนใจคำพูดเหล่านี้ เขาค่อยมาร่วมงานปาร์ตี้หรือเมื่อมาร่วมก็มักจะอยู่ไม่นาน เพราะมักจะมีโทรศัพท์มาถึงเขาเสียก่อนเสมอ ๆ และงานปาร์ตี้ของแกทส์บี้เป็นงานที่หรูหราฟุ่มเฟือยที่สุด เขาใช้เงินมากมายในการจัดงานนั้น ๆ นิคได้ไปร่วมงานเกือบทุกครั้ง และเขาได้พบกับจอร์แดนที่นั่น แต่เขาก็สนใจเธออย่างลงเมื่อได้ทราบว่าเธอ โกงในการแข่งขันกอล์ฟสมัครเล่น

วันหนึ่งแกทส์บี้ได้พานิคไปทานอาหารกลางวันกับผู้ชายวัยกลางคนชื่อ เมเยอร์ วูล์ฟเชม ซึ่งแกทส์บี้บอกว่าเป็นนักพนัน วูล์ฟเชมได้พูดเป็นนัย ๆ ถึงการหักหลังเกี่ยวกับธุรกิจบางอย่าง แกทส์บี้สั่งให้เขาหยุดพูด ต่อมาแกทส์บี้ได้เล่าให้นิคฟังถึงประวัติส่วนตัวของเขา ซึ่งเคยเป็นนายทหารในสงครามโลกครั้งที่หนึ่งได้เหรียญกล้าหาญ และเคยไปเรียนหนังสือที่มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด เขาบอกนิคว่าเขาารวยเงินจากมรดกมูลค่ามหาศาล

จอร์แดนได้เล่าให้นิคฟังถึงเรื่องราวของเคย์ซึ่งก่อนที่จะเธอจะแต่งงานกับทอมว่า เคย์เคยมีคนรักเป็นนายทหารชื่อ เจย์ แกทส์บี้ ทั้งคู่รักกันมาก แต่เป็นเพราะแกทส์บี้ยากจน ไม่มีชื่อเสียงและยังอยู่ในสนามรบ เคย์จึงตัดสินใจแต่งงานกับทอมผู้เป็นมหาเศรษฐีและมีชื่อเสียงในวงสังคม แต่แกทส์บียังคงรักและต้องการเคย์อยู่เสมอ เมื่อแกทส์บิ์ร่ำรวยแล้ว เขาได้ติดตามข่าวของเคย์ และจัดงานปาร์ตี้หรูหราเพื่อหวังว่าเคย์คงจะเป็นแขกคนหนึ่งที่มางานของเขา จอร์แดนบอกนิคว่า แกทส์บียอ้อนวอนให้นิคเชิญเคย์มารับประทานน้ำชาและเชิญแกทส์บียด้วยโดยไม่บอกให้เคย์ทราบ

เมื่อแกทส์บี้พบเคย์ ต่างฝ่ายต่างก็รู้สึกกระดาก แต่หลังจากนั้นได้พากันไปชมอุทยานของแกทส์บี้ซึ่งเคย์ประทับใจมาก แกทส์บี้ได้ชวนเคย์ไปใช้ เครื่องประดับและสมุดรวมภาพเกี่ยวกับเคย์ จึงทำให้เคย์สนใจเขามาก และสัญญาว่าจะมางานปาร์ตี้ครั้งต่อไป แต่เมื่อเธอได้มาร่วมงาน เธอบอกแกทส์บี้ว่าเธอไม่ชอบแขกเหล่านั้น แกทส์บียิ่งหยุดจัดงานปาร์ตี้และผู้คนก็หยุดมาชุมนุมดังที่เคยเป็นมา

แกทส์บี้กับเคย์ ได้พบกันเสมอ ๆ ที่บ้านของแกทส์บี้ และวันหนึ่งแกทส์บี้ตัดสินใจจะพูดกับทอมเรื่องเคย์ แกทส์บียิ่งนัดจัดงานปาร์ตี้เล็ก ๆ ที่บ้านของทอม โดยมีนิค จอร์แดน และเคย์ร่วมด้วย หลังการรับประทานอาหาร คนทั้งหมดได้พากันเข้าเมือง โดยทอมกับแกทส์บี้แกล้งกันขับ หอมขับรถของแกทส์บี้ซึ่งเป็นรถคันใหญ่สีเหลือง ระหว่างทางทอมได้แวะเติมน้ำมันที่ปั๊มของจอร์จ วิลสัน ซึ่งเมื่อเติลได้เห็นหอมขับรถ เมื่อมาถึงในเมืองคนทั้งหมดได้เข้าโรงแรมเพื่อสนทนากัน แกทส์บี้ขอให้หอมเลิกกับเคย์ จึงเกิดการทะเลาะกัน เคย์โกรธทอม เธอจึงฉลุนฉลนออกไปกับแกทส์บี้ หอมขับรถพานิคกับจอร์แดนตามไปและได้เห็นอุบัติเหตุกลางทาง ทอมพบว่าเมื่อเติลถูกรถชนถึงแก่ชีวิต และรถคันที่ชนแล้วหนีเป็นรถสีเหลือง

วันต่อมา นิคได้ทราบจากแกทส์บี้ว่า เคซีเป็นผู้ขับรถชนเมอเทิล และแกทส์บี้ก็เต็มใจที่จะรับผิดชอบด้านการสอบสวนเรื่องรถคันที่ชน และแล้ววิลสันก็ได้สืบหาเจ้าของรถสี่ล้อสีเหลืองจนพบว่า เป็นรถของแกทส์บี้ วิลสันจึงยิงแกทส์บี้ตายและได้ยิงตัวตายตาม

นิคพยายามจัดงานศพของแกทส์บี้อย่างสมเกียรติ แต่แทบจะไม่มีใครมาร่วมงานเลย นอกจากบิดาของแกทส์บี้ แม้แต่เคซีก็ไม่มา หลังจากนั้น นิคได้ทราบว่าทอมมีส่วนรู้เห็นในการตายของแกทส์บี้ โดยทอมบอกกับวิลสันว่าแกทส์บี้เป็นคนขับรถ นิคได้ตัดสินใจจะไปจากภาคตะวันออก เพราะเขาทนสภาพสังคมและคนที่ไม่มีความจริงใจและปราศจากความรับผิดชอบไม่ได้ เขาจึงกลับไปอยู่ภาคตะวันตกตอนกลางตามเดิม

4. Tender is the Night

เรื่องย่อ

ตัวละคร

ริชาร์ด หรือ ดิค ไดเวอร์ (Richard or Dick Diver)	- จิตแพทย์ ตัวละครเอกของเรื่อง
ดร. โคห์มเลอร์ (Dr. Dohmler)	- แพทย์เจ้าของคลินิกทางจิตวิทยาในสวิสเซอร์แลนด์
ฟรานซ์ เกรกาโรเวียส (Franz Gregarovius)	- จิตแพทย์ในคลินิกเดียวกับดิค
มิสซิส เกรกาโรเวียส (Mrs. Gregarovius)	- ภรรยาของจิตแพทย์ฟรานซ์
นิโคล วอร์เรน (Nicole Warren)	- คนใช้สาวสวยชาวอเมริกัน ภรรยาของดิค
เบธ อีวาน หรือ เบบี้ วอร์เรน (Beth Evan or Baby Warren)	- พี่สาวของนิโคล
มิสเตอร์ ดีเวอเรอกซ์ วอร์เรน (Mr. Devereux Warren)	- บิดาของนิโคล เป็นมหาเศรษฐี

ทีโน มาร์โมรา (Tino Marmora)	- เพื่อนชายของนิโคล
ท็อพซี่ ไดเวอร์ (Topsy Diver)	- บุตรีของดิกกับนิโคล
เลเนียร์ ไดเวอร์ (Lamer Diver)	- บุตรชายของดิกกับนิโคล
เอบ นอร์ธ (Abe North)	- เพื่อนของดิก เป็นนักดนตรี
แมรี นอร์ธ (Mary North)	- ภรรยาของ เอบ นอร์ธ
ทอมมี่ บาร์บาน (Tommy Barban)	- นักผจญภัย เพื่อนของนิโคล
โรสแมรี ฮอยท์ (Rosemary Hoyt)	- คาราวาภาพยนตร์สาวผู้หลงรักดิก
มิสซิส สเปียร์ส (Mrs. Speers)	- มารดาของ โรสแมรี
มิสเตอร์ แมคคิสโก (Mr. McKisco)	- นักเขียนนวนิยาย
มิสซิส แมคคิสโก (Mrs. McKisco)	- ภรรยาของมิสเตอร์แมคคิสโก
กอสส์ (Gausse)	- เจ้าของโรงแรมเพื่อนของดิกกับนิโคล
ดร. แคนเจน (Dr. Dangen)	- แพทย์รักษาวอร์เรน
เลดี้ คาร์โลไลน์ ซิบเบิล เบียร์ (Lady Caroline Sibley - Ebers)	- เพื่อนของทอมมี่ บาร์บาน
สถานที่ ริวีเยรา (Riviera), ปารีส (Paris), โรม (Rome), สวิตเซอร์แลนด์ (Switzerland) และนิวยอร์ก (New York)	

เวลา ปี ค.ศ. 1917 - 1930

สังเขปเรื่อง

ริชาร์ดหรือดิก ไดเวอร์ ได้รับทุน Oxford Rhodes Scholar จากรัฐคอนเนคติกัต หลังจากที่เขาสำเร็จแพทย์จากมหาวิทยาลัย จอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins) แล้ว เขาได้ไปศึกษาต่อที่กรุงเวียนนา แล้วไปสวิตเซอร์แลนด์ซึ่งเขาได้พบรักกับนิโคล วอเรน คนไข้ของจิตแพทย์โคทม์เลอร์ ดิกได้ทราบว่านิโคลป่วยเป็นโรคจิตประเภทลิ้มตัว (Schizophrenia) ซึ่งเกิดจากการที่เธอถูกบิดาของเธอส่มขึ้นจึงเกิดเพ้อคลั่ง

ต่อมาดิ๊คได้แต่งงานกับนิโคล แม้ว่าจะถูกแพทย์ที่คลินิกแนะนำให้ดิ๊คแยกตัวออกจากนิโคลเสีย เพราะเป็นไปไม่ได้ที่ดิ๊คจะต้องทุ่มเททุกอย่างเพื่อรักษาและเอาใจนิโคลตลอดไป หลังจากการแต่งงานดิ๊คและนิโคลได้ซื้อบ้านอยู่บนเขาริมหาครีเวียร์ และมีบุตรสาวหนึ่งคนชื่อ ทอพี และบุตรชายหนึ่งคนชื่อ เลเนียร์ ดิ๊คและนิโคลเป็นคู่บารมีรวมของความสนใจเพราะดิ๊คก็เป็นสุภาพบุรุษ สง่า เป็นจิตแพทย์ ส่วนนิโคลก็เป็นผู้มีฐานะมั่งคั่งมาก คนทั้งสองจึงเป็นที่ยอมรับของสังคมชั้นสูง ต่อมาดิ๊คมีสตรีผู้หนึ่งชื่อ โรสแมรีมาหลงรักดิ๊ค และมารดาของเธอก็สนับสนุน

ดิ๊คกับนิโคลไปปารีสกับโรสแมรี เพื่อไปส่ง เอบกับแมรี นอร์ธ ไปสหรัฐอเมริกา โรสแมรี ได้สารภาพรักกับดิ๊คซึ่งทำให้เขาตกใจมาก โรสแมรีพยายามจะมีความสัมพันธ์กับดิ๊ค แต่เขาปฏิเสธเพราะกลัวนิโคลจะทราบ ครั้งหนึ่งดิ๊คได้ช่วยโรสแมรีให้พ้นจากการเป็นข้าพัวพันกับการฆ่าในโรงแรม ก่อนที่โรสแมรีจะแยกตัวไป เธอจึงทราบว่านิโคลเคยเป็นโรคจิตมาก่อน

หลังจากนั้นดิ๊คกลับไปซูริค เขาเริ่มหันมาสนใจในการรักษานิโคลภรรยาของเขา เขาเริ่มคิดถึงเรื่องเงินและงานเขียนหนังสือซึ่งเขาเขียนได้เพียงเล่มเดียว และยังเริ่มคิดเปรียบเทียบความยากจนของตนเองกับความร่ำรวยของนิโคล เขาจึงดื่มสุราและดื่มมากขึ้น ๆ ต่อมาดิ๊คกับฟรานซ์ได้ร่วมกันตั้งคลินิกรักษาโรคจิต โดยอาศัยเงินยืมจากนิโคล และคลินิกก็ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ครั้งหนึ่งมีคนไข้ที่ออกจากคลินิกไปแล้ว เขียนจดหมายบอกนิโคลว่าดิ๊คทำมีดมีรายบุตรสาวของเธอ ทำให้นิโคลโกรธมาก แม้ว่าดิ๊คจะปฏิเสธแต่นิโคลไม่เชื่อและไม่ยอมเข้าใจ อาการโรคจิตของเธอจึงกำเริบอีกถึงขนาดแย่งพวงมาลัยรถยนต์ขณะที่ดิ๊คกำลังขับจนเกิดอุบัติเหตุ ดิ๊ครู้สึกเสียใจมาก เขาจึงลาพักแล้วไปร่วมสัมมนาจิตแพทย์ที่เยอรมันนี้ เขาได้พบทอมมี่และเพื่อน ๆ ดิ๊คได้ทราบว่า เอบ นอร์ธเสียชีวิตแล้ว และในขณะที่เดียวกันก็ได้รับ โทรเลขแจ้งให้ทราบว่ามารดาของเขาที่สหรัฐอเมริกาถึงแก่กรรม ดิ๊คจึงไปฝังศพบิดา ตอนขากลับดิ๊คแวะกรุงโรมและพบกับโรสแมรี คนทั้งสองฟื้นฟูความหลังและมีความสัมพันธ์กันฉันท์คู่สาว โรสแมรีเล่าอดีตของเธอให้ดิ๊คฟังว่า เธอเคยมีความสัมพันธ์กับชายอื่นหลายคน ทำให้ดิ๊คโกรธและเสียใจมาก เขาจึงดื่มสุราจนเมามายและทะเลาะวิวาท

กับคนขับแท็กซี่ ดิคยังได้หาร้านนักสืบบนสถานีตำรวจ จึงถูกรุมทู่ร้ายร่างกายถึงสลบ เบบีได้ขอร้องให้เจ้าหน้าที่กงสุลสหรัฐช่วยดิคออกจากห้องขัง

ดิคกลับไปคลินิคและดื่มสุรามากขึ้นจนพรานซ์ไม่พอใจและขอร้องให้ดิคถอนหุ้นจากคลินิค ครอบครัวของดิคกลับไปอยู่ที่รีเวียร์า และได้ท่องเที่ยวไปตามที่ต่าง ๆ ดิคพยายามเขียนหนังสือแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ

วันหนึ่งดิคกับนิโคลไปเที่ยวงานปาร์ตี้ซึ่งจัดบนเรือ และนิโคลได้พบกับทอมมี่ผู้ซึ่งหลงรักเธอมานานแล้ว ความคิดที่เธอจะหย่าร้างกับดิคก็เกิดขึ้น ดังนั้นเมื่อนิโคลทราบว่าโรสแมรี่ติดต่อกับดิค นิโคลจึงเป็นชู้กับทอมมี่ หลังจากนั้นทอมมี่ขอพบกับดิคและนิโคล ทอมมี่ขอให้ดิคแยกทางกับนิโคล ดิคก็ตกลงหย่านิโคล ดิคอวลาริเวียร์าและเพื่อน ๆ กลับไปนิวยอร์กและพยายามตั้งคลินิค นิโคลได้แต่งงานกับทอมมี่ แต่เธอก็ยังติดต่อกับดิคเป็นครั้งเป็นคราว เธอทราบว่าดิคอยู่ในนิวยอร์กและได้ย้ายที่อยู่เสมอ ๆ จนสังคมลืมดิคในที่สุด

5. The Last Tycoon

เรื่องย่อ

ตัวละคร

มอนโร สตาห์ (Monroe Stahr)	- ผู้อำนวยการบริษัทสร้างภาพยนตร์
	กวีละครเอกของเรื่อง
แพท แบริดจ์ (Pat Brady)	- ผู้อำนวยการของบริษัทอีกคนหนึ่ง คู่แข่งของสตาห์
ซีซิลีย แบริดจ์ (Cecilia Brady)	- บุตรสาวของ แพท แบริดจ์ ซึ่งหลงรักสตาห์
แมนนี่ ชวอท์ซ์ (Manny Schwartz)	- ผู้อำนวยการซึ่งถูกสตาห์ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือ
วิลลี่ ไวท์ (Wylie White)	- นักเขียนบทภาพยนตร์
มินนา เดวิส (Minna Davis)	- ภรรยาของสตาห์ ซึ่งเสียชีวิตแล้ว

โรบินสัน (Robinson)	- ครัวของสตาท์
มิสเตอร์ มาร์คัส (Mr. Marcus)	- หุ่นส่วนของบริษัท
เบอร์ดี ปีเตอร์ (Birdy Peter)	- เลขานุการพิเศษของ แพท เบรดี้
มอด (Maude)	- เลขานุการพิเศษของบริษัท
โรสแมรี ชเมล (Rosemary Schmel)	- เลขานุการพิเศษของบริษัท
มิสเตอร์ เกรย์ (Mr. Grey)	- ตากล้องถ่ายภาพยนตร์
พริ้นส์ เอกก์ (Prince Agge)	- เจ้าชายจากเดนมาร์ค
มิสเตอร์ จอร์จ บ็อกซลีย์ (Mr. George Boxley)	- นักเขียนบทภาพยนตร์
มิสเตอร์ โรเดริกส์ (Mr. Roderigues)	- นักแสดงชาย
มิสเตอร์ บร็อกกา (Mr. Broaca)	- ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์
บริมเมอร์ (Brimmer)	- ผู้แทนของพรรคคอมมิวนิสต์ที่สหภาพสัมพันธมิตร
แคเธอรีน (Kathleen)	- คนรักใหม่ของสตาท์
พีท ซาฟรัส (Pete Zavras)	- ตากล้องถ่ายภาพยนตร์เก่า

สถานที่ ฮอลลีวูด (Hollywood),   แนชวิลล์ (Nashville)

เวลา 1938

สังเขปเรื่อง

ขณะที่ซี้เลีย เบรดี้ นักศึกษาปีที่สามของมหาวิทยาลัยเบนนิงตัน (Bennington) ได้โดยสารเครื่องบินกลับบ้านที่ฮอลลีวูดได้รู้จักกับ วิลลี่ ไวท์ นักเขียนบทภาพยนตร์ให้บิก้าของเธอ และแมนนี่ ซวอท์ซ์ เพื่อนของบิก้าของเธอ แต่เครื่องบินต้องแวะลงที่เมืองแนชวิลล์ (Nashville) เพราะพายุ ซวอท์ซ์ตัดสินใจไม่กลับไปขึ้นเครื่องบิน และได้ฝากให้เบรดี้นำจดหมายของเขาไปให้ มอนโร สตาท์ เมื่อเบรดี้ได้พบสตาท์ เธอจึงหลงรักสตาท์มาก ต่อมาได้เกิดแผ่นดินไหวและน้ำท่วม สตาท์ได้ช่วยชีวิตของผู้หญิงคนหนึ่งที่อยู่บนน้ำมาด้วย

การเกาะพระเศียรของพระศิวะซึ่งสลักจากไม้ และผู้หญิงคนนั้นมีใบหน้าคล้ายคลึงกับภรรยาเก่าของสตาห์ที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว สตาห์จึงสนใจผู้หญิงคนนั้นมาก และได้พยายามติดต่อกับเธอจนพบและทราบชื่อเธอในเวลาต่อมาว่า แคเธอลิน

ซิชีเลียได้ไปหาบิดาของเธอที่ชื่อ แพทเบรคคีที่ทำงานและเป็นพี่เลี้ยงสตาห์ทำงานอยู่ ซิชีเลียได้สารภาพรักกับสตาห์ แต่เขาปฏิเสธรักเธอทำให้ซิชีเลียเสียใจมาก

ครั้งหนึ่งสตาห์ได้ไปงานปาร์ตี้และได้พบกับแคเธอลิน ผู้คนในวงการบันเทิงของฮอลลีวูด พยายามยกย่องสตาห์ด้วยการแสดงความสนใจแคเธอลิน สักพักแรก แคเธอลินมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น จนในที่สุดก็มีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาว แต่ต่อมาแคเธอลินได้เขียนจดหมายบอกสตาห์ว่าเธอกำลังจะแต่งงาน สตาห์จึงเสียใจมาก ซิชีเลียพยายามติดตามข่าวของแคเธอลิน และได้ขอร้องให้เพื่อน ๆ ช่วยกันตามหาแคเธอลินเพื่อที่จะได้ทราบว่า แคเธอลินคู่แข่งของเธอเป็นใคร

สตาห์ทำงานหนักมากจนแพทย์สั่งให้เขาพักผ่อน ถ้าไม่พักผ่อนสตาห์จะถึงแก่ชีวิตภายในหกเดือน แต่ไม่มีใครสามารถบังคับให้สตาห์พักผ่อนได้ตั้งแต่ภรรยาของเขาถึงแก่กรรม สตาห์ได้ทุ่มเทเวลาทั้งหมดไว้กับการทำงาน วันหนึ่งแคเธอลินได้โทรศัพท์นัดพบกับสตาห์อีก แต่วันรุ่งขึ้นเธอกลับส่งโทรเลขมาบอกเขาว่าเธอได้แต่งงานแล้ว สตาห์เสียใจมาก เขาจึงหันมาสนิทสนมกับซิชีเลียอีกครั้งหนึ่งจนกระทั่งมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับซิชีเลีย

เรื่องที่พิตซ์เจอร์ลัดเขียนไว้จบเพียงเท่านั้น เรื่องต่อไปได้มาจากโครงเรื่องที่เขาวางไว้ ซึ่งยาวกว่าเดิมประมาณสองเท่า

ต่อมาสตาห์ได้เดินทางไปภาคตะวันออกของสหรัฐ ขณะที่สตาห์ไม่อยู่ บิดาของซิชีเลียได้ลดเงินเดือนครึ่งหนึ่งของพนักงานในโรงถ่ายทำภาพยนตร์และของพนักงานเขียนบทภาพยนตร์ เมื่อสตาห์กลับมาและทราบเรื่องเข้า เขาจึงโกรธมาก สตาห์กับเบรคคีบิดาของซิชีเลียเคยมีเรื่องขัดเคืองใจกันมาหลายครั้ง และต่างฝ่ายต่างก็ต้องการเป็นใหญ่ในบริษัทสร้างภาพยนตร์ และเมื่อสตาห์ได้ไปอสังขัตติ ดิ.ซี. และล้มป่วยลง เบรคคีก็ลดเงินเดือนพนักงานลงอีก สตาห์จึงโกรธมาก เบรคคีทราบเรื่องที่สตาห์ติดต่อกับแคเธอลิน เบรคคีรู้สตาห์ว่าจะนำเรื่องนี้ไปบอกแก่สามีของแคเธอลิน ส่วนสตาห์ก็รู้เบรคคีว่าจะเปิดเผยเรื่องราวที่เบรคคีเคยมีส่วนรู้เห็นในการตายของสามีของผู้หญิงคนหนึ่งเบรคคีหลงรัก ต่อมา

เบรคคิไค้ยุงให้สามีของแคเธอรีนฟ้องศาลว่าสตาห์มีส่วนทำให้ครอบครัวของแคเธอรีน
แตกแยก แต่พี่ท ซาฟรัส ได้ช่วยสตาห์ไว้เป็นการตอบแทนที่สตาห์เคยช่วยเหลือเขา
มาก่อน สตาห์ตัดสินใจสั่งฆ่าเบรคคิเพราะเขารู้ว่าเบรคคิจะมาหาเขา สตาห์ไม่ต้องการ
ให้มีส่วนพัวพัน จึงเดินทางไปในนิวยอร์ก แต่ระหว่างที่โดยสารเครื่องบินเขาเกิดสำนึกผิด
และจะเลิกการจ้างฆ่า แต่เครื่องบินเกิดอุบัติเหตุตกเสียก่อน สตาห์จึง ถึงแก่ชีวิต
และเบรคคิก็ถูกฆาตกรรม ซิซีเสียใจมากที่บิดาของเธอเสียชีวิตและสตาห์คนรักก็เสีย
ชีวิต เธอจึงมีสติหันเหออกไป และต่อมาเธอได้ป่วยเป็นวัณโรคและได้พักอยู่ที่สถานพักฟื้น
ของคนเป็นวัณโรค และได้เขียนเรื่องทั้งหมดนี้

วิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชาย

ตัวละครเอกฝ่ายชายในพื้นหมายถึงตัวละครผู้เป็นบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง หรือในเหตุการณ์ต่าง ๆ เกือบทุกตอน หรืออาจเรียกว่าเป็นตัวละครสำคัญในนวนิยายทั้งหมดของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอรัลด์ ทั้งห้าเรื่องนั้นเขาได้สร้างตัวละครโดยเลือกตัวละครที่เป็นคน ในการศึกษาวิเคราะห์ตัวละครที่เป็นแก่นก่ของศึกษาชื่อ สกอตต์ เฟส วัย เชื้อชาติ สัญชาติ บุคคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคม การศึกษา อาชีพ อุปนิสัย ความคิด และความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น

กล่าวโดยสรุปก็คือ จะต้องศึกษาตัวละครที่เป็นคนเด่นเคียงกับที่ศึกษามนุษย์จริง ๆ (วิภา กงกะนันทน์ 2520 ข. 67) และเนื่องจาก ฟิตซ์เจอรัลด์ ได้ใช้ชีวิตชีวิตเป็นวัฏฏะวนเวียนสำคัญในการเขียนนวนิยาย (Lahan. 1966 : 46 - 77)

นวนิยายทั้งห้าเรื่องมีตัวละครเอกฝ่ายชาย ดังนี้

1. This Side of Paradise ตัวละครเอกฝ่ายชายคือ ฌ็อมรี เบลน
2. The Beautiful and Danned ตัวละครเอกฝ่ายชายคือ แอนโธนี แพทซ์
3. The Great Gatsby ตัวละครเอกฝ่ายชายคือ เจย์ แกทส์บี้ และนิค คาราเวย์
4. Tender Is the Night ตัวละครเอกฝ่ายชายคือ ริชาร์ด หรือ คีต ไคเวอร์
5. The Last Tycoon ตัวละครเอกฝ่ายชายคือ มอนโร สแตน

ในการวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายทั้งห้าเรื่องของ ฟิตซ์เจอรัลด์ จึงจะวิเคราะห์ตัวละครทั้งห้าคนดังกล่าว

1. อัมโมรี เบลน

อัมโมรี เบลน เป็นตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายเรื่อง This Side of Paradise พิตช์เจอร์ลัด ได้ใช้วิธีสร้างตัวละครด้วยวิธีการบรรยายให้เห็นถึงภูมิหลังของ อัมโมรี ซึ่งเป็นตัวละครเอกว่า อัมโมรี เป็นบุตรชายคนเดียวของบิกมาร์กา คือ สตีเฟน เบลน และมีทริชโฮฮาร์ว เบลน เกิดเมื่อ ค.ศ. 1896 เป็นชาวอเมริกัน บ้านเกิดของ บิกมาร์กาของ อัมโมรี อยู่ที่ทะเลสาปเจนีวา (Lake Geneva) มลรัฐวิสคอนซิน (Wisconsin) แต่ครอบครัวนี้อพยพไปตามเมืองต่าง ๆ

ทางกานบุคคลิกภาพ กล่าวได้ว่า อัมโมรี เป็นบุคคลิกที่ เชนจากการบรรยายของ ผู้ประพันธ์เกี่ยวกับบุคคลิกภาพของ อัมโมรี ว่า เขาเป็นบุคคลิกที่ สูงเกือบหกฟุต มีรูปร่าง หนาตาดี ทรงคาสีเขียว ขนคาวาสีเข้ม และจากปฏิกิริยาของตัวละครอื่น แสดงให้เห็น บุคคลิกภาพที่ดีของ อัมโมรี คับเช่นครั้งหนึ่ง ขณะที่ อัมโมรีกำลังชมการแสดงละคร ก็มีผู้หญิง คนหนึ่งหันมาเห็น อัมโมรี เข้าถึงกับอุทานกับเพื่อนของเธอว่า "What a remarkable-looking boy." (Fitzgerald. 1974 : 35) ซึ่ง อัมโมรี ได้ยินเข้าและรู้สึกพอใจมาก นอกจากนี้จากพฤติกรรมของตัวละครเอกเองก็แสดงให้เห็นถึงบุคคลิกภาพที่ดีของเขา เช่น อัมโมรี มีความคิดถึงตนเองเสมอว่า ตนเองเป็นคนรูปหล่อ เป็นที่พึงพอใจของสตรี

ทางกานฐานะทางเศรษฐกิจจากการบรรยายเป็นตอน ๆ ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลง ฐานะทางเศรษฐกิจของ อัมโมรี กล่าวคือ ในตอนแรก อัมโมรี มีฐานะดี เพราะมีบิกมาร์กา ร่ำรวย ซึ่งคอยให้เงินค่าใช้จ่ายแก่เขาซึ่งเป็นบุตรชายคนเดียวอยู่ตลอดเวลา ต่อมา อัมโมรี ก็มีฐานะยากจนลง เนื่องจากบิกมาร์กาไม่ให้เงิน เพราะเขาไปเป็นทหาร ซึ่งบิกมาร์กาเคย คิดว่าเขามีรายได้พอเลี้ยงตนเองแล้ว ฐานะทางเศรษฐกิจของ อัมโมรี ตกต่ำมากขึ้นเมื่อบิกมาร์กาของเขาถึงแก่กรรม รายได้ของครอบครัวลดลง และกิจการธุรกิจต่าง ๆ ที่บิกมาร์กาเคย นำเงินไปลงทุนก็ประสบความขาดทุน เมื่อบิกมาร์กาของเขาถึงแก่กรรมลง อัมโมรี ยังมีฐานะ ยากจนยิ่งขึ้น มีรายได้จากค่าเช่าคฤหาสน์ที่ทะเลสาบเจนีวาเท่านั้น ซึ่งค่าเช่านั้นก็พอสำหรับ ค่าดูแลรักษาคฤหาสน์ อัมโมรี ต้องหางานทำเพื่อหารายได้มาเป็นค่าใช้จ่าย ต้องไปเช่า อพาร์ตเมนต์อยู่ร่วมกับเพื่อนและ เมื่อเพื่อนย้ายออกเขาก็ต้องเลิกเช่า เพราะไม่มีเงิน

และ อัมโมรี ยังมีฐานะยากจนถึงที่สุดเมื่อเขาไม่มีงานทำ

ทางฐานะทางสังคมพบว่าในตอนแรก อัมโมรี มีฐานะทางสังคมไม่ดีไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม เห็นได้จากบทสนทนาของ อัมโมรี กับครูของเขา ซึ่งครูได้ชักชวนเขาเป็นการส่วนตัวให้เขารู้ตัวว่าเขาไม่เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อน ๆ ก็เพราะพฤติกรรมไม่ดี เช่น อัมโมรี ชอบพูดโอ้อวด ชอบยกตนข่มท่าน เป็นต้น และต่อมาจากการบรรยายโดยตรงของผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นถึงฐานะทางสังคมของ อัมโมรี คีซัน กล่าวคือ อัมโมรี ได้เล่นกีฬาที่โรงเรียนเซนต์จัสส์ โดยเขาเล่นเป็นกัปตันทีมฟุตบอลของโรงเรียน และได้นำทีมฟุตบอลของโรงเรียนจนได้รับชัยชนะนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน สังคมยกย่องให้ อัมโมรี เป็นวีรบุรุษของโรงเรียน ซึ่ง อัมโมรี พบว่านักเรียนรุ่นน้องพยายามลอกเลียนแบบการวางตัวของเขา และจากการบรรยายของผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นฐานะทางสังคมของ อัมโมรี คีซันมากเมื่อเขาเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน กล่าวคือ อัมโมรี มีเพื่อนมากขึ้น และเป็นที่ยกย่องของเพื่อน เขามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น มีส่วนในการเขียนบทความลงหนังสือพิมพ์ของมหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมแสดงในชมรมการแสดงของมหาวิทยาลัย จากคำพูดของตัวละครที่ชื่อ เคอร์รี่ ที่สนทนากับ อัมโมรี ตอนหนึ่ง แสดงให้เห็นถึงการที่ อัมโมรี เป็นที่ยอมรับยกย่อง เคอร์รี่ กล่าวชม อัมโมรี ว่า

"You're a literary genius. (Fitzgerald. 1974 : 49) และต่อมาฐานะทางสังคมของ อัมโมรี ตกต่ำลงเห็นได้จากบทสนทนายระหว่างกับตัวละครที่ชื่อ อเล็กซ์ ซึ่ง อเล็กซ์วิจารณ์ว่า อัมโมรี ไม่สามารถเป็นประธานของโรงเรียนได้เพราะผลการเรียนไม่ดีพอ จนทำให้ต้องออกจากสมาคมต่าง ๆ เขาจึงไม่เป็นที่ยกย่องเท่าที่เคยหวังไว้ และหลังจากที่ อัมโมรี ออกจากมหาวิทยาลัยแล้วฐานะทางสังคมของ อัมโมรี ยิ่งตกต่ำลงมาก เขาอยากจนไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้อะไร แม้แต่มารดาของ โรซาลีน คู่รักของเขาก็กังถูกเขา ซึ่งเห็นได้จากบทสนทนาตอนหนึ่งซึ่งมารดาของ โรซาลีน พูดกับบุตรสาวว่า "You've already wasted over two months on a theoretical genius who hasn't a penny to his name." (Fitzgerald. 1974 : 173)

เกี่ยวกับการศึกษา อัมโมรี ตอนเป็นเด็กเข้าเรียนที่โรงเรียนเมืองมินนิอาโปลิส (Minneapolis) ซึ่งเป็นโรงเรียนชั้นสูง แล้วไปเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนเซนต์จัสส์

ในมลรัฐคอนเนคติกัต (Connecticut) เป็นเวลาสองปี ซึ่งเป็นโรงเรียนระดับเตรียมอุดมศึกษา เป็นโรงเรียนแคชอลิคสำหรับบุตรคนร่ำรวย และหลังจากนั้นจึงได้เข้าเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน อัมโมรี ไม่ค่อยเอาใจใส่การเรียนที่มหาวิทยาลัยเท่าใดนัก ซึ่งเห็นได้จากคำพูดของ อเล็กซ์ ที่กล่าวกับ อัมโมรี ว่า "...What makes me angriest... is that you didn't get down (to study) and pass that exam." (Fitzgerald 1974 : 95) อัมโมรี ต้องเรียนพิเศษและสอบใหม่ จากจดหมายที่ อัมโมรี เขียนโต้ตอบกับ ทอม เพื่อนของเขาทำให้ทราบว่า อัมโมรี ลาออกจากมหาวิทยาลัยในปีสุดท้ายก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาและสมัคร เข้าไปเป็นทหาร เมื่อสหรัฐอเมริกาเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง

จากจดหมายฉบับดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าหลังจากที่ อัมโมรี ลาออกจากการเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยแล้วได้ประกอบอาชีพเป็นทหาร ระหว่างเป็นทหาร อัมโมรี ไม่ได้ถูกส่งไปรบยังต่างประเทศเพราะสงครามยุติลงเสียก่อน และหลังจากสงครามสงบ อัมโมรี ก็ถูกปลดประจำการ จากบทสนทนาระหว่าง อัมโมรี กับ ทอม ตอนที่มาเช่าอพาร์ทเมนต์แสดงให้เห็นว่า อัมโมรี ประกอบอาชีพอีกอย่างหนึ่งหลังจากการ เป็นทหาร คืออาชีพเขียนคำขวัญให้กับบริษัทโฆษณาที่ชื่อบริษัท บาสคัมแอนด์บาร์โลว์ แอ็คแวลูให้ซิง เอเจนซี (Bascome and Barlow's Advertising Agency) และจากบทสนทนาระหว่าง โรซาลีน กับมารดาของเธอทำให้ทราบถึงรายได้ของ อัมโมรี ในขณะที่ทำงานบริษัทโฆษณากล่าว โรซาลีนกล่าวว่า "...

and you know he's earning thirty-five dollars a week in advertising." (Fitzgerald. 1974 : 173) และจากบทสนทนาระหว่าง อัมโมรี กับผู้จัดการบริษัท โฆษณานี้แสดงให้เห็นว่า อัมโมรี ได้ยุติการประกอบอาชีพเขียนคำขวัญโดย อัมโมรี พูกว่า

"I just wanted to tell you I'm quitting." (Fitzgerald. 1974 : 186) และจากการสนทนาระหว่าง อัมโมรี กับ ทอม ตอนที่มาเช่าอพาร์ทเมนต์ หลังจากที่ อัมโมรี ลาออกจากบริษัทโฆษณาแล้ว ทำให้ทราบถึงอาชีพอีกอย่างหนึ่งซึ่ง อัมโมรี พยายามจะทำคืออาชีพนักประพันธ์ แต่ยังขาดสมาธิในการเขียน หลังจากนั้น อัมโมรี ก็ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรอีกเลย การที่ อัมโมรี พுகถึงตนเองเสมอ ๆ และชอบใช้เวลาคิดย้อนหลังเรียบเรียงเหตุการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตของตนเองทำให้ทราบถึงนิสัยของ อัมโมรี ว่าเขาเป็นคนเห็นแก่ตัวไม่มีความ

เห็นใจผู้อื่นเลย เป็นคนเกียจคร้าน อารมณ์เสื่อง่าย ชอบวางท่า ทอดลอยง่าย ขาดความ
อดทน ขาดความรับผิดชอบ และจากบทสนทนาที่ อัมโมรี พูดกับคลารา ญาติห่าง ๆ ของเขา
ถึงอุปนิสัยที่ไม่ดีของตนเองว่า "... I'm a slave to my emotions, to my likes,
to my hatred of boredom, to most of my disires." (Fitzgerald.
1974 : 134) แสดงให้เห็นว่า อัมโมรี เป็นคนเอาแต่ใจตนเอง และ อัมโมรี ยังชอบวิจารณ์
คนอื่นอยู่เสมอ เขาชอบพูดตบถมผู้อื่น เห็นได้จากบทสนทนาของ อัมโมรี กับ ราฮิล เพื่อนร่วม
หอพักที่โรงเรียนเซนต์จิสส์ ซึ่งได้วิจารณ์เกี่ยวกับเพื่อนร่วมชั้นอีกคนหนึ่งโดย อัมโมรี กล่าวว่า

Ted Converse? He'll fail his exams ...

and flunk out in the middle of the freshmen

year. ... He'll marry and have four sons, all

bone heads. ... He'll die of locomotor

ataxia when he's forty- one.

(Fitzgerald. 1974 : 38)

ในด้านความคิดของ อัมโมรี เขาคิดแต่เรื่องของตนเองจนเพื่อนของเขาชื่อ เคอร์
พูดกับ อัมโมรี ว่า "You're thinking too much about yourself."
(Fitzgerald. 1974 : 50) และอีกครั้งหนึ่งที่ อัมโมรี พูดกับ อเล็ก ระหว่างยังศึกษา
อยู่ที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน แสดงให้เห็นถึงความคิดหลงตัวเองว่าดีกว่าผู้อื่นดังที่ อัมโมรี
กล่าวว่า "...I think I'm a genius." (Fitzgerald. 1974 : 129) และอีก
ตอนที่ อัมโมรี พูดกับ ราฮิลว่า "I'm in a superior class ...We're
philosophers." (Fitzgerald. 1974 : 38) เขาคิดว่าเขาเป็นนักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่
อีกตอนหนึ่งของบทสนทนายกับบิกของ เฟอเรนบี้ (Ferrenby) เพื่อนของเขาได้จั่วจกอันกับชื่อ
ของเขาเองให้อยู่ในระดับเดียวกับนักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่ของโลกดังที่เขาบอกว่า "... The
Rousseau, the Tolstov, the Samuel Rutler, the Amory Blaine."
(Fitzgerald. 1974 : 242) ซึ่งจากบทสนทนาเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความคิดของ อัมโมรี

ว่าตนเองยิ่งใหญ่และเหนือผู้อื่นเสมอ นอกจากนี้ อัมโมรี ยังมีความคิดรังเกียจคนจน เขายอมที่จะเป็นคนคคโงท่ร่ำรวย แต่ไม่ยอมเป็นคนจนซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนจากคำพูดที่เขาร่ำพ่่งกับตัวเขาเองที่ว่า

I detest poor people, ... I hate them for being poor. Poverty may have been beautiful once, but it's rotten now. It's the ugliest thing in the world. It's essentially cleaner to be corrupt and rich than it is to be innocent and poor."

(Fitzgerald. 1974 : 230)

และจากบทสนทนาที่ อัมโมรี พูดกับบิดาของ เฟอเรนบี้ อีกตอนหนึ่งแสดงให้เห็นความคิดที่ อัมโมรี มีต่อสังคมว่าสังคมสมัยนั้นเป็นสังคมคนรวย คนมีเงินเท่านั้นที่จะมีชีวิตอย่างสุขสบายได้ สังคมยกย่องคนมีเงิน ทำให้มีคนคคโง่มากมาย แต่สังคมก็ให้ความยกย่องเพราะเขามีเงิน และจากความคิดที่ อัมโมรี คิดถึงตัวเองในตอนสุดท้ายของนวนิยาย แสดงให้เห็นว่า อัมโมรี แม้จะยากจน ไม่ร่ำงานทำ แต่เขามีความคิดเสมอว่าเขาคือคนมีความสามารถ และเขารู้จักตนเองดี เขาคิดว่าเขาสามารถที่จะใช้ความสามารถของเขาทำงานต่าง ๆ ได้ถ้าสังคมให้โอกาสเขา

ทางด้านความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น ตั้งแต่ที่ อัมโมรี เป็นเด็กจนโตเป็นหนุ่ม เขาได้พบตัวละครอื่นมากมาย และตัวละครสำคัญคนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของเขามากคือมารดาของเขาเอง ซึ่ง อัมโมรี เรียกเธอด้วยชื่อแรกกว่าบิทริน มารดาของเขาเป็นผู้ที่คอยควบคุมการแต่งกายของบุตรชายคนเค่ียวของเธอ และเธอคอยเป็นห่วงสุขภาพของเขาคดลอดเวลาซึ่งในจดหมายทุกฉบับ เธอจะเน้นเรื่องสุขภาพและการใช้เงิน เธอพยายามสอนให้เขาบูชาเงิน และพยายามแนะนำให้อัมโมรี เปลี่ยนวิถีชีวิตมาทำงานเกี่ยวกับเงินดังที่เห็นได้จากจดหมายของเธอที่ส่งให้อัมโมรี ขณะที่เขายังเรียนอยู่ที่พรินซ์ตัน ว่า "You must go into finance, Amory.... if I were a man I'd love the handling of money." (Fitzgerald.

1974 : 97) อัมโมรี มีพฤติกรรมคอยหลีกเลี่ยงมารดาของเขาเสมอซึ่งมีสาเหตุมาจากที่เขาไม่ชอบเธอตัวเอง เพราะเธอควบคุมชีวิตเขามากเกินไป เมื่อ อัมโมรี เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย เขาก็ไม่รับฟังคำสั่งหรือคำขอร้องของเธออีกเลยจนกระทั่ง เธอถึงแก่กรรม และไค้ทั้งมรคคือคฤหาสน์ที่ทะเลสาบเจนีวาไว้ให้เขา

ความสัมพันธ์ระหว่าง อัมโมรี กับตัวละครสำคัญอีกคนหนึ่งชื่อ การซี่ ผู้เป็นพระในคริสต์ศาสนิกายกาธอลิกเป็นความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนจากพฤติกรรมของ อัมโมรี ที่เขียนจดหมายไปถึงการซี่ หรือไปพบการซี่ อยู่เสมอ เมื่อเขามีความทุกข์ใจและจากบทสนทนาของคนทั้งสองซึ่ง การซี่ คอยให้คำปรึกษา และคำแนะนำอยู่เสมอ แสดงให้เห็นว่า อัมโมรี ให้ความสำคัญ ไว้วางใจ และยอมรับฟังความคิดเห็นของการซี่ กว่เหตุนี้เอง อัมโมรี จึงเสียใจมากเมื่อ การซี่ ถึงแก่กรรม อัมโมรี ถึงกับเปรียบเทียบการสิ้นชีวิตของการซี่ ว่าเป็นเสมือนการสูญเสียหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจของเขา

ความสัมพันธ์กับตัวละครอีกผู้หนึ่งที่สำคัญคือความสัมพันธ์กับ โรซาลีน เป็นความสัมพันธ์ในฐานะคนรัก พฤติกรรมที่ อัมโมรี แสดงออกด้วยการดื่มสุรารอบข้างมากติดต่อกันถึงสามสัปดาห์จนขาดสติเมื่อ โรซาลีน บอกเลิกความสัมพันธ์กับเขา มีสาเหตุมากจากความรักที่ อัมโมรี มีต่อโรซาลีน อย่างมากมายนั่นเอง อัมโมรี มีความมั่นคงในความรักที่มีต่อ โรซาลีน แม้ว่า โรซาลีน ไค้ละทิ้งเขาไปแต่งงานกับชายอื่นที่ร่ำรวยกว่า อัมโมรี พยายามที่จะลืมเธอโดยการเดินทางไปในที่ต่าง ๆ แต่เขาก็ไม่สามารถลืมเธอได้ เพราะความมั่นคงในความรักนั้นเอง

30 ล้านคอลลาร์" ที่คิด พูกว่า "Don't you realize you've won the suit? ... You're worth thirty millions" (Fitzgerald. 1973 : 362) ในระยะแรกฐานะทางสังคมของ แอนโธนี นั้นคงมาก เนื่องจาก แอนโธนี มีปู่เป็นมหาเศรษฐี และตัวแอนโธนี เองเรียนจบจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard) เป็นชายหนุ่มที่มีบุคลิกที่น่าคบและถูกคนรอบข้างยกย่องชื่นชม จากการบรรยายของผู้ประพันธ์ทำให้ทราบว่า ขณะที่ แอนโธนีเรียนอยู่ที่ฮาร์วาร์ด นิสิตอื่นยกย่องเขามาก ดังที่จะเห็นได้จากการบรรยายที่ว่า "... he had acquired a position in his class ... he was looked upon as a rather romantic figure, a scholar, a recluse, a tower of erudition." (Fitzgerald. 1973 : 13) เมื่อเขาแต่งงานกับ กลอเรีย จากการบรรยายของผู้ประพันธ์ทำให้ทราบว่าฐานะทางสังคมของเขาดีมาก มีคนเชิญเขาไปทานอาหาร ไปเยี่ยมบ้านและให้การยกย่องมาก แต่เมื่อเขามีฐานะยากจนและเริ่มมีการทะเลาะเถียงกันกับ กลอเรีย เขาก็มีสุรามาก และเริ่มทำตัวเป็นคนไม่สุภาพ โดยพฤติกรรมของคนทำให้ไม่มีคนชอบเขา ฐานะทางสังคมของเขาต่ำลง แม้แต่เพื่อนที่เคยสนิทสนมมาก ๆ อย่าง เมอร์โรโนเบล ก็ไม่มาเยี่ยมเขา เขาจึงคิดว่าถึงเวลาแล้วที่เขาจะไม่ไปเยี่ยมคนอื่นอีก แต่ฐานะทางสังคมของ แอนโธนี กลับเป็นตรงกันข้ามคือมีฐานะทางสังคมดีมาก เมื่อเขาได้รับมรดกมูลค่ามหาศาลจากปู่ของเขา เขากลับกลายเป็นคนร่ำรวยเงินทอง สังคมหันมายกย่องเขาเห็นได้จากความคิดของ แอนโธนี ในตอนเดินทางไปยุโรป ซึ่งแม้แต่เพื่อนที่เคยรังเกียจเขาก็กลับมายกย่องนับถือ ฐานะทางสังคมของ แอนโธนี มีความสมจริงคล้ายกับชีวิตมนุษย์ทั่ว ๆ ไปมาก ซึ่งเมื่อเป็นคนมั่งมีสังคมก็ยกย่อง ยามที่ยากจนสังคมก็รังเกียจ

จากการบรรยายของผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นถึงการศึกษาของ แอนโธนี ว่าเขาเคยเรียนกับครูพิเศษในยุโรปสองปี แล้วกลับไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในสหรัฐอเมริกา และศึกษาจนสำเร็จจากมหาวิทยาลัยเมื่ออายุได้ 20 ปี ในปี ค.ศ. 1909

ทางบ้านอาชีพของ แอนโธนี นั้น ในตอนแรกก่อนที่เขาแต่งงานกับ กลอเรีย แอนโธนี ไม่ประกอบอาชีพอะไรเลย แต่หลังจากแต่งงานแล้วทั้งสองใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ดังนั้น แอนโธนี จึงต้องทำงาน ผู้ประพันธ์ได้บรรยายถึงอาชีพของแอนโธนี ว่าเขาประกอบอาชีพเป็นคนขายหุ้น

แต่ประกอบอาชีพนี้ได้ไม่นานก็หยุดทำ แล้วเขาไปประกอบอาชีพเป็นทหาร แต่ไม่ได้ไปรบยัง
ทางแดนเพราะสงครามสงบเสียก่อนเขาจึงถูกปลดประจำการ**และจากคำพูดของแอนโธนี่**
ตอนหนึ่ง ระหว่างการสนทนากับ คิค หลังจากปลดประจำการ ทำให้ทราบว่า แอนโธนี่ พยายาม
จะประกอบอาชีพนักประพันธ์ เขาได้เขียนเรื่องสั้นและส่งไปยังสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ถึงหกเรื่อง
แต่ทุกเรื่องถูกส่งคืนกลับมาหมด

ในการวิเคราะห์อุปนิสัยของ แอนโธนี่ พบว่า นิสัยที่เห็นได้ชัดคือนิสัยเกียจคร้าน
ขาดความมานะอดทน เห็นได้จากพฤติกรรมของ แอนโธนี่ ที่ลาออกจากการเป็นพนักงานขาย
หุ้น เพราะความเกียจคร้าน หนีไม่ไ้ที่จะต้องตื่นเช้าทั้ง ๆ ที่เขาทำงานนั้นไม่นานและครอบ
ครัวของเขามีความจำเป็นต้องใช้เงินมาก หรือจากพฤติกรรมอื่น ๆ ของ แอนโธนี่ เช่นการ
หลีกเลี่ยงการทำงานเสมอ ตื่นนอนสายเกือบทุกวัน เป็นต้น อุปนิสัยอีกประการหนึ่งของเขาคือ
ฟุ่มเฟือย ชอบใช้ชีวิตอย่างหรูหรา เห็นได้จากการที่เขาจัดงานปาร์ตี้และไปร่วมงานปาร์ตี้
บ่อย ๆ ชอบเดินร่ำ ชอบดื่มสุรา และชอบซื้อของที่ไม่ว่าจำเป็นหรือไม่จำเป็นมีราคาสูงมาก และเข่าบ้าน
ไว้ในชนบทอีกหนึ่งหลังซึ่งในขณะเดียวกันก็เช่าอพาร์ทเมนต์ไว้ในกรุงนิวยอร์กอีกแห่งหนึ่งด้วย
ทั้ง ๆ ที่รายได้ของเขาก็ไม่พอที่จะจ่ายค่าเช่า เขาต้องนำหุ้นออกขายเสมอ ๆ จึงมีเงินพอใช้
แม้กระนั้น แอนโธนี่ และ กลอเรีย ก็ชอบเดินทางไปเที่ยวตามเมืองต่าง ๆ ไกล ๆ ซึ่งต้อง
เปลืองค่าใช้จ่ายมากมาย นิสัยอีกอย่างหนึ่งของ แอนโธนี่ คือนิสัยขี้ขลาด ปราศจากความ
กล้าหาญ เห็นได้จากพฤติกรรมของเขาระหว่างการไปคิมνάผิงพระจันทร์ แอนโธนี่ และกลอเรีย
ได้พักที่โรงแรมแห่งหนึ่ง ค็นนั้นเกิดเสียงผิดปกติที่หน้าต่างห้อง แอนโธนี่ หวาดกลัวมากถึงกับ
ร้องตะโกนให้ผู้อื่นช่วย และโทรศัพท์เรียกพนักงานรักษาความปลอดภัยของโรงแรมขึ้นมาเปิดไฟ
ตรวจสอบ และไม่ปรากฏว่ามีอะไรผิดปกติเลย เสียที่ได้ยินเป็นเสียงลมพัดเท่านั้น แอนโธนี่
มีนิสัยที่ไม่คืออีกประการหนึ่งคือ โกรธง่าย เอาแต่ใจตนเอง เห็นได้จากการกระทำของเขา
ซึ่งครั้งหนึ่งเกิดการถกเถียงกันขึ้นกับภรรยาของเขาหลังจากไปเยี่ยมเพื่อนคนหนึ่ง กลอเรีย
ต้องการกลับบ้าน แต่ แอนโธนี่ ต้องการกลับไปดื่มสุราต่อ แอนโธนี่ ถึงกับทำร้าย กลอเรีย
ตอนหน้าผากที่สถานีรถไฟไม่ห่างจากบ้านเพื่อนของเขาเท่าใดนัก

ในด้านความคิดของ แอนโธนี กล่าวได้ว่า เขามีความคิดอยากจะมีชีวิตอยู่อย่างสบาย และหรูหราฟุ่มเฟือย โดยไม่ต้องทำงาน เขาถูกงานทั่ว ๆ ไปซึ่งจะเห็นได้จากคำพูดของ แอนโธนี ที่ตอบคำถามของ มิวเรย์ล ซึ่งถามว่าทำไมเขาไม่ทำงานทั้ง ๆ ที่อายุน้อย เขาได้ตอบคำถามซึ่งแสดงความคิดดังกล่าวว่า

Suppose I did start in at some idiotic business.

Perhaps in two years I might rise to fifty dollars

a week. ... Do you think I'd be any happier?

(Fitzgerald. 1973 : 331)

และอีกตอนหนึ่งที่ แอนโธนี ตอบคำถามของ กลอเรีย ซึ่งถามเขาว่าทำไมเขาถึงไม่ทำงานทั้ง ๆ ที่แต่งงานกันนานถึงปีกว่าแล้ว แอนโธนีตอบว่า "... nothing much was worth doing." (Fitzgerald. 1973 : 175) ซึ่งจากคำพูดนี้สะท้อนให้เห็นถึงความคิดที่ชอบใช้ชีวิตอย่างสบาย และไม่ต้องการทำงาน แอนโธนี ไม่เห็นด้วยกับการห้ามจำหน่ายสุรา ในขณะที่หมู่ของเขามองหาเงินจำนวนมากเพื่อสนับสนุนโครงการห้ามจำหน่ายสุรา แอนโธนีกลับซื้อสุรามาดื่ม และจัดปาร์ตี้สนุกสนาน แอนโธนี รังเกียจอาชีพนักแสดงเขาจึงห้ามกลอเรีย ไปแสดงภาพยนตร์แม้ว่าเธอจะขออนุญาตเขาไปหลายครั้งและเกิดการทะเลาะกันทุกครั้งที่มีการพูดถึงการไปแสดงภาพยนตร์ของเธอ และในที่สุด กลอเรีย แอบไปทดสอบหน้ากล้อง แต่บริษัทถ่ายภาพยนตร์บอกเธอว่าเธอมีใบหน้าแก่เกินไป เมื่อ แอนโธนี ทราบเรื่องที่เธอไปทดสอบถ่ายภาพยนตร์เขาโกรธมาก และในครั้งที่เขาตั้งใจจะไปยืมเงินของ บล๊อคแมน แต่พอพบหน้าเขาก็กลับว่า บล๊อคแมน ที่ชักชวนภรรยาของเขาไปถ่ายภาพยนตร์ และเกิดการทะเลาะทำร้ายร่างกายกันขึ้น และจากคำพูดของ คิก ซึ่งคุยกับ แอนโธนี ขณะที่เดินทางไปปาร์ตี้แมนท์ของ คิก ทำให้ทราบว่า แอนโธนี เคยพูดว่าความสุขเป็นสิ่งที่เกี่ยวพันกันซึ่งคุณค่าพอในชีวิตของคน และด้วยความคิดเช่นนี้ทำให้ แอนโธนี และ กลอเรีย พยายามเสาะแสวงหาความสุข ซึ่งสำหรับเขาแล้วก็คือ การไปงานปาร์ตี้และดื่มสุราจนเมาเมามายนั่นเอง

ทางด้านการสัมพันธ์กับตัวละครอื่นที่มีความสำคัญต่อชีวิตของ แอนโธนี่ พบว่าคนหนึ่งที่มีความสำคัญมากคือ กลอเรีย เป็นความสัมพันธ์ในฐานะคนรักและในฐานะภรรยาในเวลาต่อมา แอนโธนี่ รัก กลอเรีย มาก แม้ว่า กลอเรีย จะไม่มีความรับผิดชอบในหน้าที่แม่บ้านเลย แอนโธนี่ ให้อภัยเธอเสมอ ชีวิตการแต่งงานของ แอนโธนี่ และ กลอเรีย มีเสมอ ๆ ที่เกิดการทะเลาะกัน และต่อยากันอย่างรุนแรง และ แอนโธนี่ เคยทำร้าย กลอเรีย แต่ก็ไม่ถึงขั้นหย่าร้างกัน เขารักเธอมากและคำนึงเธอแทบทุกอย่าง เช่นขณะที่เขาไม่มีเงินเลยและกลอเรีย ต้องการซื้อเสื้อขนสัตว์ เขาก็ขายหุ้นที่มีอยู่เพื่อนำเงินไปซื้อเสื้อขนสัตว์ให้เธอ และอีกตอนหนึ่งของเขาจะส่งเขาไปเป็นนักข่าวในต่างประเทศ แต่ กลอเรีย คัดค้านเขาก็ไม่ไป พฤติกรรมเหล่านี้แสดงออกซึ่งความรักของเขาที่มีต่อ กลอเรีย

บุคคลอีกผู้หนึ่งที่มีความสำคัญต่อ แอนโธนี่ มากคือปู่ของเขาที่ชื่อ อาคัม แพทช์ จากการบรรยายของผู้ประพันธ์ทำให้ทราบ แอนโธนี่ ประพาศดินไม่กี่หลายอย่างซึ่งปู่ของเขาไม่ชอบ เช่น การดื่มสุราและการไม่ทำงาน ทุกครั้งที่เขาไปพบปู่เขาจะต้องถูกถามว่า เมื่อไหร่เขาจะเริ่มทำงานเสียที ซึ่งคำถามนี้ทำควมรำคาญให้ แอนโธนี่ มาก เขาจึงเถียงที่จะไปพบปู่ แอนโธนี่ ไม่ชอบปู่ของเขาเลย เขาอยากให้เป็นอิสระถึงแก่กรรมเร็ว ๆ เพื่อเขาจะได้รับมรดกปู่ของเขาไกรธมากที่ครั้งหนึ่งปู่ไปเยี่ยม แอนโธนี่ และพบว่าเขากำลังจัดปาร์ตี้ระหว่างเพื่อนมีการดื่มสุราเมามายและเล่นอย่างสนุกสนาน ปู่ของเขาไม่ยอมพบหน้าเขานีกเลยจนไปถึงแก่กรรม และปู่ก็ไม่ไ่ยกมรดกให้เขาเลย แอนโธนี่ จึงฟ้องศาลเพื่อเรียกร้องสิทธิในมรดกและศาลต้องใช้เวลาดึงสี่ปีจึงตัดสินให้เขาเป็นฝ่ายชนะความและได้มรดก

คนอีกผู้หนึ่งที่มีความสัมพันธ์อย่างเสมอต้นเสมอปลายกับ แอนโธนี่ คือ คีค หรือริชาร์ด คาราเมล เป็นความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อน แอนโธนี่ รักและยกย่อง คีค มา เพราะ คีค เป็นนักเขียนผู้มีชื่อเสียง แอนโธนี่ ต้องไปขอคำแนะนำเรื่องการเขียนเรื่องสั้น และหลังจากเขาเขียนแล้วเขาได้ขอให้คิก ตรวจสอบที่จะส่งไปให้นสำนักพิมพ์

นอกจากนี้ แอนโธนี่ ยังมีความสัมพันธ์กับ บล๊อคแมน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในฐานะคู่แข่ง บล๊อคแมน เคยรัก กลอเรีย และเคยขอให้เธอแต่งงานกับเขา แต่ กลอเรีย เลือกแต่งงานกับ แอนโธนี่ บล๊อคแมน จึงพยายามแย่ง กลอเรีย ไปให้ได้ ด้วยการพยายามชักชวนกลอเรีย ไปแสดงภาพยนตร์หลายครั้ง ดังกล่าวแล้ว

3. เจย์ แกทส์บี้

ในนวนิยายเรื่อง The Great Gatsby ฟิตซ์เจอรัลด์ให้ นิค คาราเวย์ ตัวละครสำคัญฝ่ายชายอีกคนหนึ่งเป็นผู้บรรยายและเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งหมด สิ่งที้นิคได้เห็น และมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นสะท้อนให้เห็นถึง บุคลิกภาพ และวิถีการดำเนินชีวิตของตัวละครเอกของเรื่องนี้คือ เจย์ แกทส์บี้ ทั้งสิ้น

ประวัติความเป็นมาของ แกทส์บี้ เป็นเรื่องไม่เปิดเผยจากการบรรยายของนิค ก็พอจะทราบว่า แกทส์บี้ เกิดชื่อ เจมส์ แกทส์ เป็นคนอเมริกัน เกิดที่มลรัฐนอร์ทดาโกตา (North Dakota) มีบิดาชื่อ เฮนรี ซี แกทส์ แต่จากเสียงร่ำลือของผู้ที่มาในงานปาร์ตี้ที่บ้านแกทส์บี้ กล่าวว่าเขาเคยฆ่าคนตายมาก่อนแล้วจึงอพยพจากมลรัฐลุยเซียนา (Louisiana) หรืออาจจะย้ายมาจากทางตะวันตกของนิวยอร์กค่านไค้ไค้ ทางค่าน บุคลิกภาพของแกทส์บี้ จากความเห็นของนิคตอนที่พบกับแกทส์บี้ครั้งแรก แสดงให้เห็นว่า แกทส์บี้ เป็นชายหนุ่มท่าทางโก้หรู อายุประมาณ 31 - 32 ปี ส่วนจากความเห็นของ จอร์แดน เบเกอร์ ที่เล่าให้นิคฟังถึงความสัมพันธ์ระหว่างแกทส์บี้กับเคย์ แสดงให้เห็นว่า แกทส์บี้เป็นนายทหารหนุ่ม มีบุคลิกดี มีเสน่ห์ เป็นที่รักของผู้หญิงสาวสวยอายุ 18 ปีอย่าง เคย์มาก จนถึงกับจะตามไปส่งตอนที่แกทส์บี้จะเดินทางไปประจำหน่วยทหารในต่างประเทศ

ในค่านฐานะทางเศรษฐกิจของแกทส์บี้ สามารถสรุปได้ว่าแต่เดิมเขาเป็นคนมีฐานะยากจนมาก แต่เมื่อเติบโตเป็นหนุ่ม ก็มีฐานะมั่งคั่งอย่างรวดเร็ว ร่ำรวยมหาศาล มีคฤหาสน์ใหญ่โต นี่เป็นการสรุปจากการเล่าของตัวละครสามคนดังนี้ ตัวละครคนแรกคือนิค ไค้เล่าถึงชีวิตของแกทส์บี้ว่า เมื่อตอนที่แกทส์บี้อายุ 17 ปี มีมหาเศรษฐีคนหนึ่งชื่อ แคน โคดี้ เจ้าของกิจการเหมืองแร่เงินในเนวาดา (Nevada) และเหมืองทองคำในยูคอน (Yukon) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1875 และยังเป็นผู้ทำธุรกิจเกี่ยวกับทองแดงด้วย โคดี้ ไค้ทอดสมอเรือยอร์ชของเขาในทะเลสาบซูพีเรีย (Lake Superior) และแกทส์บี้ ไค้พายเรือออกไปแจ้งให้ทราบว่า จะเกิดพายุในครึ่งชั่วโมงข้างหน้า ดังนั้นโคดี้จึงย้ายเรือและไม่ถูกพายุพัดจนเรือล่มถึงแก่ชีวิต โคดี้ไค้ซื้อเสื้อผ้าให้แกทส์บี้ และให้เขาติดตาม

ไปจนโตค้าขาย มรดกที่แกทสี่ได้รับคือ โอกาสที่ได้ศึกษาประสบการณ์ในโลกกว้าง และได้เรียนหนังสือ ส่วนจากการบอกเล่าของบุคคลที่สองคือ วูล์ฟแฮม เพื่อนผู้ร่วมวงธุรกิจ ผู้ที่ใกล้ชิดแกทสี่ที่สุดคนหนึ่งได้เล่าให้ฟังหลังจากที่ทราบข่าวว่าแกทสี่สิ้นชีวิตแล้วว่า ครั้งแรกที่วูล์ฟแฮม พบแกทสี่ เขาเป็นทหารบกมียศเป็นพันตรี ยากจนมาก หลังจากปลดประจำการแล้วได้มาหาวูล์ฟแฮมเพื่อของานทำ แกทสี่ไม่มีเงินซื้อเสื้อผ้าธรรมดาใส่ ไม่ได้ทานอาหารมาเป็นเวลา 2 - 3 วันแล้ว และเมื่อวูล์ฟแฮมเชิญให้ทานอาหารกลางวัน แกทสี่ก็กินอย่างมากเพราะความหิว วูล์ฟแฮมกล่าวว่าเขาสร้างแกทสี่ขึ้นมาจากการที่ไม่มีอะไรเลย และบุคคลที่สามที่พูดถึงแกทสี่ก็คือบิดาของเขา ซึ่งได้เล่าให้ฟังถึงในตอนที่มางานพิธีศพของแกทสี่ว่า ตอนที่แกทสี่หนีออกจากบ้านนั้นเขาไม่มีเงินเลย และด้วยความคิดก้าวไปข้างหน้าว่าตนเองยังมีอนาคตไปอีกไกล หลังจากนั้นเขาก็ประสบความสำเร็จร่ำรวยมาก และมีความกตัญญูต่อตัวของบิดามาก ได้ซื้อบ้านให้บิดาหนึ่งหลังอีกด้วย

เมื่อพิจารณาฐานะทางสังคมของแกทสี่ ก็พบว่า มีลักษณะสมจริงตามวิถีชีวิตของปुरुชนคือ มีทั้งตกต่ำ รุ่งโรจน์ แล้วก็ตกต่ำได้อีก กล่าวคือครั้งแรกเขายากจนมาก ไม่มีใครรู้จักและยกย่อง แม้แต่หญิงคนรักก็ละทิ้งไปแต่งงานกับคนที่ร่ำรวยกว่า แต่เมื่อแกทสี่ประสบความสำเร็จ กลายเป็นคนร่ำรวยมหาศาล มีคุณหาสน์ใหญ่โต สามารถจัดงานปาร์ตี้ใหญ่ ๆ มีนักดนตรี เลี้ยงสุราอาหารแกแถมหรือจำนวนมากได้โดยไม่มีชดเชยจากัด แกทสี่กลายเป็นคนที่สังคมยกย่องนับถือเป็นที่นิยมในสังคมของผู้คนทางอาชีพทางฐานะ จากบันทึกของนักที่ได้อธิบายนามบุคคลต่าง ๆ ที่เขามารับความเอื้ออาทรจากแกทสี่และไต่ถามกันมายกย่องนับถือแกทสี่โดยไม่สนใจถึงความเป็นมาของแกทสี่ บุคคลต่าง ๆ เหล่านั้นมีทั้งที่เรียนจบจากมหาวิทยาลัย พวกแพทย์ คารากาพยนตร์และผู้นำกับนักธุรกิจ ฯลฯ บุคคลเหล่านี้ได้มาร่วมงานปาร์ตี้ เห็นว่า คิมแซมเปอต์แกทสี่มีจักเลี้ยงเป็นประจำทุกวันสุดสัปดาห์ ในช่วงนี้ฐานะทางสังคมของแกทสี่สูงมาก มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีเกียรติ เป็นที่ยกย่องของคนทุกวงการ ครั้งหนึ่งขณะที่แกทสี่ขับรถไปกับนัก

การตรวจราชการตรวจ แกทส์บีไค้ยนักรใหญ่ การตรวจหาเขาไค้และไค้แสดงคความ
 นอบนอมต่อเขาอย่างเห็นไค้ชัด นิกไค้ถามภายหลั้ญว้บ้ตรอะไร ซึ่งแกทส์บีก็ตอบว้
 เป็นนามบ้ตรของผู้ย้งใหญ่คนหนึ่งที่ส่งมาไห้เขาทุกปี แต่เมื่อเขาสิ้นชีวิตเพราะถูกวิลสัน
 ย้ง ฐานะทางสังคมของแกทส์บีตกต่ำลงอย่างสิ้นเชิง ในพิธีฝังศพของเขา นอกจากนิก
 กับบิคาของแกทส์บี และคนไค้เพียงไม่กี่คนแล้ว ก็มีคนอื่นมาร่วมพิธีเพียงคนเดียว ไม่มี
 เพื่อนที่เคยล้อมรอบเขาอยู่ ไม่มีชกเหว้ที่เคยไค้รับความอารีของแกทส์บี ไม่มีแม่แต่
 หลิงเนรก็้อเคซี่ คนที่เคยยกย่องเขาก็กลับหายไปหมด วูล์ฟแฮม เพื่อนร่วมงานธุรกิจ
 ของเขาผู้ใกล้ชิดที่สุดก็ปฏิเสธที่จะมาร่วมในงานพิธีศพเมื่อนิกไปเชิญถึงบ้าน โดยไห้
 เหตุผลว้ที่ไม่ไปร่วมพิธีเพราะแกทส์บีถูกฆาตาย และย้งกลว้ว "Let us learn to
 show our friendship for a man when he is alive and not after
 he is dead " (Fitzgerald. 1971 : 179) หรือแม่แต่แซกคนหนึ่งที่เคยมางาน
 ปาร์ตี้เป็นประจำชื่อ คลิฟสปริงเกอร์ ก็ย้งปฏิเสธที่จะมาร่วมพิธีฝังศพ เมื่อเขาโทรศัพท์
 มาที่บ้านของแกทส์บี และไค้ทราบข่าวจากนิกว้แกทส์บีสิ้นชีวิตแล้ว คลิฟสปริงเกอร์ไค้
 ไ้เหตุผลว้ เขาต้องไปเที่ยวกับเพื่อน และย้งขอไห้คนส่งคนรับไห้ให้น้ารองเท้าคูหนึ่ง
 ที่เขาลืมไว้ที่บ้านของแกทส์บีไปคืนไห้ด้วย

ทางด้านการศึกษาคพอจะทราบว้แกทส์บีเคยเป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด
 ประเทศอังกฤษ เช่น จากการสนทนาระหว่างจอร์แดนกับนิก ในงานปาร์ตี้ที่บ้านของ
 แกทส์บี เมื่อนิกถามจอร์แดนถึงความเป็นมาของแกทส์บี เธอเลว้วแกทส์บีบอกเธอว้
 เขาเคยเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด และอีกตอนแกทส์บีไค้เล่าไห้คนึงว้ว่าเขาเกิด
 ที่สหรัฐอเมริกา แต่ไค้ได้รับการศึกษาที่มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด และบรรพบุรุษของเขาก็
 สำเร้จบการศึกษาจากที่นั่นทั้งสิ้น แกทส์บีไค้ยืนยันกาพูดของเขาโดยเอาภาพถ่ายของเขา
 ที่ไค้ถ่ายรวมกับเพื่อนหนุ่มอีกห้าคนในชุดกีฬา ยืนอยู่ในตึกแห่งหนึ่งของมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด
 ในภาพนั้นแกทส์บีเป็นหนุ่ม มือถือไม้คริกเก็ต นิกจึงเชื่อว่าแกทส์บีไค้เคยศึกษาที่มหาวิทยาลัย
 ออกซ์ฟอร์ดจริง แม่แต่วูล์ฟแฮม ก็เล่าไห้คนึงว้ว้แกทส์บีเคยไปเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนั้น

และจากคำพูดของแกทส์บี้ที่โต้ตอบกับทอม ทอห์นสัน เดวี และจอร์แดน เขาก็ยอมรับว่าเขาได้ไปเรียนที่มหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ดจริง ในปี ค.ศ. 1919 หลังจากสงครามสงบ ซึ่งมีการส่งทหารเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยใด ๆ ก็ได้ในประเทศอังกฤษหรือฝรั่งเศส แกทส์บี้เลือกไปเรียนที่อ็อกซฟอร์ด และได้เรียนเพียงห้า เดือนเท่านั้น และตัวของเขาเองก็ไม่อยากจะเรียกตนเองว่านิสิตมหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ดเลย

ในก้านอาชีพของแกทส์บี้ก็ยังเป็นเรื่องลึกลับมากขึ้น ไม่มีใครทราบอย่างแท้จริงว่าแกทส์บี้ประกอบอาชีพอะไรจึงได้ร่ำรวยมหาศาลในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ใช้ชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือย แม้แต่ตัวของแกทส์บี้เองก็ไม่สามารถจะบอกผู้อื่นได้โดยเปิดเผย แต่อาจกล่าวได้ว่าอาชีพอย่างหนึ่งที่เขาเคยทำมาก่อนคือ การเป็นทหาร ซึ่งเขาก็เคยพบกับนิคที่เคยเห็นหน้านิคมาก่อน และจากการสนทนากันกับนิคได้พูดถึงถึงประสบการณ์สมัยสงคราม และตอนหลังแกทส์บี้ได้เล่าให้นิคฟังถึงว่าเขาเคยเป็นทหารในกองทัพบก และได้รับอย่างกล้าหาญจนได้รับเหรียญตรา และได้รับการเลื่อนยศเป็นพันตรี แกทส์บี้ได้เอาเหรียญกล้าหาญมาอวดนิค และค่านหลังยังสลักชื่อพันตรี เจย์แกทส์บี้ด้วย และจากการฟังจากเสียงซุบซิบนินทาเจ้าของบ้านในงานปาร์ตี้ แยกบางคนว่าแกทส์บี้เคยเป็นทหารบกของสหรัฐอเมริกา ส่วนแยกอีกคนหนึ่งชื่อ ลูซิล กล่าวว่าแกทส์บี้เคยเป็นสายลับเยอรมันระหว่างสงคราม

หลังจากปลดประจำการแล้ว อาชีพอื่น ๆ ของแกทส์บี้ก็เป็นเรื่องที่ลึกลับเปิดเผยไม่ได้ ในตอนที่นิคจัดเลี้ยงน้ำชาที่บ้านและได้เชิญเดวีกับแกทส์บี้มาร่วม นิคได้ถามว่าแกทส์บี้ประกอบธุรกิจประเภทใด แกทส์บี้เฉลยคำตอบอย่างไม่พอใจว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของเขา แต่เมื่อได้สติจึงพูดกลับเลื่อนอย่างคลุมเครือว่าเขาทำธุรกิจหลายอย่างเช่น เกษการ (rug Business) และต่อมาได้ทำธุรกิจทางค่าน้ำมัน แต่ปัจจุบันเลิกทำแล้ว และอีกตอนหนึ่งระหว่างการถกเถียงระหว่างทอมกับแกทส์บี้ เพื่อแย่งชิงเดวี ทอมได้กล่าวหาว่าแกทส์บี้ร่วมกับบูลฟ์เชม ซื้อร้านขายยาวิมถนนหลายแห่งในนิวยอร์กและชิคาโกบังหน้า และลักลอบขายสุราผิดกฎหมาย ซึ่งแกทส์บี้ก็ไม่ได้ปฏิเสธกล่าวหาว่า

นอกจากนี้ก็มีข่าวว่าสื่อในระหว่างแขกที่มาในงานปาร์ตี้บ้านแกทส์บี้ว่า แกทส์บี้เป็น
 คนลอบขายสุราผิดกฎหมาย (bootlegger) พิตซ์เจอร์ลด์ ได้ใช้พฤติกรรมหลายตอน
 ของแกทส์บี้ ซึ่งทำให้เห็นว่าเขามีอาชีพลับเปิดเผยไม่ได้ เช่น ระหว่างงานปาร์ตี้
 ที่บ้านแกทส์บี้ครั้งหนึ่ง ขณะที่เขากำลังหักท่ายแขกอยู่นั้น คนรับใช้รีบมาบอกว่ามี
 โทรศัพท์ทางไกลจากชิคาโก แกทส์บี้รีบขอตัวไปทันที และอีกครึ่งหนึ่งระหว่างการ
 รับประทานอาหารกลางวันกับนิค และวูล์ฟแฮม แกทส์บี้ก็มองดูนาฬิกาข้อมือแล้วรีบ
 ขึ้นชั้น และออกจากห้องไปอย่างรวดเร็ว โดยไม่ได้บอกกล่าวอะไรทั้งสิ้น วูล์ฟแฮม
 โคแตกตางว่า แกทส์บี้ต้องไปโทรศัพท์ หรืออีกตัวอย่างหนึ่งขณะที่แกทส์บี้พาเคซี่ และ
 นิคชมอุทยานของเขานี้ไม่มีโทรศัพท์ถึงแกทส์บี้ และเขาได้พูดว่าเขาไม่สามารถพูดอะไร
 ได้ในขณะนั้น เขาต้องการให้หาเมืองเล็ก ๆ สักแห่งหนึ่ง จากความที่พูดในโทรศัพท์
 ทำให้เห็นได้ว่าแกทส์บี้พูดเรื่องงาน แต่เปิดเผยไม่ได้ เพราะขณะนั้นทั้งนิคและเคซี่
 ก็อยู่ในที่นั้นด้วย จากเหตุการณ์และคำพูดต่าง ๆ พอจะประมวลได้ว่า แกทส์บี้คงจะมี
 อาชีพที่ไม่สุจริตนัก และไม่ต้องการให้ใครรู้ถึงอาชีพของเขา และถ้าเป็นงานสุจริตก็ไม่มี
 เหตุผลใด ๆ ที่จะปกปิดเป็นความลับ และงานที่เขาทำก็ได้ทำให้เขาร่ำรวยมหาศาลใน
 ระยะเวลาอันสั้นในช่วงเวลาเพียงไม่ถึงห้าปี นับจากที่แกทส์บี้จากเคซี่ไปสู่สงครามและ
 รบในสงครามจนปลดประจำการ เมื่อสงครามสงบ เขาก็ยังยากจน แต่เพียงไม่เกิน
 สามปีเขาก็มีเงินซื้ออุทยานใหญ่โตหรูหรา มีเงินมากมายมาใช้จ่าย สบายสบายใน
 การจัดปาร์ตี้ใหญ่ ๆ ใต้อย่างไม่มีจำกัด แต่ไม่มีใครทราบว่าเขาได้เงินมาอย่างไร

เกี่ยวกับอุปนิสัยของแกทส์บี้ สามารถกล่าวได้ว่าเขาเป็นคนชอบอวดตัว
 ชอบแสดงความร่ำรวยของตนเอง มีนิสัยฟุ่มเฟือยหรูหรา เช่น การจัดปาร์ตี้ใหญ่ ๆ
 อยา่งฟุ่มเฟือยหรูหราทุก ๆ วันสุดสัปดาห์ ซึ่งก็สิ้นเปลืองเงินทองมากมาย ชอบให้แขก
 มีความสนุกสนานอย่างเต็มที่ มีการเต้นรำ มีวงดนตรีแจ๊สวงใหญ่ และดื่มสุราและแชมเปญ
 กันจนเมาเมาเสียแล้วของเขาส่งมาจากอังกฤษทุกต้นฤดู นอกจากนั้นเขายังอวดคฤหาสน์
 แกนนิคและเคซี่ นิสัยอีกประการหนึ่งของแกทส์บี้คือ เป็นคนใจกว้างแขกคนหนึ่งชื่อลูซิลได้

หาเสื้อคลุมยาวของเธอจากในงานปาร์ตี้ครั้งหนึ่ง แอทส์บีได้ถามชื่อและที่อยู่ของเธอ และอีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา เธอก็ได้รับเสื้อคลุมตัวใหม่จากร้านที่กึ่งดีและหรูที่สุดในกรุงนิวยอร์ก แอทส์บีจึงงานปาร์ตี้ในวันสุดสัปดาห์เพื่อหวังว่าคนที่หญิงคนรักของเธอจะไปสักครั้งหนึ่ง และเขาก็ไม่เคยว่าถ้าใครจะถือวิสาสะเข้าไปรวมงานโดยไม่ได้รับเชิญ ประกอบกับข่าวความใจกว้างของเธอแพร่กระจายไป จึงมีคนมาร่วมงานปาร์ตี้มากมาย และมีบางคนก็ถือโอกาสใช้คุณหาสน์ของแอทส์บีเป็นที่อยู่โดยที่เจ้าของบ้านไม่รู้ตัว และพอรู้เขาก็ไม่ว่าอะไร

นิสัยอีกอย่างหนึ่งของแอทส์บีที่เห็นได้ชัดคือ ⁽⁴⁾ การเป็นคนเกรงใจผู้อื่น เช่น เขาต้องการให้นิคจัดเลี้ยงน้ำชาที่บ้านของนิค และต้องการให้นิคเชิญเข้ไปรับประทานอาหาร เพราะเขาหวังจะได้พบเธอและเธอคงจะไปได้ชมความโอ่างงามของคฤหาสน์ของเขาซึ่งอยู่ติดรั้วกับบ้านของนิค และเขาก็คิดว่าเขาคงพอใจและเธออาจจะเปลี่ยนใจมาอยู่กับเขาก็ได้ แอทส์บีรู้สึกเกรงใจนิคมาก เขาไม่กล้าขอร้องนิคตรง ๆ แต่ได้ขอร้องให้ออร์แกนไปขอร้องนิคแทน และเมื่อนิคตกลงไ้ถามแอทส์บีว่าวันไหนจึงจะสะดวก แต่แอทส์บีกลับตอบว่าวันไหนที่นิคสะดวกก็ว่า เพราะเขาไม่ต้องการสร้างความลำบากให้นิค หลังจากนั้นแอทส์บีก็ให้คนรับใช้นำเครื่องถ้วยมาตักถ้วยในสนามบ้านของนิค และให้จัดดอกไม้มาประดับบ้านนิคจนเรียบร้อย ⁽⁵⁾ โดยที่นิคไม่ลำบากเลย

นิสัยอีกประการหนึ่งของแอทส์บีก็คือ มีความกตัญญูต่อบิดา ซึ่งความกตัญญูนี้ทำให้เขากลับไปเยี่ยมบ้านเดิม หลังจากที่เขาประสบความสำเร็จมีเงินมากมายแล้ว และเขาได้ซื้อบ้านใหญ่บิดาของเขาอยู่หนึ่งหลัง

ทางด้านความคิดของแอทส์บี จักได้ว่าเขาเป็นตัวแทนทางด้านความฝันของชาวอเมริกัน (American Dream) ในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง คือ แอทส์บีต้องการสร้างฐานะความมั่นคงร่ำรวยอย่างรวดเร็ว ทำงานสะดวกสบาย และมีความคิดเกี่ยวกับการยกย่องคนมีเงินทอง ใช้ชีวิตฟุ้งเฟ้อหรูหรา สุกฤษฎาย แอทส์บีจึงพยายามทำทุกอย่างที่จะทำให้ร่ำรวยอย่างรวดเร็ว เพื่อหวังจะให้หญิงคนรักซึ่งละทิ้งเขาไปแต่งงาน

กับคนอื่นที่ร่ำรวย กลับมาหาเขา เขาได้ใช้ชีวิตอย่างหรูหรา มีเฟอร์นิเจอร์ราคาแพง มีคนรับใช้มากมาย ซึ่งเมื่อเคซีคนรักของเขาเห็นบ้านของเขา เธอก็แสดงความพอใจจริง ๆ แกทส์บียังมีความคิดในการบอกผู้ที่เรียนจบจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ว่าเป็นผู้มีเกียรติ เขาเองนำรูปสมัยที่เขาเรียนออกซฟวร์ตติดตัวอยู่เสมอ และเขายังมีความคิดว่าผู้ที่เคยประสบความสำเร็จในการทำงาน ถือว่าเป็นผู้ที่มีเกียรติ เขานำเอาเหรียญกลาหาญซึ่งเขาได้จากการรบในสงครามติดตัวเขาอยู่เสมอด้วยความภาคภูมิใจ

แกทส์บียังมีความคิดในเรื่องการยึดมั่นในความรัก เขารักเคซีมาก แม้ว่าเธอจะทิ้งเขาไปแต่งงานกับทอม ซึ่งเป็นผู้ชายที่ร่ำรวยกว่า เพราะในขณะนั้นแกทส์บียังเป็นคนจน เธอชอบความร่ำรวย ความสะกดกลาย แกทส์บียังรักเธอไม่เสื่อมคลาย เมื่อเขาร่ำรวยแล้วเขาก็พยายามช่วงชิงเธอกลับมา และเมื่อเคซีพอใจในความร่ำรวยของเขา และไคกลับมาเป็นชู้รักกับเขา เขารู้สึกพอใจมาก เขาเชื่อมั่นเช่นเดิมว่า เคซียังรักเขาอยู่ และเขาก็ต้องการที่จะได้เธอกลับมาเป็นของเขาอย่างถูกต้องและต้องการให้ทอมหยากับเคซี ระหว่างการสนทนาโต้ตอบกันต่อหน้าเคซี นิคและจอร์แดนในโรงแรมแห่งหนึ่งในกรุงนิวยอร์ก แกทส์บียได้บอกทอมว่าเคซีไม่ได้รักทอมเลย ที่เธอแต่งงานกับทอมก็เพราะตอนนั้นแกทส์บียังจนอยู่ และเธอก็ยังรักแกทส์บียคนเดิม

ด้วยความรักและความคิดฝันที่จะพยายามทำให้โอก็ตหวลกลับมาเป็นจริงอีกครั้ง และด้วยความมั่งงายในความรักที่แกทส์บียึดถือเคซีเอง ทำให้ชีวิตของเขาต้องถึงกาลอวสาน เขาคังความหวังไว้ว่าเมื่อเขาร่ำรวยขึ้น เขาต้องพยายามยื้อแย่งหญิงคนรักซึ่งไปแต่งงานกับคนอื่นแล้วกลับคืนมาให้ได้ เขาจึงมุ่งสร้างฐานะด้วยความมานะบากบั่นทุ่มชีวิตทั้งชีวิตให้จนเขาประสบความสำเร็จ เขาได้ยืมเอาเคซีเป็นเสมือนธงชัย แต่เมื่อพบกับเคซีแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาพยายามสร้างมาก็ถูกทำลาย

เมื่อพิจารณาในด้านความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น พบว่า แกทส์บียมีความสัมพันธ์กับตัวละครต่าง ๆ ดังนี้ ความสัมพันธ์ประการแรกคือความสัมพันธ์ระหว่างแกทส์บียกับนิค ผู้เล่าเรื่องต่าง ๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับแกทส์บีย เป็นความสัมพันธ์อันที่มิตร แกทส์บียพยายาม

ทำคึกกับนิคซึ่งเป็นเพื่อนบ้าน เช่น ให้คนรอนาหนังสือมาเชิญให้นิคไปร่วมงานปาร์ตี้ที่บ้าน แกดส์บ๊วยวนนิคนั่งเรือบินน้ำเที่ยว เขายังชวนนิคมาใช้สระว่ายน้ำที่บ้านเขาควย แกดส์บ๊วยพยายามที่จะทำให้นิคเข้าใจเขาในทางดี ต้องการให้นิคยกย่องเขาควยการเล่าให้นิค ฟังถึงเรื่องชีวิตเขา การศึกษา และอาชีพของเขา โดยที่บอกนิคว่า ไม่ต้องร่ำรัง จากเลี้ยงเลลือ แกดส์บ๊วยพยายามทำคึกกับนิคโดยพยายามให้นิครับงานที่เขาจะให้ทำ ซึ่งจะทำให้นิคมีรายได้มากกว่างานขายหุ้นที่นิคทำอยู่มากนัก แต่นิคสงสัยว่าจะเป็นงาน ที่ไม่สุจริต เขาจึงปฏิเสธไป ในตอนหลังนิคเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการนำเอาเคซี่ญาติสนิท ของเขาให้มาพบกับแกดส์บ๊วย และทั้งคู่ได้รู้ถึงเบื้องหลังที่เคยมีต่อกัน และทางเดินไปถึง Һ่าปี นิคเป็นเพื่อนที่มีความจริงใจกับแกดส์บ๊วยมาก เมื่อแกดส์บ๊วยถึงจนถึงแกชีวิต นิคเป็น กนจัดการงานพิธีศพ และคอยต้อนรับบิดาของแกดส์บ๊วยที่เดินทางมารวมพิธีฝังศพลูก นิคเป็น ผู้เดียวที่เข้าใจและรู้เหตุการณ์ที่แกดส์บ๊วยถึง เพราะความเข้าใจผิด และรู้ว่าเคซี่เป็นคน ขี้บอดจนเมอเทิลจนถึงแกชีวิต ด้วยความรู้สึกสลดใจที่เคซี่และทอมไม่สำนึกถึงความผิดที่มี ส่วนร่วมทำให้แกดส์บ๊วยถึงแกชีวิต ทำให้นิคมองซึ่งถึงความมั่งง่าย ความเห็นแก่ตัวของคน ทั้งคู่ และสังคมอันฟุ้งเฟ้อหรูหราของภาคตะวันออก นิคจึงตัดสินใจกลับคืนบ้านเดิมและ คืนสู่อชีพขายเครื่องโลหะซึ่งตระกูลเขาได้ทำมานาน

ความสัมพันธ์ระหว่างแกดส์บ๊วยกับเคซี่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างคนรัก แกดส์บ๊วยมีความหลงใหลในตัวเคซี่มาก หลังจากทีเคซี่แต่งงานกับทอม เพราะทอมมีเงินทองร่ำรวย และแกดส์บ๊วยยังยากจน และเป็นทหารอยู่ แกดส์บ๊วยพยายามหาเงินเพื่อที่จะกลับกลายเป็นคน รวยอย่างรวดเร็ว เขาทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะเอาชนะและได้เคซี่กลับมา เขาต้องหาเงิน อย่างหนักเพื่อจะซื้อชุดหาสน์ใหญ่โตงคงาน ตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับบ้านของทอมและเคซี่ ซึ่งจากบ้านของแกดส์บ๊วยสามารถมองเห็นไฟสีเขียวที่ทาเรือของบ้านทอมได้ แกดส์บ๊วยจึงงาน ปาร์ตี้ใหญ่โตหรูหรา เพื่อหวังว่าเขาจะมีชื่อเสียง เป็นที่ยกย่องในวงสังคม และหวังว่า สักวันหนึ่งเคซี่อาจจะเดินเข้ามาในงานปาร์ตี้ของเขาได้ เขาพยายามติดตามชาวของเคซี่ และศัตรูรูปภาพและชาวของเธอที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ เก็บสะสมไว้เสมอ เขาพยายามซื้อ

เครื่องใช้ในบ้านที่หรูหราราคาแพง เพื่อเลี้ยงให้เคซีพอใจ และเชอก็พอใจที่จะกลับมาอยู่กับเขา เพราะเคซีไม่ชอบแขกที่มาในงานปาร์ตี้ แกดส์บักก็เลิกจัดงานปาร์ตี้ และไลคนิโซเกา ๆ ออกหมด เพราะกลัวว่าจะมีคนนินทาเคซีไปหาเขาบ่อย ๆ เพราะเขากลัวว่าเคซีจะเสื่อมเสียชื่อเสียง และเพื่อต้องการให้เคซีมาแต่งงานกับเขาอย่างถูกต้อง เขาจึงไปพบหอมและพกกับหอมให้หอมหยากับเคซี และยืนยันว่าเคซีไม่มีใครรักหอมเลย เคซีรักแกดส์บักคนเดียวเท่านั้น และเมื่อเคซีบอกว่าเธอเคยรักหอมด้วย ทำให้แกดส์บักเสียใจมาก แต่เขาก็พร้อมที่จะปกป้องเธอ เมื่อเชอขับรถชนเมอเทิลจนถึงแก๊สชีวิต แกดส์บักยื่นมือรับความผิดนั้นเอง เขายังได้ยื่นรอยย่นบนหน้าของหอมจนสว่าง เพราะกลัวว่าหอมจะทำร้ายเคซี เพราะเชอขับรถชนภรรยาของหอมจนถึงแก๊สชีวิต พฤติกรรมเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากความรักที่แกดส์บักมีต่อเคซีทั้งสิ้น เมื่อแกดส์บักถูกยิงจนถึงแก่ความตาย เคซีไม่เคยคิดต่อมาเลยและเชอก็ไม่ไ้มางานพิธีฝังศพแกดส์บักด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างแกดส์บักกับหอมนั้นเป็นความสัมพันธ์ของคู่อริมากกว่า ครั้งหนึ่งในงานปาร์ตี้ที่บ้านแกดส์บัก หอมถูกผู้อื่นแนะนำว่าเป็นนักเล่นโปโล ซึ่งเป็นการเรียกที่มิใช่การยกย่องเท่าที่ควร แกดส์บักรู้สึกพอใจมากที่หอมรู้สึกอับอาย และไม่ได้รับการยกย่องทั้ง ๆ ที่หอมเป็นคนร่ำรวยมาก แกดส์บักพยายามเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของหอม พยายามใกล้ชิดกับเคซีและพยายามเอาชนะหอม ซึ่งเป็นผู้ที่แกดส์บักถือว่าไ้แ่่งชิงเคซีไปจากเขา สาเหตุที่แกดส์บักถูกวิลสันยิงก็เนื่องมาจากหอมเป็นผู้บอกวิลสันว่า แกดส์บักเป็นคู่กับภรรยาของวิลสันคือเมอเทิล และแกดส์บักได้ขับรถชนเธอ จากคำพูดนี้ทำให้วิลสันเข้าใจผิด และไปยิงแกดส์บักจนถึงแก๊สชีวิต และหลังจากนั้นวิลสันก็ยิงตนเองจนถึงแก๊สชีวิต

ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างแกดส์บักกับวูล์ฟเชมนั้น เป็นความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมวงการธุรกิจที่เปิดเผยมั้ไม่ได้ วูล์ฟเชม เป็นเหมือนผู้เชื่อมระหว่างโลกภายนอกที่สังคมรู้จัก และเบื้องหลังอันลึกลับของแกดส์บัก แกดส์บักแสดงว่าตนเองเหนือกว่าวูล์ฟเชม โดยออกคำสั่งกับวูล์ฟเชมเสมอ และไม่ไ้ยกย่องวูล์ฟเชมเลย ทั้ง ๆ ที่จากการบอกเล่าของวูล์ฟเชมเองว่า เขาเป็นผู้สร้างแกดส์บักขึ้นมาจากคนที่ยากจนไม่มีอะไรเลย จนประสบ

ความสำเร็จรวมนมาก การที่แกทส์บีทำเช่นนั้นก็อาจจะเพราะต้องการให้โลกภายนอกมองเขาอย่างบริสุทธิ์ว่าเขาไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจกับวูล์ฟแฮม ซึ่งเป็นผู้มีชื่อเสียงไม่ค่อยนัก เพราะคนส่วนมากรู้จักวูล์ฟแฮมเป็นนักการพนัน

ตัวละครแบบแกทส์บีจัดได้ว่าเป็นตัวละครประเภทมีชีวิต (Round Character) เพราะเป็นตัวละครที่ประกอบด้วยคุณลักษณะต่าง ๆ คล้ายบุคคลในชีวิตจริง ผู้อ่านสามารถรู้จักและทราบรายละเอียดในแง่มุมต่าง ๆ เกี่ยวกับแกทส์บีได้ และบุคคลในชีวิตจริงก็จะประกอบด้วยลักษณะนิสัยอันสลับซับซ้อนในชีวิตจริงไม่มีบุคคลใดที่จะมีคุณลักษณะอย่างเดียว จะต้องมีความวิวัฒนาการ มีการเปลี่ยนแปลง (Forster. 1927 : 117 - 125) ซึ่งแกทส์บีก็เช่นกันจะเห็นวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงเช่นคนในชีวิตจริงทั่วไป

4. นิค คาราเวย์

นิค คาราเวย์ เป็นตัวละครเอกฝ่ายชายอีกคนหนึ่งในเรื่อง The Great Gatsby ในขณะที่แกทส์บีเป็นผู้ที่แสดงให้เห็นความคิดและความทะเยอทะยานของฟิทซ์ เจอร์อัลด์ นิคก็เป็นผู้สังเกตการณ์สิ่งต่าง ๆ และเป็นผู้เล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้น นิคจึงเป็นเสมือนผู้คอยชักสีนการกระทำของตัวละครว่าสิ่งใดผิดสิ่งใดถูก จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นการมองโลกสองแง่ของฟิทซ์ เจอร์อัลด์

ผู้ประพันธ์ได้บรรยายให้ทราบถึงภูมิหลังของนิคว่าเป็นชายหนุ่มชาวอเมริกัน อายุประมาณ 32 ปี มีถิ่นฐานเดิมอยู่ทางตะวันตกตอนกลาง มาจากครอบครัวชนชั้นกลาง มีอาชีพค้าขาย และไถ่ย้ายมาอยู่ในรัฐนิวยอร์ก เพื่อมาทำงานขายหุ้น

ในค่านบุคลิกภาพของนิค พบว่านิคเป็นชายหนุ่มที่มีบุคลิกดี รูปร่างสูงโปร่ง หน้าตาดี มีเสน่ห์ เป็นที่ชื่นชอบของสตรี ซึ่งเห็นได้จากจอร์แดน เบเกอร์ นักเล่นกอล์ฟระดับแชมป์เป็นคนหนึ่งไถ่หลงรักนิค และเพื่อนร่วมงานของนิค ที่เป็นผู้หญิงก็พากันหลงรักเขา

ทางค่านฐานะทางเศรษฐกิจ กล่าวได้ว่านิคมีฐานะปานกลางค่อนข้างดี เพราะเขามาจากตระกูลพ่อค้าขายเครื่องโลหะ และฐานะของนิคที่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะตลอดเวลา

ที่นิคมอยู่ในนิวยอร์ก เขาก็ยังคงได้รับการช่วยเหลือทางการเงินจากบิดาของเขา ในขณะที่ตัวกันตนเองก็มีอาชีพขายหุ้น และภายหลังที่แกทส์บีถึงแก่กรรม นิคได้ตัดสินใจย้ายกลับไปทางตะวันตกตามเดิม และประกอบอาชีพเดิมของบิดา

ในด้านฐานะทางสังคม นิคมีฐานะทางสังคมไม่เปลี่ยนแปลง นัก เขามีฐานะทางสังคมค่อนข้างสูง เพื่อน ๆ ทุกคนเช่น ทอม เชย์ แกทส์บี และจอร์แดน ให้การยกย่องนับถือเขาตั้งแต่คนเรื่องจนกระทั่งจบเรื่อง เช่น เห็นได้จากการที่แกทส์บี ซึ่งเป็นผู้ที่ร่ำรวย และมีฐานะทางสังคมสูงมาก ได้เชิญนิคไปร่วมงานปาร์ตี้ที่มีเกียรติ โดยแกทส์บีให้คนขับรถนำนิคไปเชิญนิคถึงบ้าน และยังเห็นได้จากทอมและเชย์สองสามีภรรยาผู้ร่ำรวยได้เชิญนิคไปร่วมรับประทานอาหารที่บ้านหลายครั้ง

ในด้านการศึกษา นิคได้กล่าวถึงการศึกษาของเขาว่า เขาสำเร็จจากมหาวิทยาลัยนิวเฮเวน (New Haven) ในปี ค.ศ. 1915 และไม่พบว่ามีการศึกษาอื่น ๆ

เกี่ยวกับอาชีพ พบว่านิคมีอาชีพอย่างหนึ่งคือเป็นทหารในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ซึ่งเห็นได้จากการสนทนากับแกทส์บีในงานปาร์ตี้ครั้งแรก ทำให้ทราบว่านิคได้ไปรบในฝรั่งเศสพร้อมกับแกทส์บี ต่อมานิคได้มีอาชีพขายเครื่องโลหะกับบิดาของเขาก่อนที่จะย้ายไปนิวยอร์กและภายหลังที่ได้ย้ายกลับบ้านเดิมแล้ว อาชีพอีกประการหนึ่งของนิคคือเป็นกรรมการคนหนึ่งในคณะกรรมการของหนังสือพิมพ์ เยล นิวส์ (Yale News) และอีกอาชีพหนึ่งคืออาชีพขายหุ้น ซึ่งนิคพยายามจะประกอบอาชีพนี้ เมื่อเขาตัดสินใจไปอยู่ในนิวยอร์ก แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ทำให้ต้องย้ายกลับไปมีอาชีพเดียวกับบิดาของเขาตามเดิม

ทางด้านอุปนิสัยกล่าวได้ว่านิคเป็นผู้มีนิสัยสุภาพอ่อนโยน ใจเย็น เช่น เห็นได้จากทุกครั้งที่ไปงานปาร์ตี้ ก่อนจะกลับนิคต้องรอพบเจ้าของบ้านเพื่อจะกล่าวคำอำลา นิสัยอีกประการหนึ่งของนิคคือการชอบช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งเห็นได้จากการช่วยเหลือแกทส์บีให้ได้พบกับเชย์ และคอยช่วยเหลือตอนงานศพของแกทส์บี คอยเอาใจใส่บิดาของแกทส์บี นอกจากนี้ นิคยังมีนิสัยซื่อสัตย์ ดังที่เขาพูดถึงนิสัยเช่นนี้ของตนเองว่า "I am one of the few

honest people that I have ever known. " (Fitzgerald. 1971 . 66)

ซึ่งจากนิสัยเช่นนี้ทำให้ดิคปฏิเสธที่จะทำงานกับแกทส์บี้ เมื่อแกทส์บี้เสนองานซึ่งจะทำรายโคมหาศาลให้ดิค แต่ดิคไม่ได้ออกนิความเป็นงานอะไร และดิคยังมีนิสัยรอบคอบระมัดระวังอีกด้วย ซึ่งเห็นได้จากบทสนทนาระหว่างจอร์แดนกับดิค ในขณะที่ขับรถไปด้วยกันครั้งหนึ่ง ซึ่งจอร์แดนพูดว่า "I hate careless people. That's why I like you." (Fitzgerald. 1971 : 65)

เกี่ยวกับความกิด พบว่าดิคมีความคิดไม่ชอบสังคมที่เป็นวัตถุนิยม เห็นได้จาก การที่ดิคไม่สามารถทนอยู่ในนิวยอร์ก ซึ่งเป็นเมืองที่มีความเจริญทางด้านวัตถุมาก แต่เต็มไปด้วยผู้คนที่เห็นแก่ตัว ไม่มีความจริงใจต่อกัน เช่น การที่ดิคไม่ยอมพูดคุยและนับถือหอมและเคซีอีกเลยเมื่อเคซีทำความผิดโดยการขับรถชนคนตาย แม้เคซีก็ไม่ยอมรับผิด จนกระทั่งแกทส์บี้ซึ่งเป็นคนรักของเคซีต้องรับเคราะห์แทน เธอจนถึงแก่อสัญชีพ ทั้งเคซีและหอมกลับเพิกเฉยไม่แสดงน้ำใจแม้แต่จะมาร่วมพิธีฝังศพ ด้วยเหตุนี้ดิคจึงย้ายกลับไปอยู่ในตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นบ้านเดิมของเขา ซึ่งเป็นสังคมที่สงบเต็มไปด้วยมิตรภาพ

ในด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่าดิคมีความสัมพันธ์กับแกทส์บี้อย่างใกล้ชิดที่สุดในฐานะเพื่อน ดิคเป็นเพื่อนบ้านของแกทส์บี้ ดิคช่วยเหลือให้แกทส์บี้ได้พบกับเคซี และดิคได้เป็นเพื่อนผู้คอยช่วยเหลือแกทส์บี้จนกระทั่งแกทส์บี้ถึงแก่กรรม ดิคก็ได้จัดงานศพให้แกทส์บี้ ในขณะที่เพื่อนคนอื่นๆ พวกกันละทิ้งแกทส์บี้ ดิคเป็นคนเดียวที่รู้ว่าแกทส์บี้ไม่ใช่คนขับรถชนเมอเทิลถึงแก่อสัญชีพ แต่ผู้กระทำคือเคซี และดิคยังทราบอีกว่าหอมเป็นสาเหตุให้แกทส์บี้ถูกยิงเสียชีวิต ดิคเป็นผู้เล่าเรื่องเกี่ยวกับการกระทำของแกทส์บี้

อีกคนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับดิคคือจอร์แดน เบเกอร์ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในฐานะคนรัก ดิคได้รู้จักกับจอร์แดนที่บ้านของเคซี และได้รู้จักสนิทสนม จอร์แดนเป็นผู้เล่าให้ดิคฟังถึงความสัมพันธ์ระหว่างเคซีกับแกทส์บี้ในอดีต และเป็นผู้ขอร้องให้ดิคจัดงานเลี้ยงน้ำชาระหว่างแกทส์บี้กับเคซี แต่ในภายหลังดิคได้เลิกติดต่อกับจอร์แดน เพราะจอร์แดนมีทัศนคติไม่ตรงกัน เช่น ดิคเป็นคนรอบคอบ แต่จอร์แดนเป็นคนไม่รอบคอบ ดิคเป็นคนซื่อสัตย์

แต่จอร์จกลับเป็นคนไม่ซื่อสัตย์เห็นได้จากสิ่งที่เธอเป็นเชื่อว่าโกงในการแข่งขันกอล์ฟสมัครเล่น นอกจากนี้เธอยังมีความสัมพันธ์กับทอมในฐานะเพื่อนร่วมสถาบัน และทอมก็เป็นสามีของเคย์ซึ่งเป็นญาติของนิก ในตอนแรกนิกได้ไปเยี่ยมเยียนทอมและเคย์หลายครั้ง แต่เมื่อ นิกทราบว่าเคย์เป็นผู้ขโมยรถเขมือบเงินเสียชีวิต และยังไม่ยอมมาร่วมพิธีฝังศพ ทอมก็เป็นผู้บอกไว้วัดสันสามของเมอ ~~เขามา~~ แก่ทอม นิกจึงเลิกติดต่อกับทอมและเคย์อีก ด้วยเหตุผล ดังที่นิกพูดกับตัวเองถึงทอมและเคย์ว่า

They were careless people... they smashed up things and creatures and then retreated back into their money or their vast carelessness, ... and let other people clean up the mess they had made.

(Fitzgerald. 1971 : 186)

5. ริชาร์ด หรือคิก ไคเวอร์

ริชาร์ด หรือคิก เป็นตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายเรื่อง Tender is the night พิกซ์เจอร์อัลคไค์ใช้วิธีการบรรยายให้เห็นภูมิหลังของคิกว่า เขาเป็นชาวอเมริกัน เกิดที่เมืองบัฟฟาโล นครนิวยอร์ก เมื่อปี ค.ศ. 1917 ก็ที่มีอายุ 26 ปี จากพฤติกรรมของโรสแมรี คารากาสนยตร์สาวผู้มั่งคั่งหลงรักคิก เพราะความมีเสน่ห์ มีรูปร่างดี และเป็นสุภาพบุรุษ จนถึงกับชมคิกให้มารดาของเธอฟังว่า "I fell in love... with one man... very handsome, with redish hair." (Fitzgerald 1975: 78) แสดงให้เห็นว่าคิกเป็นผู้มีบุคลิกดี และจากคำพูดของฟรานซ์ จิตแพทย์อีกคนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนของเขา ซึ่งได้พูดเตือนคิกว่า ให้ระวังกันไว้จะรักคิก เพราะเขาเป็นกามมีเสน่ห์ เป็นที่ชื่นชอบของสตรี และในตอนหลังโรสแมรียังได้พรรณนาถึงบุคลิกภาพของคิกว่า เขาเป็นชายหนุ่มที่มีคุณสมบัติพร้อมทุกด้าน มีผิวสีน้ำตาลเพราะใช้ชีวิตอยู่กลางแจ้งมาก ดวงตา สีฟ้าแจ่มใส จมูกโด่ง รูปร่างสูงคึกคักและเป็นคนมีระเบียบวินัย ฉลาด สามารถควบคุมตนเองได้ก็เยี่ยม มีไหวพริบดี และเป็นกามมีลักษณะผู้นำ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้

เกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและทางสังคมของคิ๊ค กล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัด ชื่อคิ๊คเวอร์ เป็นชื่อที่พิทอเจอร์ลด์กล่าวว่ามีความหมายแฝงอยู่ ซึ่งแนะนำให้ทราบถึงแนวเรื่อง ซึ่งหมายถึง คนที่กระโจนจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ ซึ่งเปรียบได้กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของคิ๊คที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เมื่อตอนเริ่มแรกของเรื่อง ผู้ประพันธ์ได้บรรยายให้ทราบว่า คิ๊คเป็นชายหนุ่มผู้มีบุคลิกดี เป็นจิตแพทย์ มีอนาคตรุ่งโรจน์ มีความตั้งใจดี และมีจุดมุ่งหวังที่สูงมาก เขาแต่งหนังสือชื่อ จิตวิทยาสำหรับจิตแพทย์ ซึ่งทำให้เขามีชื่อเสียงมากเพราะหนังสือนั้นกลายเป็นตำราของนักศึกษาแพทย์ และทราบจากการบรรยายของนิโกล่าว่า มีคนต้องการแปลออกไปเป็นภาษาอื่น ๆ ถึงหกภาษา ซึ่งทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของเขาคើมาก แม้ว่าเขาจะมาจากตระกูลที่ไม่ร่ำรวยมาก แต่จากตำแหน่งของเขาในขณะที่ยังเริ่มเรื่องก็ประกันได้ว่า เขาจะต้องมีเงินมากมายถ้าเขาเปิดคลินิกและทำงานเขียนหนังสือต่อไป เมื่อคิ๊คแต่งงานกับนิโกล่า ฐานะทางเศรษฐกิจของเขาก็ยิ่งมั่นคงเป็นปึกแผ่นยิ่งขึ้นเพราะนิโกล่าเป็นคนที่มีร่ำรวยมหาศาล ทั้งคู่ใช้ชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือย ชื่อของทุกอย่างที่อยากได้ ห่วงเหี่ยวไปในทุกสถานที่ และไปเป็นแขกผู้มีเกียรติในที่ต่าง ๆ มากมาย นับได้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจและทางสังคมของคิ๊คสูงที่สุดแล้ว ทั้งคู่ได้รับการยกย่องจากวงสังคมว่า เป็นคู่ที่มีความเหมาะสมและร่ำรวยอย่างที่สุด และทั้งคู่ได้รับการเชื้อเชิญไปในงานต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ได้รับการยกย่องและยอมรับนับถือ เมื่อแต่งงานกันได้ประมาณห้าปี มีลูกชายหนึ่งคน และมีลูกสาวหนึ่งคน ครอบครัวของเขาก็ท่องเที่ยวไปในประเทศต่าง ๆ ในยุโรปอยู่เสมอ ผู้ประพันธ์ได้บรรยายให้เห็นถึงความใหญ่โตหรูหราของครอบครัวของเขาในขณะที่เดินทางไปในที่ต่าง ๆ ซึ่งทำให้เห็นภาพได้ชัดเจนว่า

The style in which they travel seemed fabulous...

The governess's maid and Madame Diver's made have to come up... to help with the baggage and the dogs.

... from the van would be unloaded four wardrobe

trunks, a shoe trunk, three hat trunks and two hat boxes, a chest of servants' trunks, a portable filing cabinet, a medicine case, a spirit-lamp container, a picnic set, four tennis rackets in presses and cases, a phonograph, a typewriter... two dozen supplementary grips, satchels and packages, ...

(Fitzgerald. 1975 : 276)

แต่เมื่อเวลาผ่านไป คีตเริ่มเสื่อมลงเพราะความอ่อนแอทางจิตใจของเขา ทำให้เขาไม่สามารถแก้ปัญหาของครอบครัวได้ เมื่อนิโคลกลับป่วยเป็นโรคจิตอีกครั้งหนึ่ง ความกดดันทางจิตใจมีมากขึ้น ทำให้คิดหาทางออกด้วยการดื่มสุรา และดื่มมากขึ้น ๆ จนกลายเป็นคนติดสุราเรื้อรัง คีตเริ่มควบคุมตนเองไม่ได้ เมื่อเขาเมาสุราเขาชอบพูดกระทบคนอื่นและวิจารณ์คนอื่นด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพและรุนแรงจนเป็นที่กล่าวขวัญกันทั่วไป สภาพทางสังคมของเขาเสื่อมลงมาก ไม่มีใครอยากคบเขา ตัวอย่างจากคำพูดของคน ๆ หนึ่งที่พูดให้โรสแมรีได้ยิน แสดงให้เห็นฐานะทางสังคมของคีตว่าต่ำเพียงใดเธอพูดว่า

"dissipated doctor. He's not received anywhere any more." (Fitzgerald. 1975 : 306) แมกแฟรนาซ เพื่อนจิตแพทย์ผู้รวมก่อตั้งคลินิกจิตบำบัดมาด้วยกัน ยังขอร้องให้คีตถอนตัวออกจากหุ้นส่วน เพราะเขาดื่มสุรามากเกินไป ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของคีตยิ่งตกต่ำมากเมื่อเขาหย่ากับนิโคล และอนพยไปเปิดคลินิกที่เมืองต่าง ๆ ในมอริสวิลล์ เขาไม่ประสบความสำเร็จ และชื่อเสียงของเขาค่อย ๆ เลือนหายไปจากสังคม

ทางด้านการศึกษา คีตได้รับการศึกษาคีเยี่ยม จากคำพูดของคีตเองที่กล่าวกับเบบี้ พี่สาวของนิโคล ในตอนจะแต่งงานกับนิโคล ทำให้ทราบว่าเขาเรียนจบแพทย์จากมหาวิทยาลัย จอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins) และได้ไปศึกษาต่อทางจิตเวชที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย และศึกษาวิชาจิตแพทย์เพิ่มเติมที่สวิสเซอร์แลนด์ เขาเป็นคนที่มีความดีปัญญาดีเยี่ยม และเป็นนักเรียนที่ได้รับทุนการศึกษาชื่อ Oxford Rhodes Scholar.

ทางบ้านอาชีพของด็ก ก็เขามีอาชีพเป็นทหารแต่เป็นอยู่ได้ไม่นานก็ปลดประจำการ มาอีกอาชีพทางบ้านจิตแพทย์ตามที่เขาเรียนมา เขาเปิดคลินิกรักษาโรคจิตกับฟราฟ อาชีพนี้ในตอนแรกประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีสูง เพราะด็กเป็นคนมีความสามารถจึงมี คนไข้ที่ร่ำรวยมาจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่เขา รักษาที่คลินิกของเขา แต่พอเขาเริ่ม กิดสุรา อาชีพนี้ก็สิ้นสุดลง อีกอาชีพหนึ่งที่คิดพยายามทำ คืออาชีพเขียนหนังสือ เขา เขียนหนังสือเรื่อง "จิตวิทยาสำหรับจิตแพทย์" เป็นหนังสือเล่มเล็ก ๆ และได้รับความนิยมมาก เขาพยายามเขียนเรื่องด้านจิตวิทยาอีกแต่ไม่สำเร็จ แต่เขาก็คิดที่เขียนเสมอ แม้ในตอนสุดท้ายของเรื่อง เมื่อหลังจากหย่ากับนิโคล ก็ไปเปิดคลินิกรักษาโรคทั่วไปอยู่ใน มลรัฐนิวยอร์ก เขาก็พยายามเขียนหนังสืออีกแต่ไม่สำเร็จ ในตอนสุดท้ายของเรื่องจาก การบรรยายของนิโคล ทราบว่า ด็กมีอาชีพเป็นนายแพทย์รักษาโรคทั่วไป เขาเปิดคลินิก อยู่ในเมืองเล็ก ๆ ในมลรัฐนิวยอร์ก ไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าไร และเขาย้าย ไปตามเมืองต่าง ๆ เสมอ

ทางบ้านอุปนิสัยของด็ก จากการบรรยายของผู้ประพันธ์ และจากพฤติกรรมของ ด็กเอง ทำให้ทราบว่า ด็กมีอุปนิสัยสุภาพ อ่อนโยน ใจเย็น และร่าเริง เขามักจะ ร้องเพลงเสมอ โดยเฉพาะกับลูก ๆ เขาเป็นคนที่เกรงเกรียง ขอบสนุก จึงทำให้ เขาเป็นคนที่กว้างขวางในสังคม เขาชอบทำให้อื่นอื่นหัวเราะโดยเฉพาะในกลุ่มคนมาก ๆ เห็นได้จากที่เขาแสดงท่าทางแปลก ๆ ในกลุ่มคนอเมริกันที่นั่งอยู่บนหาดทรายหน้าโรงแรม ซองก๊อบ ซึ่งเป็นตอนแรกสุดที่โรสแมรีได้พบกับด็กและเธอหลงรักด็กในทันที นอกจากนั้นด็ก ยังมีนิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ ๆ เขามีพรสวรรค์และไหวพริบดีในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เห็นได้จากครั้งหนึ่งมีนิโกรถูกแทงและวิ่งเข้าไปนอนภายในห้องพักของโรสแมรีในโรงแรม กลางกรุงปารีส ด็กเอาผ้าห่มนอนคลุมศพ แล้วออกมาไว้นาฬิกาห้องพักของเขา เอา ผ้าห่มในห้องเขาให้โรสแมรีไป แล้วโทรศัพท์ถึงผู้จัดการโรงแรม บอกว่าเขาเป็น นายแพทย์ ได้พบศพรายคนหนึ่งเป็นนิโกรอยู่หน้าห้องพักของเขา เขากลัวว่าโรงแรมจะ เสียชื่อเสียง จึงกลุ่มศพไว้และโทรศัพท์บอกให้ทราบ และเขาบอกให้ทางโรงแรม ปกปิดชื่อแขกเพราะไม่อยากรู้ชื่อโรสแมรีซึ่งเป็นคาราภาพยนตร์ และตนเองมีชื่อเกี่ยวข้องกับ

กับการขาดกรรม และครั้งหนึ่ง แมรี่ และเลดี้ แคโรไลน์ ถูกตำรวจจับและขังไว้ ขณะนั้นเป็นเวลาอีกมากแล้ว เชอโรสก็ขอให้เขาช่วย คีค ได้ไปช่วยทันทีพร้อมกับ กอซ

เมื่อพิจารณาถึงด้านความคิดของ คีค พบว่าเขาเป็นคนที่มีความคิดเชื่อมั่นและศรัทธาในการทำงานมาก เห็นได้จากกรณีที่ นิโคล ย้อนคิดไปถึงคำพูดของ คีค ที่เคยสอนเขาว่า "... work is everything." (Fitzgerald. 1975 : 68) และ คีค ยังเคยพูดกับ นิโคล เสมอว่า เขาเป็นนักวิทยาศาสตร์ ซึ่งต้องทำงานและเขียนหนังสือตลอดเวลา คีค มีความคิดตั้งใจแน่วแน่ว่าเขาจะเป็นนักจิตวิทยาที่ดี เขารีบไปเรียนที่เวียนนาแม้จะอยู่ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เพราะเขากลัวว่า ฟรอยด์ (Freud) จะมีชีวิตอยู่อีกไม่นานเพราะมีการทิ้งระเบิดกรุงเวียนนาเสมอ และเขาเคยพูดกับ ฟรานซ์ ว่าเขาต้องการเป็นนักจิตวิทยาที่ดีที่สุดในโลก เห็นได้จากคำพูดของเขาที่ว่า "I've only got one (plan)..."

That's to be a good psychologist-maybe to be the greatest one that ever lived." (Fitzgerald. 1975 : 37) คีค คิดว่าชีวิตคือการต่อสู้ ไม่มีการยอมแพ้อย่างง่าย ๆ ต่ออุปสรรคใด ๆ เห็นได้จากคำพูดของ คีค ที่กล่าวให้กำลังใจคนหนึ่งของเขาวา "In any case you mustn't confuse a single failure with a final defeat." (Fitzgerald. 1975 : 204)

ทางด้านความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น กล่าวได้ว่าตัวละครที่มีความสัมพันธ์กับ คีค มากที่สุดคือ นิโคล ในตอนแรกเป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตแพทย์กับคนไข้ นิโคล เขียนจดหมายถึง คีค ขณะที่เขาเป็นทหาร และจากการเขียนจดหมายโต้ตอบกันทำให้ นิโคล คอย ๆ มีอาการดีขึ้น และเกือบหายเป็นปกติ และต่อมา คีค ก็แต่งงานกับ นิโคล เป็นการแต่งงานที่ประสบความสำเร็จมาก ทั้งสองคนมีความสุขมาก ได้ชวนกันท่องเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ และต่อมาไปปลุกบ้านบนเขาริมที่พักตากอากาศอันมีชื่อคือริเวียร่า คีค รัก นิโคล มากเขาตระหนักดีว่าเขาไม่ค่อยแข็งแรงเท่าใดนัก และต้องคอยเฝ้าดูอาการของเขเสมอ คีค คอยเอาใจใส่เธอทุกอย่างโดยเฉพาะในตอนหลังที่ นิโคล กลับมีอาการทางโรคจิตอีก - จนควบคุมอารมณ์ไม่ได้หลายครั้ง การที่เขาต้องพยายามทำตัวให้เป็นคนที่มีระเบียบ มีความมั่นคงตลอดเวลาหลาย ๆ ปีทำให้ คีค เกิดอารมณ์เครียดมาก ยิ่งประสบกับแรงกดดันจากการที่ นิโคล กลับมีอาการ

กลุ่มคลั่งอีก ทำให้ คีค เริ่มซึม และเริ่มรู้สึกหนักใจมาก ครั้งหนึ่ง นีโกล แยกพวงมาลัยรดจากมือ คีค ขณะที่เขยขึ้นเขากลับบ้าน ทำให้เกิดอุบัติเหตุตกเขา แต่ คีค หักพวงมาลัยชนต้นไม้ทันทีจึงไม่มีใครบาดเจ็บสาหัส คีค ทนความกดดันไม่ไหวเขาจึงขอให้ ฟรานซ์ ดูแลเธอ แล้วเขาไปประชุมแพทย์ทางจิตวิทยาเพื่อเป็นการพักผ่อน ต่อมา นีโกล เข้มแข็งขึ้นเขากล่าวว่า คีค พยายามมองเธออย่างคนไข้ และเธอทนไม่ได้ นีโกล จึงหันไปคบกับ ทอมมี่ และขอหย่าร้างกับ คีค ไปแต่งงานกับ ทอมมี่ แม้จะเสียใจมากแต่ คีค ก็รู้สึกเป็นอิสระจาก นีโกล

โรสแมรี คือตัวละครอีกคนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับ คีค เธอมีอาชีพเป็นคาราภาพยนตร์จากพฤติกรรมของเธอแสดงให้เห็นว่าเธอรัก คีค ในทันทีที่พบเพราะความมีเสน่ห์ของ คีค หลังจากการปรึกษากับมารดาของเธอยุซึ่งสนับสนุนให้เธอมีความสัมพันธ์กับ คีค ทั้ง ๆ ที่ คีค แต่งงานแล้ว โรสแมรี จึงพยายามทำให้ คีค รักเธอ และมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับเธอ แต่ คีค ปฏิเสธ ต่อมา คีค ได้ช่วยป้องกันชื่อเสียงของเธอไว้ไม่ให้มีส่วนพัวพันในการฆาตกรรมเห็นได้จากเหตุการณ์ตอนที่ นีโกลคนหนึ่งได้เข้ามานอนตายในห้องของเธอในโรงแรมในกรุงปารีส (ดูรายละเอียดจากบทวิเคราะห์ทางคำอุปนิสัยของ คีค) เมื่อ คีค เริ่มมีปัญหากับนีโกลจนเขาต้องไปที่อื่นเพื่อให้ทางเพนภรรยาชั่วคราว คีค ได้ไปหา โรสแมรีที่กรุงโรม ทั้งคู่จึงมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาว แต่เมื่อ โรสแมรี เล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับอดีตของเธอที่เคยมีความสัมพันธ์กับชายอื่น ทำให้คีค รู้สึกรังเกียจเธอ เขาจึงพยายามไม่พบเธออีก ในตอนท้ายเรื่อง โรสแมรีได้กลับมาพบ คีค ที่บ้านเขา จึงทำให้ นีโกล เข้าใจผิดประกบกับ นีโกล กำลังมีปัญหากับ คีค อยู่ก่อนแล้ว นีโกล จึงเป็นชู้กับ ทอมมี่ และได้ขอหย่ากับ คีค

ความสัมพันธ์ระหว่าง คีค กับตัวละครอีกตัวหนึ่งคือ ฟรานซ์ จากการบรรยายและการดำเนินเรื่อง ทำให้ทราบว่า คีค กับฟรานซ์ เป็นเพื่อนกัน ในตอนเริ่มเรื่อง นีโกล เคยเป็นคนไข้ของ ฟรานซ์ และต่อมา คีค ได้มีบทบาทในการรักษา นีโกล แทนฟรานซ์ คีค และ ฟรานซ์ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น เมื่อได้ประกอบอาชีพร่วมกัน โดยการที่ ฟรานซ์ ได้ขอให้ คีค ร่วมกันเปิดคลินิกรักษาคอนป่วยเป็นโรคจิต การทำกลืนใจของคนทั้งสองประสบความสำเร็จด้วยดี แต่ในตอนท้ายเรื่องความสัมพันธ์ของคนทั้งสองก็สิ้นสุดลงเมื่อ คีค ได้เปลี่ยนนิสัยเป็นคนดีสุรา ซึ่งทำให้คนไข้ในคลินิกไม่พอใจ บางคนย้ายออกไป ฟรานซ์ จึงขอให้ คีค ถอนหุ้นจากคลินิก

ตัวละครอีกคนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับ คิก คือ เอฟ นอร์ธ เป็นความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนซึ่ง คิก รัก เอฟ มาก พฤติกรรมของ เอฟ เป็นเสมือนการทำนายพฤติกรรมของ คิก เพราะมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เอฟ มีอาชีพเป็นนักดนตรีและผู้ประพันธ์เพลง แต่ต่อมาไคคิสู่ราเรอริง จึงไม่สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้จนสิ้นชีวิต ซึ่ง คิก ก็เป็นเช่นเดียวกัน เขามีอาชีพจิตแพทย์ แต่ไคคิสู่รา จึงทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพต่อไป

6. มอนโร สตาห์

ในนวนิยายเรื่อง The Last Tycoon มีตัวละครเอกฝ่ายชายคือ มอนโร สตาห์ จากการบรรยายของตัวละครชื่อ ซิซีเลีย ทำให้ทราบภูมิหลังของ สตาห์ ว่าเป็นชาวอเมริกัน อายุ 34 ปี สุขภาพไม่ค่อยดีนัก ผู้ประพันธ์ให้ ซิซีเลีย พูดถึงบุคลิกภาพของ สตาห์ ว่า สตาห์ เป็นชายหนุ่มรูปร่างไม่สูงนัก มีดวงตาสีน้ำตาล สวมแว่นตา มีลักษณะน่าคบ มีความเมตตากรุณา และเป็นคนกระตือรือร้น ไม่ชอบการอยู่นิ่งเฉย เป็นชายที่มีเสน่ห์มาก เห็นได้จากความคิดของ ซิซีเลีย เมื่อพบ สตาห์ บนเครื่องบินที่ว่า "... Monroe Stahr ... a man any girl would go for with or without encouragement. (Fitzgerald. 1972 : 19) นอกจากนี้ สตาห์ ยังมีบุคลิกอีกอย่างที่เราเห็นชัดคือ เป็นคนที่มีสติปัญญาสูง มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหาทั้งเห็นได้จากจดหมายที่ แมเนนี สวอซ เขียนถึง สตาห์ ว่า "You are the best of them all I have always admired your mentality." (Fitzgerald. 1972 : 20) บุคลิกที่ดีประการหนึ่งของ สตาห์ คือลักษณะความเป็นผู้นำ เห็นได้จากพฤติกรรมของ สตาห์ ในการเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และเขาทำให้ทุกคนเชื่อฟังเขา ไม่มีใครคัดค้าน ดังที่ผู้ประพันธ์ได้บรรยายให้เห็นความศักดิ์สิทธิ์ของคำสั่งของ สตาห์ ว่า

The oracle had spoken. There was nothing to question or argue. Stahr must be right always, not most of the time, but always.

(Fitzgerald. 1972 : 70)

เมื่อพิจารณาฐานะทางเศรษฐกิจของ สตาห์ พบว่าตอนแรกเขามีฐานะยากจนมาก และค่อย ๆ เลื่อนฐานะจนกระทั่งเป็นผู้มีรายได้มหาศาลจากการเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัทสร้างภาพยนตร์ที่ใหญ่ที่สุดในฮอลลีวู้ด เนื่องจากเขามีนิสัยขยันหมั่นเพียร รอบคอบและรู้จักวิธีการทำงาน ตอนหนึ่ง ซิซเลีย ได้พูดถึงความร่ำรวยของ สตาห์ ว่า "... he had been a money man among money men." (Fitzgerald. 1972 : 56)

เกี่ยวกับฐานะทางสังคมพบว่า สตาห์ มีการเปลี่ยนแปลงฐานะทางสังคมคือในตอนแรกที่เขาเริ่มทำงานในฮอลลีวู้ด เขาเป็นเพียงช่างเทคนิคช่วยในการถ่ายทำภาพยนตร์ สังคมไม่ยกย่อง แต่ต่อมาเขาได้เลื่อนฐานะทางสังคมเป็นถึงผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนในวงการบันเทิงของฮอลลีวู้ด พวกนักยกย่องนับถือเขาและพยายามเอาใจเขาทุกอย่าง เห็นได้จากพฤติกรรมของทุกคนที่แวดล้อมเขา เช่นครั้งหนึ่ง สตาห์ ได้ไปงานปาร์ตี้ และเต้นรำกับ แคเธอรีน ซึ่งเป็นผู้หญิงธรรมดาไม่มีอะไรรู้จักเลย หลังจากงานปาร์ตี้ครั้งนั้นคนในวงการบันเทิงได้พากันเอาใจ แคเธอรีน ด้วยการขอสัมภาษณ์เธอ ขอรวาทรูปเธอ ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นฐานะทางสังคมอันสูงส่งของ สตาห์

ในด้านการศึกษาของ สตาห์ จากการบรรยายของ แคเธอรีน ทำให้ทราบแต่เพียงว่าเขาเคยเรียนพิเศษภาคค่ำเกี่ยวกับเทคนิคการถ่ายภาพยนตร์ ส่วนภูมิหลังการศึกษาจากสถาบันการศึกษาไม่ปรากฏให้เห็น การศึกษาส่วนใหญ่ของ สตาห์ เป็นการศึกษาที่ได้จากประสบการณ์ในการทำงานในโรงถ่ายทำภาพยนตร์

จากการพิจารณาทางด้านอาชีพของ สตาห์ พบว่า เขามีอาชีพเกี่ยวกับวงการบันเทิง กล่าวคือ ตอนแรกเขาเป็นช่างเทคนิคมีหน้าที่ช่วยเหลือการถ่ายทำในโรงถ่ายภาพยนตร์ และได้เลื่อนขึ้นมาจนมีอาชีพเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และประสบผลสำเร็จในอาชีพอย่างมาก เช่น ซิซเลีย เล่าว่า สตาห์ เป็นผู้ทำให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ในฮอลลีวู้ดเจริญรุ่งเรืองจนฮอลลีวู้ดกลายเป็นศูนย์กลางการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก ขณะที่ สตาห์ เป็นผู้อำนวยการสร้าง เขาได้ผลิตภาพยนตร์ที่ยิ่งใหญ่และทำรายได้มหาศาลหลายเรื่อง เช่นเรื่องเบนเฮอร์ (Ben Hur) เป็นต้น

ในด้านอุปนิสัยพบว่า สตาห์ เป็นคนมีนิสัยแข็งแกร่ง มีการตัดสินใจที่เด็ดขาด มีความละเอียดรอบคอบ และมีการวางแผนในการทำงานอย่างรัดกุม เหมาะในการเป็นผู้นำ เช่น

ในฐานะผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ สตาห์ ได้ปลุกเกี่ยวกับการแสดงคนหนึ่งออกเพราะทำงานไม่ดีและไม่เป็นไปตามที่เขาสั่ง และในทันทีเขาก็สั่งให้ผู้ชายอีกคนหนึ่งที่เขาให้เตรียมตัวศึกษางานไว้แล้ว เขาทำงานแทน ตัวอย่างอีกคนหนึ่งที่เขาให้เห็นถึงอุปนิสัยดังกล่าวนั้นของ สตาห์ คือในตอนต้นเรื่องแมนนี่ ผู้กำกับการแสดงภาพยนตร์ซึ่งเคยทำงานร่วมกันไว้ขอกลับเร้าทำงานใหม่ แต่ สตาห์ ได้ปฏิเสธและเป็นผลให้ แมนนี่ ยิงตัวตาย

นิสัยอีกประการหนึ่งของสตาห์ คือชอบช่วยเหลือ และเห็นใจผู้อื่น คุไดจากการกระทำของสตาห์ ที่ได้ช่วยเหลือการภาพยนตร์ชายที่ชื่อ โรเจอร์ริช ไม่ให้หย่าร้างกับภรรยา และยังเห็นได้จาก การที่ สตาห์ ช่วยเหลือ ฟิต ทากล่องถ่ายภาพยนตร์ซึ่งตกงานและได้มากระโดดตึกที่หน้าต่างที่ทำงานของ สตาห์ สตาห์ จึงให้แพทย์ส่วนตัวของเขาทำการรักษา ฟิต จนหายเป็นปกติ และได้ให้มาทำงานกับเขาและ สตาห์ ยังมีนิสัยรักความยุติธรรม เห็นได้จาก การที่เขาต่อต้านคำสั่งของ แบร์คี้ ที่สั่งลดเงินเดือนคนงานที่มิเงินเดือนน้อย นอกจากนี้ สตาห์ ยังมีนิสัยชอบทำงานหนัก ไม่ยอมพักผ่อนเลยแม้นายแพทย์ประจำตัวจะขอร้องให้เขาพักผ่อนบ้าง จากบทสนทนาที่บริมเมอร์ได้พูดกับ สตาห์ว่า "You're one of the hardest working and most efficient men in the entire West." (Fitzgerald. 1972 : 147)

นิสัยอย่างหนึ่งของ สตาห์ คือการบูชาความรักที่มีต่อภรรยาที่ถึงแก่กรรมไปแล้วด้วยนิสัยนี้ จึงทำให้เขาทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานอย่างหนักเพื่อพยายามลืมเธอจนเป็นเหตุให้สุขภาพของเขาทรุดโทรมและล้มป่วยลง และนิสัยนี้คงในความรักต่อภรรยาจึงทำให้เขาหลงรัก แคลเซอลีน ในทันทีที่พบ เพราะ แคลเซอลีน มีใบหน้าและรูปร่างคล้ายคลึงกับภรรยาของเขา

ทางด้านความคิดของ สตาห์ จากการวิเคราะห์พบว่า สตาห์ เป็นคนมีความคิดริเริ่มชอบต่อสังคมและมีความภาคภูมิใจในผลงานของเขา มาก ถึงเห็นจากพฤติกรรมของเขาที่พยายามสร้างภาพยนตร์ที่ดี มีคุณค่าไม่เป็นภัยต่อสังคม แม้ฝ่ายบริหารของบริษัทจะคัดค้าน และเขาว่าเมื่อสร้างแล้วจะต้องขาดทุนแน่ เขาก็ยังสร้างจากผลงานที่เขาสร้างและความคิดที่เขาแนะนำให้ นักเขียนบทภาพยนตร์เขียนสะท้อนให้เห็นความคิดสร้างสรรค์ของเขา นอกจากนี้ สตาห์ มีความคิดเสมอว่าเขาคีกว่าและเก่งกว่าคนอื่น และมีความคิดเชื่อมั่นในตนเองเห็นจากการที่เขาให้ผู้อื่นทำงานตามคำสั่งเขาอย่างเคร่งครัด

ในด้านความสัมพันธ์กับคนอื่น ตัวละครที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ สตาห์ มากที่สุดคือ แคลเซอลีน สตาห์ พบเธอครั้งแรกเมื่อเกิดแผ่นดินไหว และนำห่มเขาได้ช่วยเธอเอาไว้ บังเอิญ แคลเซอลีน

มีใบหน้าและลักษณะเหมือนภรรยาของเขาที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว สตาห์จึงพยายามติดต่อกับ แคเธอไลน์ เขาได้พบและรักกันจนมีความสัมพันธ์กันที่สุาว เขาพยายามไปเที่ยวกับเธอทั้ง ๆ ที่เขาแทบจะไม่มีเวลาเลย แคเธอไลน์มีอิทธิพลต่อ สตาห์ มากดังนั้นเมื่อเธอทิ้งเขาไปแต่งงานกับคู่มือนของเธอ สตาห์ จึงเสียใจมากและได้ดื่มสุรา จนควบคุมสติตนเองไม่ได้ หลังจากนั้นสตาห์ ได้ติดต่อกับ แคเธอไลน์ อีกเป็นเหตุให้ แบร์คี้ ศัตรูของเขาถือโอกาสเอาการกระทำของ สตาห์ ไปบอกสามีของ แคเธอไลน์ สตาห์ จึงถูกฟ้องศาลในข้อหาพยายามทำให้ครอบครัวคนอื่นแตกแยก

ตัวละครอีกคนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ สตาห์ คือ ซิสซี่เสีย เธอเป็นผู้บรรยาย พฤติกรรมทั้งหมดของ สตาห์ เธอหลงรัก สตาห์ ข้างเดียวเป็นเวลานาน แต่เขาไม่รักเธอ เขา รู้จักเธอตั้งแต่เธออายุได้เจ็ดขวบ จนกระทั่งเธอเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซิสซี่เสีย พยายามติดต่อกับ สตาห์ เสมอ เธอแสดงออกอย่างเปิดเผยว่าเธอรักเขา และครั้งหนึ่งเธอได้บอกรัก สตาห์ โดยตรง แต่ สตาห์ ปฏิเสธรักเธอ เมื่อ สตาห์ ผิดหวังในความรักกับ แคเธอไลน์ เขาจึงกลับไปหา ซิสซี่เสีย และ แต่งงานกับเธอ ภายใต้อิทธิพลของ ซิสซี่เสีย มีความแตกต่างกับ สตาห์ มากจนถึงขั้นเป็นศัตรูกันจึงทำให้ สตาห์ ห่างเหินจาก ซิสซี่เสีย หลังจากนั้นบิดาของเธอก็ถึงแก่กรรมเพราะถูก สตาห์ สังฆา และตัวของ สตาห์ ก็ถึงแก่ชีวิตเพราะเครื่องบินตก ซิสซี่เสีย เสียใจมากถึงกับสติปัญญา

แบร์คี้ เป็นตัวละครอีกคนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับ สตาห์ คนทั้งคู่ร่วมงานกันนานถึง 12 ปี แบร์คี้ มีความเห็นแตกต่างกับ สตาห์ ในด้านบริหาร คนทั้งสองกลายมาเป็นคู่แข่งและเป็นศัตรูกัน แบร์คี้ ถือโอกาสขณะที่ สตาห์ ไม่อยู่สั่งตัดเงินเดือนนักเขียนและคนงานทุกคนในโรงถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งสตาห์ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อมา แบร์คี้ ได้ยุยงให้สามีของ แคเธอไลน์ ฟ้องศาลว่า สตาห์ ทำให้ครอบครัว แคเธอไลน์ แตกแยก เมื่อ สตาห์ รู้ว่า แบร์คี้ วางแผนจะฆาเขา สตาห์ จึงจ้างคน ลอบยิง แบร์คี้ แสดงให้เห็นว่า สตาห์ เป็นคนมีนิสัยแก้แค้น และเขายังมีนิสัยรอบคอบดังนั้นเขา จึงเดินทางโดยเครื่องบินออกจากฮอลลีวูด เพื่อไม่ให้เป็นผู้ต้องสงสัย ขณะที่โดยสารเครื่องบิน สตาห์ ได้สำนึกผิดที่สังฆา แบร์คี้ เขาจึงเปลี่ยนใจ เขาคังใจว่าเมื่อเครื่องบินลงจอดที่สนามบิน เขาจะโทรศัพท์บอกเลิกจ้างฆา แต่เครื่องบินที่เขาโดยสารตกเสียก่อน สตาห์ เสียชีวิตและ แบร์คี้ ก็ถูกฆาตรกรรม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบชีวิตจริงของ ฟรานซิส สก็อตต์ กีย์ ฟิทซ์เจอรัลด์ กับตัวละคร เอกฝ่ายชายในนวนิยายของเขา

วัตถุดิบสำคัญในการเขียนนวนิยายของ ฟิทซ์เจอรัลด์ คืออัตชีวประวัติ (Lehan. 1966 : 49 – 50) ดังนั้นจึงจะได้วิเคราะห์เปรียบเทียบชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ กับตัวละครเอกฝ่ายชายทั้งหมด ในการวิเคราะห์ครั้งนี้จะอาศัยอ้างอิงจากหนังสือที่เกี่ยวกับชีวประวัติของฟิทซ์เจอรัลด์ สามเล่ม เล่มแรกคือ Scott Fitzgerald ซึ่งเขียนโดย แอนดรูว์ เทอร์นบูล ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของบ้านที่ฟิทซ์เจอรัลด์ เคยเช่าอยู่ตอนนั้นปลายชีวิต เทอร์นบูล มีความใกล้ชิดกับ ฟิทซ์เจอรัลด์มาก และได้ติดตามค้นคว้าเกี่ยวกับประวัติของ ฟิทซ์เจอรัลด์ ตลอดมา และ เทอร์นบูล ก็สำเร็จจากมหาวิทยาลัยพรินซ์ตันซึ่งมีประวัติและบันทึกเกี่ยวกับผลงานของ ฟิทซ์เจอรัลด์ ทั้งหมด หนังสือเล่มที่สองคือ The Far Side of Paradise ซึ่งเขียนโดย อาร์เธอร์ มิเชนเนอร์ ผู้ซึ่งศึกษาค้นคว้าชีวประวัติของ ฟิทซ์เจอรัลด์ อย่างละเอียด และได้เขียนหนังสือเล่มนี้ออกเผยแพร่จนได้รับรางวัล Houghton Mifflin Literary Fellowship ในปี 1951 ซึ่งเป็นรางวัลสำหรับหนังสือที่แต่งได้ดีและใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด และหนังสือเล่มที่สามชื่อ The Crack-Up ซึ่งเป็นหนังสือที่รวบรวมบทความเกี่ยวกับความล้มเหลวในชีวิตของ ฟิทซ์เจอรัลด์ และเขียนโดย ฟิทซ์เจอรัลด์เอง

ในการศึกษาเปรียบเทียบนี้จะได้แยกหัวข้อการเปรียบเทียบออกเป็นส่วนตัวต่าง ๆ ดังนี้คือ บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคม การศึกษา อาชีพ ความคิด อุปนิสัย และความสัมพันธ์กับผู้อื่น

บุคลิกภาพ

ในกานบุคลิกภาพ พิตซ์เจอร์ลด์ เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ เช่น สมัยที่เขายังเป็นนักศึกษาอยู่ที่โรงเรียนนิวแมน เขาได้บันทึกเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเองว่าเป็นชายหนุ่มรูปงาม รูปร่างสูงโปร่ง มีท่าทางสมเป็นนักกีฬา มีความเฉลวคล่องว่องไว มีหน้าตาคมคาย ดวงตาสีฟ้า ผมสีเหลือง (Yellow Hair) ซึ่งบุคลิกภาพของพิตซ์เจอร์ลด์ในวัยหนุ่มเช่นนี้ มีลักษณะไม่แตกต่างกับบุคลิกภาพของเขาในวัยที่เป็นผู้ใหญ่ (Mizener. 1965 : 21 - 22) ซึ่งตัวละครเอกฝ่ายชายเกือบทุกคนได้แก่ อัมโมรี แอนโซนี แกทส์บี นิค และคิค ก็มีบุคลิกภาพในลักษณะเดียวกันนี้ ซึ่งคล้ายคลึงกับพิตซ์เจอร์ลด์มาก (ดูบทวิเคราะห์ทางกานบุคลิกภาพของตัวละครดังกล่าว) ส่วนตัวละครเอกที่ชื่อสตาร์นั้นก็มีบุคลิกภาพแตกต่างจากพิตซ์เจอร์ลด์ กล่าวคือ สตาร์มีรูปร่างไม่สูงนัก มีลักษณะความเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง เล็กชวด มีดวงตาสีน้ำตาล

บุคลิกภาพประการหนึ่งของพิตซ์เจอร์ลด์ที่เห็นได้ชัดคือ ความมีเสน่ห์เป็นที่ดึงดูดใจของสตรี ทำให้มีหญิงสาวหลุมหลงเขาหลายคน ตั้งแต่เขาอยู่ในวัยหนุ่ม จนกระทั่งบั้นปลายของชีวิต เช่น ขณะที่พิตซ์เจอร์ลด์เรียนอยู่มหาวิทยาลัยในชั้นปีที่สอง ได้มีหญิงสาวสวยมีเสน่ห์เป็นที่นิยมชมชื่น และหมายปองของชายหนุ่มอื่นมากมายในชิคาโก และเขาก็มีฐานะร่ำรวย และเมื่อเธอได้พบกับพิตซ์เจอร์ลด์ก็หลงรักเขาทันที (Mizener. 1965 : 50 - 52) และภายหลังจากนั้นก็ยังมีหญิงสาวสวยอีกคนหนึ่งชื่อเซลดา ซายร์ ซึ่งเป็นคนมีเสน่ห์สวย มีฐานะมั่งคั่ง เกิดในตระกูลชนชั้นสูง มีบิดาเป็นถึงผู้พิพากษาศาลสูง ประจำรัฐอลาบามา ก็ยังหลงรักพิตซ์เจอร์ลด์ เพราะความมีเสน่ห์ของเขา (Mizener. 1965 : 79 - 83) และหลังจากที่เขาแต่งงานกับเซลดาแล้ว ก็มีหญิงสาวอีกหลายคนมาหลงรักเขา แม้แต่คารา ภาพยนตร์ผู้มีชื่อเสียงมากของฮอลลีวู้ดคนหนึ่งชื่อ หลุยส์ โมรัน (Lois Moran) ก็มาหลงรักเขาและได้จัดการให้พิตซ์เจอร์ลด์ ได้ทดสอบหน้ากล้องเพื่อเป็นคาราภาพยนตร์คู่กับเธอ และ

มันปลายชีวิตของพีทซ์เจอร์รัลด์ แม้ว่าเขาจะไม่มีเงินและไม่มีคนยกย่องเขาอีกแล้ว ก็ยังมีหญิงสาวอีกคนหนึ่งมาหลงรักเขา และได้อยู่กับเขาจนเขาสิ้นชีวิต เธอคือ ชีล่า เกรแฮม บุคลิกภาพอันมีเสน่ห์ของพีทซ์เจอร์รัลด์นี้คล้ายคลึงกับบุคลิกภาพของตัวละครเอกฝ่ายชายทุกคนที่มีเสน่ห์และเป็นທີ່ดึงดูดใจของสตรี เช่น อัมโมรี เมลน มีผู้หญิงมาหลงรักเขาหลายคน ได้แก่ อีสซาเบล โรชาลีน และอีลินอร์ อีสซาเบลได้หลงรักอัมโมรีเมื่อเธอพบเขาครั้งแรกในงานเต้นรำของมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ส่วนโรชาลีนก็รักอัมโมรีในทันทีที่เธอพบเขา เมื่อเขามาเที่ยวบ้านเธอ และอีลินอร์ก็รักอัมโมรีเพราะความมีเสน่ห์ของเขา ซึ่งอีลินอร์ได้พบอัมโมรีตอนที่อัมโมรีกลับไปอยู่ในชนบท สำหรับแอนโชนี แพทซ์ ก็เช่นกัน แอนโชนีมีเสน่ห์เป็นที่หลงรักของสตรี หญิงสาวที่หลงรักแอนโชนีได้แก่ กลอเรีย และ คอท กลอเรียเป็นหญิงสาวรูปงาม เป็นที่หมายปองของชายอื่นหลายคน แต่กลอเรียรักแอนโชนี และเลือกแต่งงานกับแอนโชนีเพราะความมีเสน่ห์ของเขา คอทก็เป็นหญิงสาวที่พัวพันกับแอนโชนี และมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับเขาเมื่อเขาเป็นทหาร ส่วน แกทส์บีก็มีหญิงสาวสวยและมีฐานะร่ำรวยเช่นเคซีมาหลงรัก แม้ว่าตอนที่เคซีพบรักกับแกทส์บีนั้น แกทส์บียังเป็นเพียงทหารหนุ่มที่ยากจนมากก็ตาม นิคก็มีจอร์แดน เบเกอร์ และผู้หญิงในที่ทำงานเดียวกันกับเขามาหลงรัก ส่วนคิกก็ยังมีหญิงสาวเช่นนิโคล ผู้เป็นบุตรสาวของมหาเศรษฐีมารักเขา และในภายหลังยังมีผู้หญิงอีกคนหนึ่งชื่อ โรสแมรี่ ซึ่งเป็นการาภพยนตร์สาวสวยกำลังมีชื่อเสียงมารักคิก ก็เพราะบุคลิกอันมีเสน่ห์ของเขา และตัวละครเอกฝ่ายชายคนสุดท้ายคือ สตาห์นัน ก็มีผู้หญิงมาเฝ้าคอยหอมลอมอยู่มากมาย แต่เขาก็ไม่สนใจ จนกระทั่งได้พบรักกับแคเชอลีน ซึ่งมีใบหน้าคล้ายกับมินา เดวิส ภรรยาการาภพยนตร์ผู้ล่วงลับไปแล้ว

ฐานะทางเศรษฐกิจ

ในชีวิตจริงของ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ เขามีความเปลี่ยนแปลงของฐานะทางเศรษฐกิจจากฐานะค่อนข้างยากจนเป็นร่ำรวย แล้วเปลี่ยนเป็นยากจนมาก ดังที่มิเซเนอร์ (Mizener 1965 : 16 – 24) ได้กล่าวถึงความยากจนในวัยเด็กของ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ว่า ฟิทซ์เจอร์รัลด์ คิดและตระหนักเสมอว่ารายได้ของครอบครัวไม่พอกับรายจ่าย และเมื่อฟิทซ์เจอร์รัลด์ เรียนในระดับเตรียมอุดมศึกษา เขาก็ต้องได้รับการช่วยเหลือทางการเงินจากน้าของเขา ขณะที่เขาเรียนที่นิวแมนซึ่งเป็นโรงเรียนสำหรับบุตรผู้มีฐานะร่ำรวย ฟิทซ์เจอร์รัลด์ จึงเกิดบ่นบ่อย เพราะคิดตลอดเวลาว่าตนเองเป็นนักเรียนที่ยากจนที่สุดคนหนึ่งในโรงเรียนแห่งนี้ และความยากจนของ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ ก็ได้เป็นสาเหตุให้ เซลคา ซาबर หญิงคนรักปฏิเสธที่จะแต่งงานกับเขา (Mizener. 1965 : 89) แต่ภายหลังจากที่เขามีชื่อเสียงจากอาชีพงานประพันธ์แล้ว ฟิทซ์เจอร์รัลด์ ก็เปลี่ยนฐานะทางการเงินเป็นคนร่ำรวย เขาสามารถเดินทางไปต่างประเทศได้เสมอ ๆ และสามารถทำในสิ่งที่ตนเองใฝ่ฝันว่าจะทำ เขาได้ใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือยโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ เดินทางไปอยู่ปารีส เขาพูดถึงช่วงเวลานั้นว่าเป็นเวลาแห่งความสนุกสนานด้วยการไปงานปาร์ตี้หนักครั้งโดยไม่ต้องทำงานเลย (Mizener. 1965 : 90) แต่แล้วฐานะทางเศรษฐกิจของ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ ก็ตกต่ำลงเพราะปัญหาทางครอบครัวและการดื่มสุรารายอย่างหนักซึ่งทำให้เขาไม่สามารถหารายได้จากงานเขียนหนังสือ เขามีหนี้สินมากมายดังที่ เทอร์นบูล (Turnbull. 1962 : 286) ได้กล่าวถึงความยากจนของ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ ในบันปลายว่า ฟิทซ์เจอร์รัลด์ เป็นหนี้สินถึง 40,000 ดอลลาร์ ต้องตัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และต้องเข้านอนอยู่อาศัยราคาถูก

เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจในชีวิตจริงของ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ มีการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ และตัวละครเอกฝ่ายชายเกือบทุกคนก็มีการเปลี่ยนแปลงของฐานะเศรษฐกิจเช่นเดียวกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า ฟิทซ์เจอร์รัลด์ สร้างฐานะทางเศรษฐกิจของตัวละครให้มีการเปลี่ยนแปลงคล้ายคลึงกับชีวิตจริง คือเปลี่ยนจากยากจนเป็นร่ำรวย หรือเปลี่ยนจากร่ำรวยเป็นยากจน หรือเปลี่ยนกลับไปกลับมา ดังจะเปรียบเทียบได้ดังนี้

ฟิซเซอร์ลด์ สร้างให้ อัมโมรี เบลน เป็นผู้มีฐานะมั่งคั่งในวัยเด็ก แล้วเปลี่ยนเป็น ยากจนในภายหลัง ซึ่งอาจทำให้คิดว่าการสร้าง อัมโมรี ให้ร่ำรวยในตอนแรกซึ่งแตกต่าง จากชีวิตจริง เป็นการสร้างตามอุดมคติของ ฟิซเซอร์ลด์ เพื่อลบล้างปมค้อยเกี่ยวกับความ ยากจนในวัยเด็กของผู้ประพันธ์เอง ส่วนการสร้างให้ อัมโมรี เปลี่ยนแปลงฐานะไปเป็นคน ยากจนก็เป็นการสร้างที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริงที่มีฐานะยากจนขณะที่เขียนเรื่อง This Side of Paradise

ส่วน แอนโทนี แพทซ์ นั้นก็ถูกสร้างให้มีฐานะทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน แต่เป็นการเปลี่ยนจากร่ำรวยเป็นยากจนแล้วกลับร่ำรวยอีกครั้งหนึ่ง การที่ ฟิซเซอร์ลด์ สร้าง แอนโทนี ให้เกิดในตระกูลมั่งคั่ง มีความสุขสบายมาตั้งแต่เด็ก อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสร้าง ตามที่ผู้ประพันธ์ปรารถนาจะให้ เป็นเช่นนั้นในชีวิตจริง และการสร้างให้ แอนโทนี เปลี่ยนไป เป็นคนยากจนเพราะความสูญเสียหลังจากการสมรส อาจคิดได้ว่า ฟิซเซอร์ลด์ ได้ทำนาย คนเองว่าจะมีฐานะยากจนเช่นนั้นในอนาคต เพราะขณะที่เขากำลังเขียนเรื่อง The Beautiful and Damned เขาเริ่มใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือยมาก และการที่ให้อันโทนี กลับร่ำรวยมหาศาล ทำให้คิดได้ว่าเป็นการสร้างตามความฝันของ ฟิซเซอร์ลด์ ที่ต้องการ ร่ำรวยในบั้นปลาย

การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจของ แกทสปี ให้เปลี่ยนแปลงจากยากจนมากเป็นร่ำรวย ก็เป็นการสร้างได้ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ กล่าวคือเริ่มต้นจากความจนแล้วประสบ ผลสำเร็จในอาชีพทำให้ร่ำรวย ขณะที่ ฟิซเซอร์ลด์ กำลังเขียน The Great Gatsby เขาได้ร่ำรวยเพราะประสบความสำเร็จในการประพันธ์ แต่เขาก็ไม่ได้ร่ำรวยมหาศาลเช่นเดียวกับ แกทสปี นับว่าเป็นการสร้างตามอุดมคติของ ฟิซเซอร์ลด์ ที่ต้องการมีฐานะเช่นนั้น

ฟิซเซอร์ลด์ สร้างให้ คิค ไคเวอร์ มีฐานะทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงได้ใกล้เคียง กับชีวิตจริงมาก กล่าวคือในตอนแรกมีฐานะค่อนข้างยากจน ในวัยศึกษาก็คล้ายคลึงกัน และใน เวลาต่อมาเปลี่ยนเป็นร่ำรวย แต่ต่างกันที่ว่า ฟิซเซอร์ลด์ ร่ำรวยเพราะความสำเร็จในการ ทำงาน ส่วน คิค ร่ำรวยเนื่องจากการแต่งงานกับภรรยาที่อยู่ในตระกูลร่ำรวย และทั้งฟิซเซอร์ลด์ และคิค ก็มีความเปลี่ยนแปลงของฐานะเป็นยากจนด้วยสาเหตุคล้ายคลึงกันคือประสบ

ปัญหาทางครอบครัวและอาชีพจึงหาทางออกด้วยการดื่มสุราจนเป็นโรคพิษสุราเรื้อรังกระทั่งไม่สามารถทำงานหารายได้ได้อีกต่อไป

ส่วนมอนโร สตาห์ นั้น ฟิตซ์เจอร์อัลด์ ได้สร้างให้มีฐานะทางเศรษฐกิจให้ยากจนเช่นเดียวกัน และได้เปลี่ยนแปลงเป็นร่ำรวยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ฟิตซ์เจอร์อัลด์ สร้าง สตาห์ ให้ร่ำรวยมากกว่าที่ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ เคยเป็น ในขณะที่ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ กำลังเขียนเรื่อง The Last Tycoon นั้น เขามีฐานะทางเศรษฐกิจตกต่ำมาก จึงอาจคิดได้ว่าเขาส่ง สตาห์ ให้ร่ำรวยตามอุดมคติของเขา

มีตัวละคร เกล็นด์ที่เกี่ยวข้องที่ไม่มีการเปลี่ยนฐานะทางเศรษฐกิจคือ นิค คาร์ราเวย์ ซึ่งแตกต่างจาก ฟิตซ์เจอร์อัลด์

ฐานะทางสังคม

ฐานะทางสังคมของ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ มีการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกับฐานะทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ เปลี่ยนแปลงจากฐานะทางสังคมตกต่ำเป็นสูง แล้วกลับตกต่ำอีก แต่รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้มีในชีวิตจริงของฟิตซ์เจอร์อัลด์ สองตอน ตอนแรกเป็นเวลาที่ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน และตอนหลังเป็นเวลาที่เขาประกอบอาชีพ ในวัยเรียนเขามีการเปลี่ยนแปลงของฐานะทางสังคมดังนี้ ตอนที่เรียนโรงเรียนมัธยม เขาไม่เป็นที่นิยมชมชอบของเพื่อน ๆ และเมื่อมาเรียนที่โรงเรียนระดับเตรียมอุดมศึกษาเขาก็ยังไม่เป็นที่ชื่นชอบ ดังที่ มิเชนเนอร์ (Mizener. 1965 : 23) ได้กล่าวถึงความตกต่ำของฐานะทางสังคมในเวลานั้นของ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ ว่า "So too, Fitzgerald arrived at Newman, and, repeating his mistakes at St. Paul Academy, made himself the most unpopular boy in the school." และเนื่องจาก ฟิตซ์เจอร์อัลด์ ไม่ปฏิบัติตามให้เข้ากับสังคมเช่นไม่เข้าชั้นเรียน หรือรับประทานอาหารตามเวลา ทำให้แม่แตรครูของเขาไม่ชอบเขา แต่เมื่อ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ มาเรียนในระดับมหาวิทยาลัย เขากลับเป็นที่ยกย่องของเพื่อน ๆ เพราะเขามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากมาย ส่วนฐานะทางสังคมของเขาภายหลังจากออกจากมหาวิทยาลัยมาประกอบอาชีพก็มีการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ในตอนแรกก็

พิทช์เจอร์ลด์ เป็นทหารไม่มีใครยกย่อง แต่ต่อมาเมื่อนวนิยายเรื่องแรกของเขาได้รับการ
ก่อนรับจากผู้อ่านเป็นอย่างดี เขาก็กลายเป็นนักประพันธ์อเมริกันผู้ยิ่งใหญ่ในระดับแนวหน้าคนหนึ่ง
เขามีชื่อเสียงมาก สังคมก็ยกย่องเขาทั้งในยุโรปและอเมริกา แต่แล้วเมื่อเขาไม่สามารถสร้าง
ผลงานได้อีก เขาก็สูญเสียชื่อเสียง สังคมไม่ยกย่อง ไม่มีใครต้องการคบค้าสมาคมมีแต่คอย
หลีกเลียง

ฐานะทางสังคมของ พิตช์เจอร์ลด์ ในวัยศึกษาเล่าเรียนมีความคล้ายคลึงกับ ฮัมโมรี
พิทช์เจอร์ลด์ สร้าง ฮัมโมรี ให้อยู่ในวัยเด็กจนกระทั่งหนุ่ม ฐานะทางสังคมของ ฮัมโมรี ส่วน
ใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงขณะที่ ฮัมโมรีกำลังศึกษาเล่าเรียน ในระดับมัธยม พิตช์เจอร์ลด์ มีฐานะ
ทางสังคมต่ำเพราะนิสัยชอบยกตนข่มท่าน ก็เห็นได้จาก ฮัมโมรี เพราะคล้ายคลึงกันมาก แต่
พิทช์เจอร์ลด์ สร้างให้ ฮัมโมรี เป็นที่ยกย่องของสังคม เป็นวีรบุรุษเพราะเป็นกัปตันทีมฟุตบอล
และ เป็นผู้ฝึกนักเรียนรุ่นหลังพยายามเลียนแบบในสมัยเรียนโรงเรียนระดับเตรียมอุดมศึกษา
ซึ่งแตกต่างจากชีวิตจริงของ พิตช์เจอร์ลด์ อาจจะกล่าวได้ว่าเขาสร้าง ฮัมโมรี จากความฝัน
ที่ต้องการจะเป็นวีรบุรุษสมัยเรียน และการที่สร้างให้นักเรียนรุ่นน้องเลียนแบบ ฮัมโมรี ก็คือ
การที่ พิตช์เจอร์ลด์ ได้เลียนแบบวีรบุรุษกับคันทันฟุตบอลคนหนึ่งมาแล้ว (Mizener. 1965 :
5) ส่วนฐานะทางสังคมของ พิตช์เจอร์ลด์ สมัยเรียนที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตันก็มีส่วนคล้ายคลึง
กับฐานะทางสังคมของ ฮัมโมรี สมัยเรียนที่พรินซ์ตัน กล่าวคือ ประสบความสำเร็จอย่างสูงใน
การทำกิจกรรมนอกหลักสูตร ได้เป็นสมาชิกของชมรมต่าง ๆ และเป็นเลขานุการของชมรม
การแสดงชื่อ Triangle Club เช่นเดียวกัน (Turnbull. 1962 : 62) แต่ในระยะ
หลังจากนั้น พิตช์เจอร์ลด์ ก็มีฐานะทางสังคมตกต่ำ เพราะผลการเรียนไม่ดี ต้องเรียนพิเศษ
จนต้องออกจากชมรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ฮัมโมรี

ส่วนฐานะทางสังคมของ พิตช์เจอร์ลด์ภายหลังที่ออกจากมหาวิทยาลัยมาประกอบอาชีพ
ใหม่ ๆ ซึ่งยังไม่มีชื่อเสียง ไม่มีใครยกย่อง ก็มีความใกล้เคียงกับฐานะทางสังคมของตัวละคร เอก
คังนี่ คือ แอนโชนี แพทช์ ภายหลังการสมรส แกทส์บี้ ภายหลังจากเป็นทหาร ก็คือ ได้เวอร์
สมัยก่อนแต่งงาน และมอนโร สตาห์ ก่อนที่จะเป็นผู้อำนวยการบริษัทภาพยนตร์คือในขณะที่เป็น
ช่างเทคนิคตัดต่อภาพยนตร์

ฐานะทางสังคมอันสูงส่งเมื่อ พิตซ์เจอร์ลด์ มีชื่อเสียงในอาชีพงานประพันธ์แล้ว คล้ายคลึงกับตัวละคร เอกฝ่ายชายดังนี้คือ แอนโธนี ภายหลังจากที่ได้รับมรดกจากปู่ แกทส์บี้ สมัยที่ร่ำรวยแล้วจึงงานฟาร์ตี่เป็นประจำ คีค ภายหลังจากการแต่งงานกับ นีโคล และได้ไปท่องเที่ยวในยุโรป และ มอนโร สตาห์ ตอนที่เขานำหน่วยงานการบริษัทสร้างภาพยนตร์

ฐานะทางสังคมของ พิตซ์เจอร์ลด์ ที่กลับตกต่ำอีกมีส่วนคล้ายคลึงกับฐานะทางสังคมของตัวละคร เอกสองคนคือ พิตซ์เจอร์ลด์เองถึงแม้จะร่ำรวยและดีดงามเพียงการหย่าร้าง ส่วนฐานะทางสังคมของนิคไม่มีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่จนจบเรื่องไม่แตกต่างจากพิตซ์เจอร์ลด์

การศึกษา

พิตซ์เจอร์ลด์ ได้รับการศึกษาขั้นต้นที่โรงเรียนมินิอาโพลิส และการศึกษาในระดับมัธยมที่เซนต์พอล ออเคกเคมี้ แล้วจึงไปศึกษาต่อในระดับเตรียมอุดมศึกษาที่นิวแมนสองปี เขาได้รับการศึกษาระดับสุดท้ายที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน และไม่สำเร็จการศึกษาเพราะลาออกจากมหาวิทยาลัยในปีที่สามเพื่อไปเป็นทหารเสียก่อน

การศึกษาของ พิตซ์เจอร์ลด์ ในระดับต่าง ๆ นี้คล้ายคลึงกับการศึกษาของ อัมโมรี มาก กล่าวคือ อัมโมรี ได้เข้าศึกษาชั้นประถมและมัธยมที่มินิอาโพลิส แล้วจึงไปศึกษาต่อที่เซนต์จิสส์สองปีเช่นกัน และ อัมโมรี ได้ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน แห่เดียวกัน และ อัมโมรี ก็ไม่สำเร็จการศึกษา เพราะเขาลาออกจากมหาวิทยาลัยในปีที่สามด้วยเหตุผลเดียวกัน ซึ่งความคล้ายคลึงนี้มีมากเช่นนี้ ทำให้อาจกล่าวได้ว่า พิตซ์เจอร์ลด์สะท้อนให้เห็นสภาพการศึกษาในชีวิตจริงของเขาผ่าน อัมโมรี

ส่วนการศึกษาของตัวละครเอกคนอื่น ๆ นั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการที่ พิตซ์เจอร์ลด์ สร้างขึ้นจากอุดมคติซึ่งเขาปรารถนาจะได้รับการศึกษาเช่นตัวละครเหล่านั้นบ้าง กล่าวคือในชีวิตจริง พิตซ์เจอร์ลด์ ไม่เคยได้รับการศึกษาในต่างประเทศ เขาเคยฝันจะได้ไปศึกษาในยุโรป พิตซ์เจอร์ลด์ จึงสร้างให้ตัวละครเอกได้รับการศึกษาในยุโรปเช่นให้ แอนโธนี เคยไปศึกษากับครูพิเศษสองปีในยุโรป ให้ แกทส์บี้ เคยไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด

ในประเทศอังกฤษและให้ คีค สำเร็จจิตแพทย์จากกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ส่วนการศึกษาของ มอนโร สตาห์ นั้นแตกต่างออกไปจากชีวิตของผู้ประพันธ์ พิชเจอร์ลด์ ให้ สตาห์ ได้รับการศึกษาภาคค่ำทางด้านเทคนิคการตัดต่อภาพยนตร์ ส่วนภูมิหลังการศึกษาอื่น ๆ ไม่ปรากฏ

นอกจากนี้ พิชเจอร์ลด์ ยังเคยมีความใฝ่ฝันที่จะได้ไปศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงอื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกา เขาจึงสร้างให้ แอนโธนี สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ให้ คีค สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์ และให้ นิค สำเร็จจากมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก

อาชีพ

พิชเจอร์ลด์ ประกอบอาชีพครั้งแรกหลังการลาออกจากมหาวิทยาลัยด้วยการ เป็นทหารในกองทัพบกสหรัฐ และได้เข้าร่วมรบในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง แต่ไม่ได้ถูกส่งไปประจำหน่วยทหารในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณยุโรปทั้งที่เขาเคยหวังเพราะสงครามสงบเสียก่อน พิชเจอร์ลด์ ได้สร้างให้ตัวละครเอกเกือบทุกคนยกเว้น สตาห์ มีอาชีพเป็นทหารมาก่อนทั้งสิ้น ซึ่งคล้ายคลึงกับชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ อัมโมรี และ แอนโธนี เป็นตัวละครเอกที่ พิชเจอร์ลด์สร้างให้มีอาชีพทางทหารใกล้เคียงกับคนคือให้ตัวละครทั้งสองต้องรู้สึกผิดหวังเพราะไม่ได้ไปรบในยุโรป และความไม่สมหวังอย่างมากของ พิชเจอร์ลด์ ในเรื่องนี้ ทำให้คิดได้ว่า การที่เขาสร้าง แกทส์บี นิค และคีค ให้เคยเป็นทหารไปรบในประเทศฝรั่งเศสอย่างกล้าหาญจนได้เหรียญกล้าหาญนั้น อาจจะเป็นการสร้างตามความใฝ่ฝันของผู้ประพันธ์

อาชีพของ พิชเจอร์ลด์ ภายหลังถูกปลดประจำการจากกองทัพบกแล้วคืออาชีพเป็นพนักงานเขียนคำขวัญให้กับบริษัทโฆษณาชื่อบาร์รอน คอลเลอร์ เอเจนซี (Barron Collier Agency) และตัวละครเอกคนเดียวที่มีอาชีพเช่นนี้คือ อัมโมรี พิชเจอร์ลด์ สร้างให้ อัมโมรี มีอาชีพหลังจากออกจากทหารเช่นกัน และทำงานกับบริษัทโฆษณาชื่อ บาสคอม แอนด์ บาร์โลว์ แอดเวอร์ไทซิง เอเจนซี (Bascome and Barlow Advertising Agency) ในชีวิตจริง พิชเจอร์ลด์ ก็ทำงานนี้ไม่นานก็ต้องลาออกเพราะ เซลล์ค่า หนังสือพิมพ์ปฏิเสธจะแต่งงานกับเขาด้วยเหตุที่มีรายได้น้อย อัมโมรี ก็ทำงานนี้ไม่นานก็ต้องลาออกด้วยเหตุผลเช่นเดียวกันทุกประการ

ภายหลังจากที่เลิกทำงานโฆษณาแล้ว พิตช์เจอร์ลด์ ได้ประกอบอาชีพเป็นนักประพันธ์ ควบคู่การแต่งเรื่องสั้นและนวนิยาย จนประสบความสำเร็จอย่างงดงาม เขาสร้างให้ตัวละครเอกเกือบทุกคนพยายามมีอาชีพทางการประพันธ์ กล่าวคือ ให้ อัมโมรี พยายามเขียนหนังสือ ภายหลังจากลาออกจากบริษัทโฆษณา แต่ อัมโมรี ยังขาดสมาธิในการเขียน ส่วน แอนโธนี่ นั้น พิตช์เจอร์ลด์ สร้างให้ แอนโธนี่ ได้เขียนเรื่องสั้นถึงหกเรื่อง แล้วส่งไปสำนักพิมพ์ แต่ทุกเรื่อง ถูกส่งคืนมา ซึ่งคล้ายกับ พิตช์เจอร์ลด์ ที่ได้พยายามเป็นนักเขียนครั้งแรกด้วยการเขียนนวนิยายเรื่อง The Romantic Egoist และส่งไปโรงพิมพ์ แต่เรื่องถูกส่งกลับคืนมา (Beebe. 1975 : 340) ส่วน นิค ก็ได้ทำงานเกี่ยวข้องกับการเขียนหนังสือ โดยเป็นบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์เยล นิวส์ (Yale News) ส่วนจิตแพทย์ คิค ก็ยังมีความพยายามประกอบอาชีพทางเขียนหนังสือเช่นกัน โดยการแต่งหนังสือทางคำานจิตวิทยาสำหรับจิตแพทย์ ส่วน สตาห์ นั้นแม้ว่าจะไม่ได้เป็นนักประพันธ์ แต่ได้ประกอบอาชีพเป็นผู้ส่งนักประพันธ์ให้เขียนบทภาพยนตร์ตามที่ สตาห์ ต้องการ ซึ่งก็เกี่ยวข้องกับการงานประพันธ์เช่นกัน

ในบั้นปลายชีวิตของ พิตช์เจอร์ลด์ เขาประสบความสำเร็จล้มเหลวในอาชีพนักเขียนจึงเปลี่ยนอาชีพเป็นนักเขียนบทภาพยนตร์ในฮอลลีวูด ซึ่งมีตัวละครเอกเพียงคนเดียวที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับอาชีพนี้คือ สตาห์ แต่ สตาห์ ก็ไม่ได้เป็นผู้เขียนบทภาพยนตร์ เขามีอาชีพเป็นผู้อำนวยการบริษัทสร้างภาพยนตร์ของฮอลลีวูด สตาห์ เป็นผู้ส่งนักเขียนบทภาพยนตร์ให้ทำงานตามที่ต้องการ ซึ่ง พิตช์เจอร์ลด์ ก็ต้องถูกส่งให้ทำงานเช่นนี้โดยผู้อำนวยการสร้าง

อนึ่ง พิตช์เจอร์ลด์ ได้สร้างให้ตัวละครเอกมีอาชีพอื่น ๆ ซึ่งแตกต่างไปจากชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ควบ เช่นให้ แกทสบี้ มีอาชีพบางอย่างที่เปิดเผยไม่ได้ แต่เป็นอาชีพที่ทำให้ แกทสบี้ ร่ำรวยมหาศาลอย่างรวดเร็ว และทำให้คิดได้ว่าอาจจะเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย การที่ พิตช์เจอร์ลด์ สร้างอาชีพของ แกทสบี้ เช่นนี้ อาจกล่าวได้ว่ามีเจตนาที่จะสะท้อนสังคมของชาวอเมริกันสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ซึ่งมีคนเป็นจำนวนมากขายประกอบอาชีพโดยไม่คำนึงถึงศีลธรรม เพียงแต่ให้เป็นอาชีพที่ทำรายได้มากเท่านั้น บางคนมีอาชีพลักลอบแต่มีความเป็นอยู่อย่างหรูหราฟุ่มเฟือย บางคนมีอาชีพขายสุราซึ่งผิดกฎหมายในสมัยนั้นซึ่งกำลังมีกฎหมายห้ามจำหน่ายสุรา (Prohibition Act) นอกจากนี้ พิตช์เจอร์ลด์ ยังได้สร้างให้ คิค ได้เวอร์

มีอาชีพเป็นจิตแพทย์ซึ่งแตกต่างกับตัวเขา แต่ก็เป็นอาชีพที่ ฟิตซ์เจอร์ลด์ เคยมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้อง เมื่อครั้งที่ เซลค้า ภรรยาของเขาป่วยเป็นโรคจิตจนต้องส่งไปรักษาตัวกับจิตแพทย์ในโรงพยาบาลประสาทแห่งหนึ่ง และ ฟิตซ์เจอร์ลด์ ก็ได้ติดต่อกับจากการที่มีส่วนรู้เห็นในการรักษาโรคจิตของภรรยา จึงอาจกล่าวได้ว่าอาชีพทางจิตแพทย์เป็นอาชีพที่ใกล้ชิดกับ ฟิตซ์เจอร์ลด์ มากจนทำให้เขาถ่ายทอดผ่าน คิล และอาชีพในวงการบันเทิงของ สตาห์ ก็เป็นอาชีพอีกอย่างหนึ่งที่ ฟิตซ์เจอร์ลด์ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด แม้ว่าเขาจะไม่ได้มีอาชีพเช่นเดียวกับ สตาห์ แต่จากอาชีพช่างเทคนิคคัลคอปภาพยนตร์จนเป็นถึงผู้อำนวยการสร้างของสตาห์ ก็สะท้อนให้เห็นสภาพอาชีพนักเขียนบทภาพยนตร์ซึ่ง ฟิตซ์เจอร์ลด์ เคยเป็น เพราะอาชีพทั้งสองประการมีส่วนสัมพันธ์กันในการทำงานเกี่ยวกับภาพยนตร์ แต่มีอาชีพอีกอย่างหนึ่งซึ่งแตกต่างจากอาชีพของ ฟิตซ์เจอร์ลด์ คืออาชีพขายหุ้น ซึ่งตัวละคร เอกสองคนที่มีอาชีพนี้คือ แอนโทนี และ นิค

ความคิดในการดำเนินชีวิต

ฟิตซ์เจอร์ลด์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานว่า เมื่อจะทำงานก็ต้องทำให้ดีที่สุด เพื่อชื่อเสียง ดังที่เขาพูดกับ เอ็ดมัน วิลสัน (Edmund Wilson) ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทหลังจากที่เพิ่งออกจากมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน และได้สะท้อนความคิดเช่นนี้ว่า "I want to be one of the greatest writers that ever lived, don't you?" (Fitzgerald. 1975 : 348) ด้วยเหตุนี้เองทำให้ ฟิตซ์เจอร์ลด์ ทำงานอย่างหนัก เขาต้องการสร้างผลงานที่ยิ่งใหญ่ หลังจากการเขียนหนังสือเสร็จแล้ว เขาจะต้องตรวจทานแก้ไขซ้ำแล้วซ้ำอีกหลายครั้ง จึงจะส่งไปโรงพิมพ์ และหลังจากที่งานของเขาถูกพิมพ์เผยแพร่แล้วเขาก็จะรอฟังคำวิจารณ์ของนักวิจารณ์ และรอผลการจำหน่ายหนังสือ ถ้าผลงานของเขาได้รับการวิจารณ์ว่าดี เขาก็จะพอใจและบอกเพื่อน ๆ พร้อมด้วยการฉลองโดยการดื่มสุราจนเมามาย แต่ผลงานของเขาไม่ได้รับความสนใจ และมีผู้โจมตี ฟิตซ์เจอร์ลด์ ก็จะเศร้าเสียใจมาก และต้องปลอบใจตนเองด้วยการดื่มสุราจนเมามายเช่นกัน

ความคิดของ ฟิตซ์เจอรัลด์ ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นผ่านความคิดของตัวละคร เอกสองคน อย่างชัดเจน คือ คีค กับ สตาห์ ฟิตซ์เจอรัลด์ มีความคิดว่าเมื่อจะเป็นนักเขียนก็ต้องเป็นนักเขียนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่ง ดังนั้นเขาจึงสร้างให้ คีค มีความคิดว่าเมื่อจะเป็นนักจิตวิทยา ก็ต้องเป็นนักจิตวิทยาที่ดีที่สุด ดังที่ คีค พูดกับ ฟรานซ์ ซึ่งแสดงความคิดเช่นนี้ว่า "I've only one (plan) ... that's to be a good psychologist maybe to be the greatest one that ever lived." (Fitzgerald. 1975 : 37) จะเห็นได้ว่าทั้งคำพูดของ ฟิตซ์เจอรัลด์ และคำพูดของ คีค มีความคล้ายคลึงกัน และความคิดเกี่ยวกับการทำงานเช่นนี้ก็เป็นความคิดของ สตาห์ ด้วย เห็นได้จากการที่ สตาห์ ทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานจนไม่มีเวลาพักผ่อน เพราะเขาต้องการสร้างภาพยนตร์ให้ดีและมีคุณค่า

เนื่องจากในชีวิตจริง ฟิตซ์เจอรัลด์ เคยเป็นผู้มีฐานะยากจน เคยถูกผู้อื่นรังเกียจและดูถูก และเป็นความคิดฝังใจ ดังที่ ฟิตซ์เจอรัลด์ เขียนบันทึกในบันทึกลายชีวิตไว้ว่า

That was always my experience,... a poor boy in a rich town;
... in a rich boy's school; ... in a rich man's club at
Princeton ... I have never forgive the rich for being rich
and it has colored my entire life and works.

(Turnbull. 1962 : 150)

อาจจะเห็นว่า ฟิตซ์เจอรัลด์ มีความรู้สึกเช่นนี้ทำให้เขามีความคิดว่าสังคมยกย่องคนร่ำรวย และรังเกียจความยากจน ดังนั้นตัวละคร เอกเกือบทุกคนของ ฟิตซ์เจอรัลด์ จึงมีความคิดต้องการร่ำรวยทั้งสิ้น ซึ่งเป็นความคิดไปฝันของผู้ประพันธ์ กล่าวคือ ฮัมโมรีมีความคิดว่าการเป็นคนโกงที่ร่ำรวยดีกว่าเป็นคนยากจนในสังคม แอนโชนี ก็มีแนวคิดต้องการความสุขสบายโดยไม่ต้องทำงานและเฝ้ารอคอยมรดกจากปู่เมื่อปู่ถึงแก่กรรม นอกจากนี้ความคิดของ แกทส์บี เกี่ยวกับการสร้างฐานะความมั่งคั่งอย่างรวดเร็ว ด้วยการทำงานสบายอาจกล่าวได้ว่าเป็นความคิดที่เป็นตัวแทนความฝันของชาวอเมริกัน สมัยศตวรรษที่ 20 เนื่องจากสมัยนั้นมีความคิดเกี่ยวกับการยกย่องคนมีเงินทอง ใช้ชีวิตฟุ้งเฟ้อ หรูหรา สบายสบาย และ แกทส์บี ก็เป็นเช่นนั้น

แม้ว่า ฟิทซ์เจอร์รัลด์ จะมีความคิดที่ว่าสังคมของคนร่ำรวย มีความนิยมทางค่านิยมมาก แต่ในความคิดอย่างหนึ่งของ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ คือคิดว่าสังคมเช่นนี้เป็นสังคมที่ไม่น่าอยู่ เต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัว เพราะความคิดเช่นนี้จึงทำให้ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ เดินทางไปอยู่ในยุโรป ร่วมกับกลุ่มปัญญาชนที่ได้อพยพจากสหรัฐอเมริกาไปอยู่ในยุโรป ซึ่งความคิดเช่นนี้คล้ายคลึงกับความคิดของ นิค และ นิค ก็ได้ย้ายจากนิวยอร์กกลับไปอยู่ทางภาคตะวันตกตอนกลางของสหรัฐอเมริกา ค่ายเหตุผลเดียวกัน

ความคิดอีกประการหนึ่งของ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ คือ ความคิดว่าตนเองดีกว่าผู้อื่น มีความสามารถมากกว่าผู้อื่น ดังที่ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ เคยบันทึกถึงความคิดดังกล่าวของตนว่า มีสติปัญญาสูงกว่าผู้อื่น เป็นอัจฉริยะ สามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ สามารถเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างได้รวดเร็ว และยังมีความคิดหลงตนเองว่ารูปร่างดี มีเสน่ห์อีกด้วย (Turnbull. 1962 : 34) ความคิดเช่นนี้มีความคล้ายคลึงกับความคิดของ ฮัมโมรี ทั้งสิ้น

อุปนิสัย

อุปนิสัยของ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ ประการแรกคือ นิสัยบูชาความรักที่มีต่อ เซลค้า ภรรยาของเขา ซึ่งตัวละครเอกของเขาทุกคนก็มีนิสัยนี้ทั้งสิ้น ฟิทซ์เจอร์รัลด์ มีความรักต่อภรรยาอย่างมากมาย เขามั่นคงในความรักมาก ความรักที่ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ มีต่อ เซลค้า ก่อนการแต่งงานสะท้อนให้เห็นจากความรักของ ฮัมโมรี ที่มีต่อ โรซาลีน แม้ว่าเซลค้า จะปฏิเสธการแต่งงานกับ ฟิทซ์เจอร์รัลด์ เพราะความยากจนของเขา ฟิทซ์เจอร์รัลด์ก็พยายามชวนเซลค้าทำงานเขียนหนังสือ พยายามสร้างฐานะตนเองให้ร่ำรวย เพื่อจะได้มีเงินแต่งงานกับ เซลค้า ให้ได้ และภายหลังการแต่งงานแล้ว ฟิทซ์เจอร์รัลด์ พบว่า เซลค้าไม่รู้จักหน้าที่ของแม่บ้าน เขาก็ยังรักเธอเสมอไม่เสื่อมคลาย ความรักของเขาในระยะนี้สะท้อนให้เห็นจากความรักของ แอนโธนี ที่มีต่อกลอเรีย นอกจากนี้จากกล่าวได้ว่า ฟิทซ์เจอร์รัลด์ แสดงให้เห็นความรักอย่างหลงใหลของเขาต่อ เซลค้า ผ่านความรักของ แกทส์บี้ ที่มีต่อเคซี เพราะ แกทส์บี้ มั่นคงในความรัก แม้ว่า เคซี จะละทิ้ง แกทส์บี้ ไปแต่งงานกับชายอื่นที่ร่ำรวยกว่า แต่ แกทส์บี้ ก็พยายามสร้างฐานะให้ร่ำรวย แล้วพยายามโน้มน้าวจิตใจ

ของ เคซี ให้กลับมารักเขาจนสำเร็จ แต่ในชีวิตจริงของผู้ประพันธ์ เซลค้า มิได้แต่งงานใหม่ เพียงแต่มีชายอื่นที่ร่ำรวยกว่ามาหลงรัก นอกจากนี้แม้ว่าในเวลาต่อมา เซลค้า จะป่วยเป็นโรคจิต พิตซ์เจอร์ลด์ ก็ยังมีความรักความสงสาร เธอเป็นอย่างมาก และเขาส่งให้ คิค มีความรักและสงสาร นีโคล เช่นเดียวกัน และให้ นีโคล ได้ป่วยเป็นโรคจิตประเภทเดียวกับ เซลค้า และเมื่อเซลค้า ต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลประสาท พิตซ์เจอร์ลด์ ก็รู้สึกว้าโลกของเขา กับโลกของเธอแยกกันโดยเด็ดขาด พิตซ์เจอร์ลด์ ได้ไปอยู่ในฮอลลีวู้ด และไปพบรักกับหญิงคนหนึ่งชื่อ ซีลา เกรแฮม (Sheilah Graham) แต่ความรักที่เขามีต่อ ซีลา นั้นเกิดขึ้นเนื่องจาก ซีลา มีความคล้ายคลึงกับ เซลค้า ภรรยาของเขา ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าเพราะความรักที่เขามีต่อ เซลค้า ทำให้เขาเกิดความรัก ซีลา ซึ่งก็สะท้อนให้เห็นจากความรักของ สตาท์ ที่มีต่อ แคเธอรีน ที่เกิดขึ้นเนื่องจาก แคเธอรีน มีใบหน้าคล้ายคลึงกับภรรยาของ สตาท์ ที่ถึงแก่กรรมไปแล้วเช่นกัน

อุปนิสัยอีกประการหนึ่งที่เห็นได้ชัดคือนิสัยพุ่มเฟิย ชอบโอ้อวด ชอบชีวิตหรูหรา ใช้เงินสุรุยสุราย ชอบความสนุกสนาน เขาจึงชอบไปงานปาร์ตี้ เห็นว่า คิมสุร่าอย่างไม่มีขีดจำกัด จนทำให้มีหนี้สินมากมาย (Geismar. 1962 : 33) และตัวละครเอกของเขาก็มีอุปนิสัยเช่นนี้ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากอุปนิสัยของ แอนโธนี และ แกทส์บี้ ที่ชอบงานปาร์ตี้ ส่วน คิค และ สตาท์ ก็ใช้ชีวิตหรูหราเช่นเดียวกันเมื่อมีฐานะร่ำรวย ส่วน อัมโมรี นั้นก็ชอบความพุ่มเฟิยเช่นกัน เห็นได้จากการแต่งกาย

นอกจากนี้ พิตซ์เจอร์ลด์ ยังมีนิสัยขยันหมั่นเพียรในการทำงาน เขาทำงานหนัก และทำงานอย่างรอบคอบรัดกุม เห็นได้จากการเขียนหนังสืออย่างหนักเพื่อหารายได้มาค้าจุนครอบครัว (Geismar. 1962 : 33) และในการเขียนหนังสือเขาก็มีการวางโครงเรื่องที่จะเขียนอย่างถี่ทุกเรื่อง เขียนแล้วก็แก้ไขแล้วก็เขียนใหม่อีก อุปนิสัยนี้สะท้อนให้เห็นในอุปนิสัยเกี่ยวกับการทำงานของ สตาท์

อุปนิสัยที่ไม่ดีประการหนึ่งของ พิตซ์เจอร์ลด์ คือความก้าวร้าวผู้อื่น เพราะความคิดที่ว่าตนเองดีกว่าผู้อื่น พิตซ์เจอร์ลด์ จึงชอบวิพากษ์วิจารณ์เพื่อน ๆ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เพื่อน ๆ ไม่ชอบเขา (Mizener. 1965 : 23) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยที่เขาเรียนอยู่ที่เซนต์พอล

อเคคเคมี้ และนิวแมน ซึ่งอุปนิสัยเช่นนี้คล้ายคลึงกับอุปนิสัยของ อัมโมรี เมื่อเรียนที่มินนิอาโพลิส และ เซนต์ริจิสส์

อย่างไรก็ตาม ฟิธเจอร์วัลด์ ก็ยังมีอุปนิสัยชอบช่วยเหลือส่วนรวมเช่นที่เขาชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ก็เพราะต้องการให้สังคมยกย่องและชื่นชมในตัวเขา เห็นได้จากตอนที่เขาเรียนที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ค่ายเหตุนั้นจึงทำให้เขาไม่มีเวลาเรียนพอเพียงจนถูกทำภาคทัณฑ์ในปีที่สาม (Beebe. 1975 : 339) และอุปนิสัยของเขานี้มีความใกล้เคียงกับอุปนิสัยของ อัมโมรี สมัยที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน เช่นกัน ตัวละครเอกอีกผู้หนึ่งที่นิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่นคือ คีค โดยหน้าที่การงานแล้ว คีค ก็ต้องช่วยรักษาคณโฑให้หาย แต่โดยทางส่วนตัวเขาก็ชอบช่วยเหลือเมื่อมีโอกาสดังนั้นเช่น คีคช่วย แมรี่ และเพื่อนที่ถูกตำรวจจับขังเป็นคณ สตาห์ ก็เป็นตัวละครเอกผู้หนึ่งที่นิสัยคล้ายคลึงกับ ฟิธเจอร์วัลด์ ในค่านนี้เห็นได้จากการช่วยเหลือการถ่ายภาพยนตร์ผู้หนึ่งไม่ให้ย่ำแย่กับภรรยา หรือช่วยเหลือตากล้องถ่ายทำภาพยนตร์คนหนึ่งให้ทำงานทำ เป็นต้น

ฟิธเจอร์วัลด์ ยังได้สร้างตัวละครเอกให้มีความแตกต่างจากตัวเขาค่ายเช่นให้ แอนโธนี มีนิสัยเกียจคร้านในการทำงาน ให้ แกทส์บี้ มีนิสัยใจกว้าง เกรงใจผู้อื่น ให้ คีค และ นิค มีนิสัยสุภาพ ใจเย็นสมเป็นสุภาพบุรุษ

ความสัมพันธ์กับผู้อื่น

บุคลิกที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชีวิตของ ฟิธเจอร์วัลด์ ก็คือ เซลค้า ซาบาร์ เป็นความสัมพันธ์อันทันทูรัก และ เซลค้าก็เพิ่งมีอายุ 18 ปี เป็นหญิงสาวรูปงามและมีเสน่ห์มาก เป็นบุตรสาวของตระกูลร่ำรวย และมีชายอื่นมาหลงรักเธอหลายคน และเมื่อ ฟิธเจอร์วัลด์ ขอแต่งงานกับเซลค้า เธอก็ปฏิเสธด้วยเหตุผลที่ว่าเธอไม่แน่ใจว่าเขาจะสามารถเลี้ยงดูเธอได้ (Kramer. 1963 : 582) ซึ่งคล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ระหว่าง แกทส์บี้กับเคซี่ ตอนที่พบรักกันเพราะว่าขณะนั้นเคซี่ ก็มีอายุเพียง 16 ปี และ แกทส์บี้ ก็เป็นทหารเช่นกัน และ เคซี่ ก็ได้ปฏิเสธการแต่งงานกับแกทส์บี้ ก็ด้วยเหตุผลเดียวกับ เซลค้า นอกจากนี้ยังคล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ระหว่างอัมโมรี กับโรซาลีนมาก เพราะ โรซาลีนได้ปฏิเสธ

การแต่งงานกับ อัมโมรี ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกัน แต่ อัมโมรี พบรัก โรชาลีน ตอนที่เขาถูก ปลดประจำการจากกองทัพไปแล้ว ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่าง แกดส์กับ เคซี่ และความสัมพันธ์ระหว่าง อัมโมรี กับ โรชาลีน สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่าง ฟิธเจอรัลด์กับเซลล่า

ส่วนเมื่อ ฟิธเจอรัลด์ แต่งงานกับ เซลล่า แล้ว เขาก็ยังคงมีความรักต่อเธอมาก แม้ว่าเธอจะใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยทำให้หนี้สินมากมาย ไม่รู้จักการทำงานบ้าน เขาก็ยังรักและ ให้อภัยเธอ ซึ่งความสัมพันธ์ช่วงระยะนี้คล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ระหว่าง แอนโชนี กับกลอเรีย มาก แม้กระทั่ง ฟิธเจอรัลด์ เองได้บอกกับ สก็อตตี้ บุตรสาวของเขาว่า แอนโชนี ก็คือตัว ของเขา ส่วน กลอเรีย ก็คือ เซลล่า มารดาของ สก็อตตี้นั่นเอง (Turnbull.

1962 : 131)

ความสัมพันธ์ระหว่าง ฟิธเจอรัลด์ กับเซลล่า เมื่อเธอป่วยเป็นโรคจิตประเภทชอบ ลืมตัว (Schizophrenia) นั้น อาจกล่าวได้ว่าคล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ระหว่าง คีค กับ นิโคล เพราะวานิโคล ก็ป่วยเป็นโรคจิตประเภทเดียวกับ เซลล่า ซึ่งในที่สุดชีวิตสมรสของ ฟิธเจอรัลด์ กับ เซลล่า ก็ต้องสลาย ซึ่งก็เหมือนกับ คีค ที่ต้องแยกทางเดินกับ นิโคล

เมื่อ เซลล่า ต้องไปอยู่ในโรงพยาบาลรักษาคนไข้โรคจิต ฟิธเจอรัลด์ ไปใช้ชีวิต บันปลายในฮอลลีวู้ด และเขาได้มีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับ ซิลาห์ เกรแฮม ซึ่งเป็นผู้หญิงคน สุกท้าย เขารู้สึกว่า เซลล่าได้ทิ้งแถมกรรมจากเขาไปแล้ว ซึ่งคล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ ระหว่าง สตาท์ กับ แคเธอรีน เมื่อภรรยาเก่าของ สตาท์ สิ้นชีวิตแล้ว

บุคคลอีกคนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตของ ฟิธเจอรัลด์ เป็นอย่างมากคือ แมรี แมคควินแลนด์ ผู้เป็นมารดา เนื่องจากมารดาเข้ามายุ่งเกี่ยวกับชีวิตของเขาซึ่งเป็นบุตรชาย คนเดียวมากเกินไป เช่นคอยควบคุมให้เขาทำอย่างนั้นอย่างนี้ตามคำสั่ง คอยยุ่งเกี่ยวแม้กระทั่ง การแต่งกาย ทำให้ฟิธเจอรัลด์ ไม่ชอบมารดาของเขา (Mizener. 1965 : 8) และตัวละครเอกที่ชื่ออัมโมรี ก็มีความสัมพันธ์กับ ปีทริช ผู้เป็นมารดาในลักษณะเดียวกัน อัมโมรี ก็ไม่ ชอบมารดาจึงไม่เคารพเชื่อฟังมารดาเช่นกัน จึงอาจจะกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่าง ฟิธเจอรัลด์ และมารดาสะท้อนให้เห็นในความสัมพันธ์ระหว่าง อัมโมรี กับ ปีทริช

บาทหลวงซีริลเฟย์ (Cyril Fay) เป็นบุคคลอีกผู้หนึ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตของ ฟิธเจอร์ลด์ บาทหลวงเฟย์ เป็นพระในศาสนาออร์ทอดอกซ์ เป็นเพื่อนสนิทของบิดามารดา ของฟิธเจอร์ลด์ เป็นผู้ที่ ฟิธเจอร์ลด์ ให้ความเคารพ ไว้วางใจ ตลอดจนเชื่อฟังความคิด และคำแนะนำ (Mizener. 1965 : 44 - 45) ความสัมพันธ์ระหว่างฟิธเจอร์ลด์ กับ บาทหลวงเฟย์ มีส่วนคล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ระหว่าง อัมโมรี กับบาทหลวงคาร์ซี เพราะ อัมโมรี ก็ให้ความรักความเคารพเชื่อฟังบาทหลวงแคธอลิกที่ชื่อ คาร์ซี เป็นอย่างมาก เมื่อใด ที่มีปัญหาอัมโมรี ก็จะเขียนจดหมายหรือไปพบเพื่อปรึกษาบาทหลวงคาร์ซีเสมอ ซึ่งใกล้เคียง กับ ฟิธเจอร์ลด์ ที่ไคทำเช่นนั้น

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาค้นคว้าและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

I. ผลการวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายทั้งห้าเรื่องของ พิชย์เจอรัลด์ ในด้านบุคลิกภาพและการดำเนินชีวิตปรากฏผลดังนี้

1. อัมโมรีเบลน ตัวละครเอกฝ่ายชายในเรื่อง This Side of Paradise

ผลการวิเคราะห์ อัมโมรี เบลน พบว่า พิชย์เจอรัลด์ ได้สร้างตัวละคร เพื่อแสดงให้เห็นบุคลิกภาพและการดำเนินชีวิตดังนี้

ทางด้านบุคลิกภาพพบว่า อัมโมรี มีบุคลิกที่ดี มีเสน่ห์ เห็นได้จากการบรรยายของผู้ประพันธ์ และจากปฏิกริยาของตัวละครอื่น

ทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจของ อัมโมรี พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงจากรฐานะร่ำรวย เป็นฐานะยากจนเป็นลำดับ เห็นได้จากโครงเรื่องและการบรรยายของผู้ประพันธ์

ทางด้านฐานะทางสังคม พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงจากรฐานะทางสังคมที่ต่ำ เป็นฐานะสังคมที่สูงขึ้น แล้วตกต่ำลงอีก เห็นได้จากการบรรยายโดยตรง และจากคำพูดของตัวละครอื่น เช่น เคอร์, อเล็ก และ มารดาของ โรซาลิน

ทางด้านการศึกษาของ อัมโมรี โดยเห็นได้จากการบรรยายของผู้ประพันธ์ พบว่าเขาสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนที่เมืองมินาโปลิส สำเร็จชั้นเตรียมอุดมจากโรงเรียนเซนต์จิสส์ และจากพฤติกรรมของตัวละครเอกเองทำให้ทราบว่า เขาเรียนไม่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยวชิรทัน เขาลาออกในที่สุดท้าย

ทางด้านอาชีพพบว่า อัมโมรี ประกอบอาชีพเป็นทหารหลังจากที่ลาออกจากมหาวิทยาลัย เห็นได้จากจดหมายที่เขาเขียนติดต่อกับ ทอม และจากพฤติกรรมของเขาเอง จากการบรรยายของผู้ประพันธ์ และจากคำพูดของตัวละครอื่น เช่น โรซาลิน และมารดา

ของเขทำให้ทราบว่า อัมโมรี ทำงานกับบริษัทโฆษณา และจากบทสนทนาระหว่าง อัมโมรี กับ ทอม ทำให้ทราบว่า อัมโมรี พยายามทำอาชีพอีกอย่างหนึ่งคืออาชีพนักประพันธ์

ทางค่านอุปนิสัยพบว่า อัมโมรี มีนิสัยเห็นแก่ตัว เกียจคร้าน ขาดความอดทน อารมณ์เสี้ง่าย ขาดความรับผิดชอบ ชอบโอ้อวด ชอบยกตนข่มผู้อื่น เห็นได้จากคำพูดของ อัมโมรี เอง

ทางค่านความกตัญญูว่า อัมโมรี มีความคิดถึงแต่ตนเอง เห็นได้จากคำพูดของตัวละครอื่น คือ เคอร์รี่ และพบว่า อัมโมรี มีความคิดหลงตนเองเห็นได้จากคำพูดของ อัมโมรี เอง เช่นที่เมาพูดกับอเล็ก และที่เขารำพึงกับตนเอง นอกจากนี้ อัมโมรี ยังคิดรังเกียจคนจน ยกย่องคนร่ำรวยเห็นได้จากคำพูดของ อัมโมรี เอง

ทางค่านความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่มีความสำคัญ ได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่าง อัมโมรี กับ บิทริน เป็นความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร ซึ่งมารดาเข้ามายุ่งเกี่ยวกับชีวิตบุตรมากเกินไป ทำให้เขาไม่ชอบมารดา ซึ่งเห็นได้จากคำพูดของ อัมโมรี และการเลียงไม่ยอมพบมารดาของเขา ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง อัมโมรี กับ คาร์ลี นั้น พบว่าเป็นความสัมพันธ์กันในฐานะเพื่อน อัมโมรี ให้ความรัก เคารพ เชื่อฟัง คาร์ลี มาก เห็นได้จากบทสนทนาของตัวละครทั้งสอง นอกจากนี้ อัมโมรี ยังมีความสัมพันธ์กับ โรซาลิน ในฐานะคนรัก พบว่า อัมโมรี รัก โรซาลิน มาก เห็นได้จากการกระทำของ อัมโมรี

2. แอนโธนี แพท ตัวละครเอกฝ่ายชายในเรื่อง The Beautiful and Damned

ผลการวิเคราะห์ แอนโธนี ทางค่านบุคลิกภาพและการดำเนินชีวิตปรากฏดังนี้

ทางค่านบุคลิกภาพ พบว่า แอนโธนี มีบุคลิกที่ดี มีเสน่ห์ มีรสนิยมในการแต่งตัวดี เห็นได้จากวิธีการสร้างตัวละครตัวนี้ด้วยการบรรยายโดยตรงของผู้ประพันธ์

ทางค่านฐานะทางเศรษฐกิจ พบว่า แอนโธนี มีการเปลี่ยนแปลงฐานะทางเศรษฐกิจจากการเป็นผู้มีฐานะร่ำรวย มาเป็นผู้มีฐานะยากจน แล้วกลับร่ำรวยมหาศาล เห็นได้จากคำพูดของ คิต และคำพูดของ แอนโธนี กับจากการบรรยายโดยตรงของผู้ประพันธ์

ทางฐานะทางสังคมของ แอนโธนี พบว่า เขามีการเปลี่ยนแปลงฐานะทางสังคมจากการที่เป็นผู้ที่มีคนยกย่องเขาเป็นผู้ที่ถูกสังคมเหยียดหยาม แล้วกลับเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องอีก เห็นได้จากวิธีบรรยายโดยตรง และจากความคิดของตัวละครเอก

ทางการศึกษาพบว่าไม่ปรากฏการศึกษาระดับต้น ทราบแต่ว่าเขาเคยศึกษากับครูพิเศษในยุโรปเป็นเวลาสองปี แล้วไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จนจบการศึกษาเมื่อเขาอายุ 20 ปี

ทางอาชีพของ แอนโธนี พบว่าเขาเคยมีอาชีพขายหุ้น และเป็นทหาร ส่วนอีกอาชีพหนึ่งของ แอนโธนี คือ อาชีพนักประพันธ์ ซึ่งเห็นได้จากคำพูดของ แอนโธนี เอง

ทางค่านิยมนิสัยของ แอนโธนี พบว่าเขาเป็นคนเกียจคร้าน ซาความ อททนและฉลาด

ทางค่านิยมความคิดของ แอนโธนี พบว่า แอนโธนี มีความคิดต้องการใช้ชีวิตอย่างสะสวสสบาย หูรหฺร และยังมีความคิดถูกการทำงาน เห็นได้จากคำพูดของ อัมโมรีกับตัวละคร คือ มิว เรียด และ กลอ เรีย

ทางการความสัมพันธ์ระหว่าง แอนโธนี กับ ตัวละครอื่น พบว่า เขามีความสัมพันธ์กับ กลอ เรีย ในฐานะภรรยา และต่อมากลายเป็นสามีภรรยา แอนโธนี รักและให้อภัย กลอ เรีย เสมอ เห็นได้จากพฤติกรรมของเขามิเค่อเธอ แอนโธนี ยังมีความสัมพันธ์กับ อาคัม แพทซ์ ผู้เป็นปู่ของเขา แอนโธนี ไม่ชอบปู่เลย และต่อมา แอนโธนี ได้รับมรดกจากปู่ของเขา แอนโธนี ยังมีความสัมพันธ์กับ จีค หรือ ริชาร์ด คาราเมล ในฐานะเพื่อน แอนโธนี รัก จีค มากและเคยได้รับการแนะนำทางงานประพันธ์จาก จีค นอกจากนี้ แอนโธนี ยังมีความสัมพันธ์กับ บลอคแมน ซึ่งเป็นคู่แข่งซึ่งพยายามแย่งภรรยาของเขา เห็นได้จากพฤติกรรมของตัวละครทั้งสามคน

3. เจย์ แกทส์มี ตัวละครเอกฝ่ายชายในเรื่อง The Great Gatsby

ผลการวิเคราะห์เจย์ แกทส์มี ด้านบุคลิกภาพ และการดำเนินชีวิตปรากฏผลดังนี้

ทางด้านการผลิตภาพพบว่า แกทส์บี้ มีรูปร่างก็ มีเส้นท่าทางโก้ทู่ เห็นได้จากวิธีการสร้างตัวละครที่ได้ให้ตัวละครอื่น คือ นิค และ จอร์แดน พูดถึงบุคลิกภาพของ แกทส์บี้

ทางด้านการวางเฟรชธุรกิจ พบว่า แกทส์บี้เคยมีฐานะยากจนมาก่อน แล้วจึงมีฐานะร่ำรวยขึ้นอย่างรวดเร็ว เห็นได้จากคำพูดของตัวละครอื่น ๆ เช่น นิค วูห์เม และบิดาของ แกทส์บี้ เอง

ทางด้านการทางสังคมของ แกทส์บี้ พบว่า แกทส์บี้ มีฐานะทางสังคมเปลี่ยนแปลงจากต่ำไปเป็นสูง แล้วจึงมีฐานะตกต่ำอีก เห็นได้จากวิธีการสร้างตัวละครเอก กับการบรรยาย และจากบันทึกของ นิค ซึ่งเป็นตัวละครสำคัญผู้เห็นคนเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้น

ทางด้านการศึกษา พบว่า แกทส์บี้ เคยเป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัย อ็อกซ์ฟอร์ด แต่ศึกษาไม่จบ เห็นได้จากบทสนทนาของตัวละครระหว่าง นิค กับ จอร์แดน , นิค กับ แกทส์บี้ และ แกทส์บี้ กับ ทอม

ทางด้านอาชีพของ แกทส์บี้ พบว่า แกทส์บี้ เคยเป็นทหาร ส่วนอาชีพอื่นไม่เป็นที่เปิดเผย ซึ่งอาจจะเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมายก็ได้ เห็นได้จากบทสนทนายระหว่าง แกทส์บี้ กับ นิค และจากคำพูดของตัวละครอื่น ๆ ที่มาในงานปาร์ตี้ นอกจากนี้ยังเห็นจากวิธีการสร้างตัวละครกับการใช้พฤติกรรมของตัวละครเอกคือ แกทส์บี้ สะท้อนให้เห็นถึงอาชีพซึ่งอาจจะผิดกฎหมายของเขานั่นเอง

ทางด้านอุปนิสัยของ แกทส์บี้ พบว่า เขามีนิสัยชอบแสดงความร่ำรวยฟุ้งเฟ้อ เห็นได้จากการบรรยายของ นิค เกี่ยวกับงานปาร์ตี้ที่บ้านของ แกทส์บี้ และจากคำพูดของตัวละครที่เป็นแขกที่มาในงานปาร์ตี้คือ ลูซิด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอุปนิสัยใจกว้างของ แกทส์บี้ เอง ส่วนนิสัยเกรงใจผู้อื่นของ แกทส์บี้ เห็นได้จากพฤติกรรมของ แกทส์บี้ เอง และจากกฎเล่าของบิดาของเขาแสดงให้เห็นนิสัยกลัวต่อบิดา

ทางด้านการศึกษาค้นคว้าของ แกทส์บี้ พบว่ามีความถี่ซึ่งเป็นความถี่ของชาวอเมริกันสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ในเรื่องของการทำงานที่สบาย แหม่รายได้มากมาย เขาจึงสร้างฐานะอย่างรวดเร็ว เห็นได้จากพฤติกรรมของเขาในการจัดงานปาร์ตี้ และ แกทส์บี้ ยังมีความคิดในเรื่องของการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานว่าเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ มีเกียรติ เห็นได้จากพฤติกรรมของ แกทส์บี้ เอง และจากการสร้างความถี่ของตัวละครในเรื่องความรัก โดยใช้พฤติกรรมของ แกทส์บี้ ทำให้ทราบว่า แกทส์บี้ เป็นคนที่ยึดมั่นในความรักร้อยที่สุด

ในด้านการสัมพันธ์กับตัวละครที่สำคัญ ได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่าง แกทส์บี้ กับ นิค จากพฤติกรรมของทั้งสอง ทำให้ทราบว่าทั้งสองคนมีความสัมพันธ์กันในฐานะเพื่อนรัก ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แกทส์บี้ พยายามทำดีกับ นิค เพราะต้องการให้ได้พบกับ เจย์ หญิงคนรัก ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง แกทส์บี้ กับ เจย์ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างคนรัก แกทส์บี้ ทำทุกอย่างเพื่อให้ เจย์ กลับมาอยู่กับเขา เพราะความรักที่เขามีต่อ เจย์ อย่างมากนั่นเอง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง แกทส์บี้ กับ ทอม นั้น เป็นความสัมพันธ์ระหว่างศัตรู แกทส์บี้ ไม่ชอบ ทอม เพราะเขาได้แย่งคนรักของ แกทส์บี้ ไป ความสัมพันธ์ระหว่าง แกทส์บี้ กับ วูล์ฟแฮม นั้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน วูล์ฟแฮม เป็นผู้เชื่อมั่น แกทส์บี้ กับงานของเขาซึ่งลึกซึ้งและไม่เปิดเผย การที่ แกทส์บี้ แสวงหาไมยกย่อง วูล์ฟแฮม เพราะเขาต้องการให้สังคมเห็นว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์

4. นิค การาเวย์ ตัวละครเอกฝ่ายชายในเรื่อง The Great Gatsby

ผลการวิเคราะห์ นิค พบว่ามีบุคลิกภาพและการดำเนินชีวิตดังนี้

ทางด้านบุคลิกภาพ พบว่า นิค มีบุคลิกภาพดี มีเสน่ห์

ทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ พบว่า นิค มีฐานะที่ปานกลางไม่เปลี่ยนแปลง

แปลง

ทางด้านฐานะทางสังคม พบว่า นิค มีฐานะทางสังคมที่ปานกลางไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลง

ทางด้านการศึกษา พบว่า นิค สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย

นิวเฮเวน

ทางบ้านอาชีฟ พบว่า นิค มีอาชีพเป็นทหาร เป็นนักเขียนและชายหนุ่ม
 ในบ้านอุปนิสัย พบว่า นิค มีนิสัยสุภาพ ใจเย็น ระวังตัว
 ในด้านความคิด พบว่า นิค มีความคิดไม่ชอบสังคมที่เป็นวัตถุนิยม
 ในด้านความสัมพันธ์กับคนอื่น พบว่า เขามีความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนกับ
 แกทส์บี้ นิค เป็นผู้ช่วยเหลือ แกทส์บี้ ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนกระทั่งจบ นิค ยังมีความสัมพันธ์กับ
 จอร์แกน เบเกอร์ ในฐานะคนรัก และ นิค มีความสัมพันธ์กับ เชย์ ในฐานะญาติ ส่วนความ
 สัมพันธ์ระหว่าง นิค กับ ทอม นั้นเป็นความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนร่วมสถาบัน

5. ริชาร์ด หรือ คีค ไคเวอร์ ตัวละครเอกฝ่ายชายในเรื่อง Tender Is the Night

ผลการวิเคราะห์ คีค ไคเวอร์ พบว่าเขามีบุคลิกภาพและการดำเนิน
 ชีวิต ดังเห็นได้จากวิธีการสร้างตัวละครดังนี้

ทางบ้านบุคลิกภาพ พบว่า คีค เป็นชายหนุ่มที่มีบุคลิกดีมาก มีเสน่ห์
 เห็นได้จากคำพูดของ โรสแมรี และ ฟรานซ์

ทางบ้านฐานะทางเศรษฐกิจ และฐานะทางสังคมของ คีค พบว่ามีการ
 เปลี่ยนแปลงจากไม่มั่นคง เป็นดีมาก แล้วค่อยๆ เสื่อมลงเป็นไม่ดีมากที่สุดในตอนท้ายเรื่อง เห็น
 ได้จากวิธีการบรรยายของผู้ประพันธ์ จากคำพูดของ ฟรานซ์ และการบรรยายของ นิโกล

ทางบ้านการศึกษาพบว่า คีค สำเร็จการศึกษาในสาขาแพทยรักษาโรค
 หักไปจากมหาวิทยาลัย จอห์น ฮ็อปกินส์ แล้วไปเรียนจิตวิทยาในกรุงเวียนนา และจบสาขา
 จิตวิทยาจากมหาวิทยาลัยในสวิสเซอร์แลนด์เขามีสติปัญญาดีมาก เป็นนักเรียนที่เคยได้รับทุนการ
 ศึกษา ทราบจากคำพูดของ คีค กับ เบย์

ทางบ้านอาชีพ พบว่า คีค มีอาชีพเป็นทหาร แล้วจึงเป็นจิตแพทย์ และใน
 ขณะเดียวกันเขายังเป็นนักประพันธ์ด้วย ในตอนหลังเป็นแพทย์รักษาโรคทั่วไป เห็นได้จากการ
 บรรยายของผู้ประพันธ์และจากแนวเรื่อง

ทางบ้านอุปนิสัยของ คีค พบว่า เขามีนิสัยสุภาพ อ่อนโยน รวเรียง ชอบ

ช่วยเหลือผู้อื่น เห็นได้จากการบรรยายของผู้ประพันธ์ และจากพฤติกรรมของ คีค

ทางด้านการกิจของ คีค พบว่า เขามีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการทำงาน เห็นได้จากคำพูดของ คีค ที่พูดกับ นิโคล, ฟรานซ์ และคนไขคนหนึ่ง

ทางด้านการสัมพันธ์กับตัวละครอื่น พบว่า คีค มีความสัมพันธ์กับ นิโคล ในฐานะแพทย์กับคนไข้ แล้วจึงเปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์ฉันท์สามีภรรยา คีค รัก นิโคล มาก แต่ตอนมีการหย่าร้าง เพราะ นิโคล เริ่มป่วยเป็นโรคจิตอีก และเธอได้พบรักใหม่กับ ทอมมี บาร์บาน นอกจากนี้ คีค ยังมีความสัมพันธ์กับ โรสแมรี่ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในฐานะซุ้รัก จากการวิเคราะห์พบว่า คีค ยังมีความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนกับคนอื่นอีกสองคนคือ ฟรานซ์ กับ เอบ นอร์ธ

6. มอนโร สตาห์ ตัวละครเอกฝ่ายชายในเรื่อง The Last Tycoon

จากการวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในเรื่อง The Last Tycoon คือ มอนโร สตาห์ ปรากฏว่า สตาห์ มีบุคลิกภาพและการดำเนินชีวิตดังนี้
ทางด้านการบุคลิกภาพ พบว่า สตาห์ เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีเสน่ห์ มีลักษณะน่าคบ มีความเมตตา กรุณา และมีลักษณะเป็นผู้นำที่ดี

จากการวิเคราะห์ทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคม และอาชีพของ สตาห์ พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงและมีส่วนสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกล่าวคือขณะที่ สตาห์ มีอาชีพ เป็นช่างเทคนิค เขามีฐานะยากจนและสังคมไม่ยกย่อง แต่เมื่อเขาเลื่อนขั้น มามีอาชีพเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์เขามีฐานะร่ำรวยมาก สังคมให้การยกย่องนับถือ เห็นได้จากการบอกเล่าของ ซิซีเลีย และปฏิกิริยาของตัวละครอื่น ๆ ที่มีต่อ สตาห์

ส่วนการศึกษามอง สตาห์ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาจากประสบการณ์เขาได้เข้าเรียนเพียงโรงเรียนตอนกลางคืน เพียงวิชาเดียวเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าเขาสำเร็จจากการศึกษาจากสถาบันไหน

ผลการวิเคราะห์ทางอุปนิสัย พบว่า สตาห์ มีนิสัยเด็ดเดี่ยว แข็งกร้าว มีการตัดสินใจเด็ดขาด และยังพบว่าเขามีนิสัยละเอียดรอบคอบในการทำงาน เขาชอบช่วยเหลือผู้อื่น เห็นได้จากพฤติกรรมของ สตาห์ เอง

ในค่านความนึก พบว่า สตาห์ มีความคิดรับผิดชอบสังคม และมีความ
คิดสร้างสรรค์ และเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง เห็นได้จากงานของเขา

ในค่านความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น พบว่า สตาห์ มีความสัมพันธ์อย่าง
ใกล้ชิดกับ แดเชลีน ในฐานะคนรักและในฐานะชู้สาว สตาห์ มีความรักต่อเธอมากเห็นได้
จากการกระทำของ สตาห์ นอกจากนี้ยังพบว่า สตาห์ มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ ซิซีเลีย
และต่อมาได้กลายเป็นความสัมพันธ์ฉันท์สามีภรรยา สตาห์ ยังมีความสัมพันธ์ในฐานะคู่แข่งและ
ศัตรูกับ แบร์รี่ ผู้เป็นเพื่อนร่วมงานของเขา และยังเป็นบิดาของ ซิซีเลีย ด้วย

II สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบชีวิตจริงของ ฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ พิทช์
เจอร์รัลด์ กับตัวละครเอกฝ่ายชาย

ในค่านบุคลิกภาพ พบว่า ตัวละครเอกเกือบทุกคนมีบุคลิกภาพที่ คล้ายคลึง
กับ พิทช์เจอร์รัลด์

ในค่านฐานะทางเศรษฐกิจ พบว่า ตัวละครเกือบทุกคนยกเว้น นิค มีการ
เปลี่ยนแปลงของฐานะทางเศรษฐกิจคล้ายกับ พิทช์เจอร์รัลด์ กล่าวคือ อัมโมรี มีฐานะทาง
เศรษฐกิจคล้ายกับ พิทช์เจอร์รัลด์ ในวัยเด็ก แอนโธนี มีความคล้ายคลึงทางฐานะทาง
เศรษฐกิจในระยะสมรส แต่แตกต่างกันในตอนหลัง แกทส์บี้ มีการเปลี่ยนแปลงฐานะคล้ายคลึง
กับ พิทช์เจอร์รัลด์ ก่อนและภายหลังจากประสบความสำเร็จในอาชีพงานประพันธ์ คิค เป็นผู้
ที่มีความเปลี่ยนแปลงในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจใกล้เคียงกับ พิทช์เจอร์รัลด์ มากส่วน มอนโร
สตาห์ มีการเปลี่ยนแปลงจากยากจนเป็นร่ำรวยเท่านั้น มิได้เปลี่ยนกลับเป็นยากจนเหมือน
พิทช์เจอร์รัลด์ ในตอนปลายของชีวิต

ในค่านฐานะสังคม พบว่า อัมโมรี มีการเปลี่ยนแปลงเหมือน พิทช์เจอร์รัลด์
ในวัยศึกษา ส่วน แอนโธนี แกทส์บี้ คิค และ สตาห์ มีการเปลี่ยนแปลงฐานะทางสังคม
คล้าย พิทช์เจอร์รัลด์ หลังจากออกจากมหาวิทยาลัยมาประกอบอาชีพ ส่วน นิค แยกต่างจาก
พิทช์เจอร์รัลด์

ในค่านการศึกษา พบว่า อัมโมรี มีการศึกษาคคล้ายคลึงกับ พิทช์เจอร์รัลด์
มากที่สุด ส่วน แอนโธนี แกทส์บี้ นิค คิค และ สตาห์ นั้นแตกต่างจาก พิทช์เจอร์รัลด์

ในค่านาอาชีพ พบว่า อัมโมรี แอนโซนี แกทส์บี้ นิค และ คีค เคยมีอาชีพทหารเหมือนฟิธเจอร์อัลด์ อัมโมรีเคยมีอาชีพเป็นคนเขียนคำขวัญให้บริษัทโฆษณา เช่นเดียวกับฟิธเจอร์อัลด์ อัมโมรี แอนโซนี นิค และ คีค เคยมีอาชีพนักประพันธ์เหมือนฟิธเจอร์อัลด์ ส่วนสตาห์มีอาชีพในวงการบันเทิงเช่นเดียวกับฟิธเจอร์อัลด์ในตอนปลายของชีวิต ตัวละครเอกอื่นที่มีอาชีพต่างไปจากฟิธเจอร์อัลด์ ได้แก่ แกทส์บี้ ซึ่งมีอาชีพที่ลึกลับไม่เปิดเผย คีคมีอาชีพเป็นจิ๊กแพทย์ สตาห์มีอาชีพเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ นิคและแอนโซนีมีอาชีพขายหุ้น

ในค่านความคิด พบว่า คีคกับสตาห์มีความคิดเช่นเดียวกับฟิธเจอร์อัลด์ ส่วนความคิดของฟิธเจอร์อัลด์ เกี่ยวกับการยกย่องคนมีเงินของสังคม เหมือนกับตัวละครเอกคนอื่น ๆ ก็คือ อัมโมรี แอนโซนี และแกทส์บี้ ส่วนอัมโมรีก็ยังมีความคิดว่าตนเองดีกว่าผู้อื่น ซึ่งคล้ายคลึงกับ ฟิธเจอร์อัลด์ ส่วนความคิดของฟิธเจอร์อัลด์ ที่ไม่ชอบสังคมวัตถุนิยม คล้ายคลึงกับ นิค

ในค่านอุปนิสัย พบว่า ตัวละครเอกทุกคนมีนิสัยบุคลิกความรักที่มีต่อหญิงคนรัก เช่นเดียวกับฟิธเจอร์อัลด์ ส่วนอุปนิสัยพุ่มเฟิยของฟิธเจอร์อัลด์นั้น พบว่า แอนโซนีและแกทส์บี้มีนิสัยเช่นนี้ อุปนิสัยขยันหมั่นเพียรในการทำงานของฟิธเจอร์อัลด์มีความคล้ายคลึงกับสตาห์ และนิสัยก้าวร้าวของฟิธเจอร์อัลด์คล้ายกับอุปนิสัยของอัมโมรี นิสัยอีกประการหนึ่งของฟิธเจอร์อัลด์ คือชอบช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งคล้ายคลึงกับอุปนิสัยของอัมโมรี คีค และ สตาห์ นอกจากนี้ยังพบว่าตัวละครเอกบางตัวมีนิสัยแตกต่างไปจากฟิธเจอร์อัลด์ เช่น แอนโซนีมีนิสัยเกียจคร้าน ไม่มีความอดทนต่อการทำงานหนัก แกทส์บี้มีนิสัยเกรงใจผู้อื่น ใจกว้าง คีค และ นิค มีนิสัยสุภาพ ใจเย็น

ในค่านความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเขลคากับฟิธเจอร์อัลด์ คล้ายกับความสัมพันธ์ของอัมโมรีกับโรซาไลน์ แกทส์บี้กับเคซี แอนโซนีกับกลอเรีย และ คีคกับนิโคล ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างฟิธเจอร์อัลด์กับชีลา ก็คล้ายกับความสัมพันธ์ของสตาห์กับแคเธอรีน ความสัมพันธ์ระหว่างฟิธเจอร์อัลด์กับแมรี ผู้เป็นมารดา ก็คล้ายกับความสัมพันธ์ระหว่าง อัมโมรี กับ บิทริน ผู้เป็นมารดา และความ

สัมพันธ์ระหว่าง ฟิสิกส์เจอรัลด์ กับบาทหลวง เพย์ ก็คล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ของ ฌ็อมรี กับบาทหลวง การ์ซี

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนพบว่ามีสิ่งซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการวิจัย จึงขอเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

ในการสอนผลงานของ ฟิสิกส์เจอรัลด์ ผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนได้ทราบภูมิหลังในเรื่องต่อไปนี้ อันจะเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้เข้าใจงานของ ฟิสิกส์เจอรัลด์ มากขึ้น

1.1 ชีวิตประวัติของผู้ประพันธ์ เนื่องจาก ฟิสิกส์เจอรัลด์ ใช้ชีวิตชีวิตประวัติเป็นวัตถุดิบสำคัญในการเขียนนวนิยาย

1.2 สภาพสังคมอเมริกันในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 เพราะงานส่วนใหญ่ของ ฟิสิกส์เจอรัลด์ สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมสมัยนั้น

2. ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

2.1 ควรจะได้อีกมากมายวิธีการประพันธ์ของ ฟิสิกส์เจอรัลด์ เพราะเขาได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนร้อยแก้วได้ดีที่สุดคนหนึ่ง

2.2 ควรจะได้อีกเรื่องราวสั้นของ ฟิสิกส์เจอรัลด์ เนื่องจากเขาได้รับการยกย่องว่าเป็นนักเขียนเรื่องสั้นได้ดีที่สุดคนหนึ่ง

2.3 ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบผลงานของ ฟิสิกส์เจอรัลด์ กับผลงานของนักเขียนผู้อื่นซึ่งได้ใช้ ชีวิตชีวิตประวัติเป็นวัตถุดิบในการเขียนนวนิยาย

2.4 ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบผลงานของ ฟิสิกส์เจอรัลด์ กับผลงานของนักเขียนร่วมสมัยกันอื่นว่ามีการสะท้อนสภาพสังคมอเมริกันสมัยเดียวกันอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เจตนา นาควัชร ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร 2520 ก., 67 หน้า
_____ วรรณคดี ไทยวัฒนาพานิช 2520 ข., 158 หน้า
- บุญเหลือ เทพสุพรรณ, ม.ล. แนะแนวทางการศึกษาวิชาวรรณคดี บัณฑิตการพิมพ์
2518, 108 หน้า
- _____ แนะแนวทางอ่านนวนิยาย โรงพิมพ์คุรุสภา 2511, 61 หน้า
- ประพันธ์ ภัทษา วรรณคดีอเมริกัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2517, 344 หน้า
- พรสุข บุญสุภา และ รมณี เพชรคุปต์ นวนิยายอังกฤษและนวนิยายอเมริกัน มหาวิทยาลัย
รามคำแหง 2518, 61 หน้า
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์ วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์ พิมพ์ครั้งที่ 5 โรงพิมพ์แพร่พิทยา
2518, 184 หน้า
- วิภา กงกะนันท์ วรรณคดีวิจารณ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2520 ก., 56 หน้า
- _____ วรรณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร 2520 ข., 191 หน้า
- ศรีเพ็ญ ประเสริฐสุข การวิเคราะห์ตัวละครเด็กในนวนิยายของมาร์ค ทเวน ปริญฐานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2521, 140 หน้า อัดสำเนา
- สันตศิริ (นามแฝง) "ยอดนักเขียนเรื่องสั้นใหญ่ยิ่ง 17 คนแรกของอเมริกา" สกุลไทย
1272 : 48 มีนาคม 2522
- เสริมจิตร สิงหเสนี ความรู้เบื้องต้นในเรื่องวรรณคดีอังกฤษและวรรณคดีอเมริกัน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518, 121 หน้า
- เสาวลักษณ์ อนันตคานต์ วรรณกรรมเอกของไทยขุนช้าง - ขุนแผน โรงพิมพ์การศาสนา
2517, 268 หน้า

- Beebe, Maurice. "Fitzgerald, F. Scott" in The Encyclopedia American. v. 11, p. 339 - 341, ed. by Bernard S. Cayne. New York, Americana Corporation, 1975.
- Fitzgerald, Francis Scott Key. Tender Is the Night. London, Cox & Wyman Ltd., 1975. 352 p.
- _____. This Side of Paradise. London, Cox and Wyman Ltd., 1974. 254 p.
- _____. The Beautiful and Damned. Middlesex, Penguin Books Ltd., 1973. 364 p.
- _____. The Last Tycoon. Middlesex, Penguin Books Ltd., 1972. 195 p.
- _____. The Great Gatsby. Middlesex, Hunt Barnard Printing Ltd., 1971. 188 p.
- _____. The Pat Hobby Stories. Middlesex, Penguin Books Ltd., 1962. 167 p.
- Forster, E.M. Aspects of the Novel. New York, Harcourt, Brace and Company, 1927. 249 p.
- Geismar, Maxwell. "Fitzgerald, F. Scott" in Collier's Encyclopedia, v. 10, p. 32 - 33, ed. by William D. Halsey. New York, The Crowell - Collier Publishing Company, 1962.
- Goldhurst, William. F. Scott Fitzgerald and His Contemporaries. Cleveland and New York, The World Publishing Company, 1963. 247 p.
- Hoffman, Frederick J. The Great Gatsby : A Study. New York, Charles Scribner's Sons, 1962. 337 p.
- Kramer, Eugene. "Fitzgerald, Francis Scott Key" in The American Peoples Encyclopedia, v. 8, p. 582, ed. by Edward Humphrey. New York, Crolier Incorporated, 1963.
- Lehan, Richard D. F. Scott Fitzgerald and the Craft of Fiction. Carbondale and Edwardsville, Southern Illinois University Press, 1966. 206 p.
- Magill, Frank N. "The Great Gatsby" in Masterpieces of World Literature in Digest Form. p. 329 - 331. New York, Harper and Row Publishers, 1952.

Miller, James E. "Fitzgerald, Francis Scott Key" in Encyclopedia Britannica, v. 9, p. 335 - 336, ed. by Walter Yust. London, Encyclopedia Britannica, Ltd., 1959.

Mizener, Arthur. The Far Side of Paradise. 2nd ed. Boston, Houghton Mifflin Company 1965. 416 p.

Turnbull, Andrew. Scott Fitzgerald. New York, Charles Scribner's Sons, 1962. 364 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ผลงานทั้งหมดของฟรานซิส สก็อตต์ คีย์ โพธิ์เซอร์วอล์ค ไดแก

1. นวนิยาย ไดแก

- 1.1 'This Side of Paradise (1920)
- 1.2 'The Beautiful and Damned (1922)
- 1.3 The Great Gatsby (1925)
- 1.4 Tender Is the Night (1934)
- 1.5 'The Last Tycoon (1941)

2. เรื่องสั้น ไดแก

2.1 Fleppers and Philosophers (1921) เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้น
ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

- 2.1.1 "The Offshore Pirate"
- 2.1.2 "The Ice Palace"
- 2.1.3 "Head and Shoulders"
- 2.1.4 "The Cut-Glass Bowl"
- 2.1.5 "Bernice Bobs Her Hair"
- 2.1.6 "Benédiction"
- 2.1.7 "Dalyruple"
- 2.1.8 "Goes Wrong"
- 2.1.9 "The Four Fists"

2.2 Tales of the Jazz Age (1922) เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้น
ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

- 2.2.1 "The Jelly Bean"
- 2.2.2 "The Camel's Back"
- 2.2.3 "May Day"
- 2.2.4 "Porcelain and Pink"
- 2.2.5 "The Diamond as Big as the Ritz"
- 2.2.6 "The Curious Case of Benjamin Button"
- 2.2.7 "Tarquin of Cheapside"
- 2.2.8 "O Russet Witch"
- 2.2.9 "The Lees of Happiness"
- 2.2.10 "Mr. Icky"
- 2.2.11 "Jemina"

2.3 The Vegetable or from President to Postman (1923)

2.4 All the Sad Young Men (1926) เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นต่าง ๆ
 ดังต่อไปนี้ คือ

- 2.4.1 "The Rich Boy"
- 2.4.2 "Winter Dreams"
- 2.4.3 "The Baby Party"
- 2.4.4 "Absolution"
- 2.4.5 "Rags Martin-Jones and the Prince of Wales"
- 2.4.6 "The Adjuster"
- 2.4.7 "Hot and Cold Blood"
- 2.4.8 "The Sensible Thing"
- 2.4.9 "Gretchen's Forty Winks"

2.5 Taps at Reveille (1935) เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นต่าง ๆ
 ดังต่อไปนี้ คือ

- 2.5.1 "The Scandal Detectives"
- 2.5.2 "The Freshest Boy"
- 2.5.3 "He Thinks He's Wonderful"
- 2.5.4 "The Captured Shadow"
- 2.5.5 "The Perfect Life"
- 2.5.6 "First Blood"
- 2.5.7 "A Nice Quiet Place"
- 2.5.8 "A Woman with a Past"
- 2.5.9 "Crazy Sunday"
- 2.5.10 "Two Wrongs"
- 2.5.11 "The Night of Chancellorsville"
- 2.5.12 "The Last of the Belles"
- 2.5.13 "Majesty"
- 2.5.14 "Family in the Wind"
- 2.5.15 "A Short Trip Home"
- 2.5.16 "One Intern"
- 2.5.17 "The Flood"
- 2.5.18 "Babylon Revisited"

2.6 The Crack - Up (1945) เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

- 2.6.1 "Echoes of the Jazz Age"
- 2.6.2 "My Lost City"
- 2.6.3 "Ring"
- 2.6.4 "Show Mr. and Mrs. F. to Number--"
- 2.6.5 "Auction - Model 1934"
- 2.6.6 "Sleeping and Waking"

2.6.7 "The Crack-Up (The Crack-Up, Handle with Care,
Pasting It Together)"

2.6.8 "Early Success"

2.6.9 "The NoFe-books"

2.6.10 "Letters"

2.7 The Pat Hobby Stories (1962) เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นต่าง ๆ
 กังตอไปนี้คือ

2.7.1 "Pat Hobby's Christmas Wish"

2.7.2 "A Man in the Way"

2.7.3 "Boil Some Water-Lots of It"

2.7.4 "Teamed with Genius"

2.7.5 "Pat Hobby and Orson Welles"

2.7.6 "Pat Hobby's Secret"

2.7.7 "Pat Hobby, Putative Father"

2.7.8 "The Homes of The Stars"

2.7.9 "Pat Hobby Does His Bit"

2.7.10 "Pat Hobby's Preview"

2.7.11 "No Harm Trying"

2.7.12 "A Patriotic Short"

2.7.13 "On the Trail of Pat Hobby"

2.7.14 "Fun in an Artist's Studio"

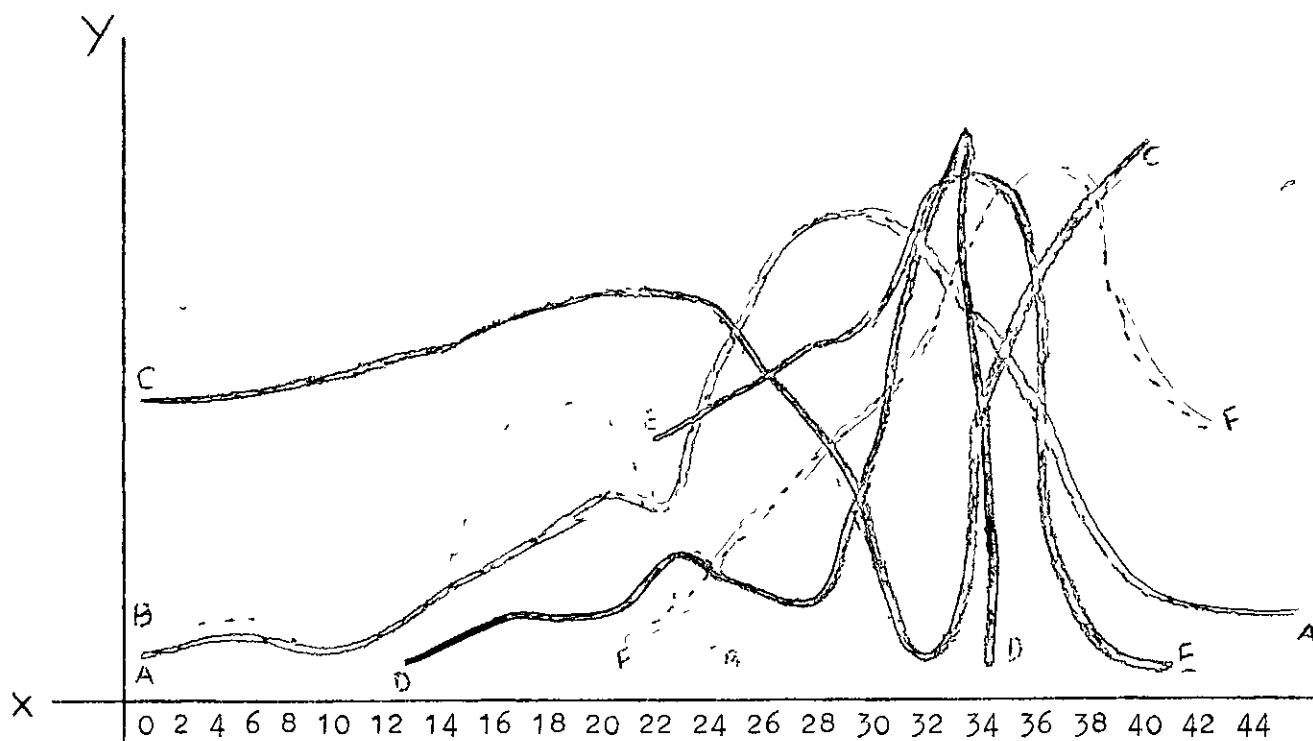
2.7.15 "Two Old-Timers"

2.7.16 "Mightier Than the Sword"

2.7.17 "Pat Hobby's College Days"

การเสนอแบบแผนการเปลี่ยนแปลงของชีวิตของตัวละคร เอกในรูปของกราฟ เพื่อจะให้มองเห็นแบบแผนของพัฒนาการ ของชีวิตของผู้ประพันธ์และตัวละคร เอกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงขอเสนอแบบแผนการเปลี่ยนแปลงในรูปของกราฟ ด้วยตัวละครเอกของ พิตซ์เจอร์ลด์มีการวัดความสำเร็จในชีวิตด้วยฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกัน เช่น แกทส์บี้ เมื่อเขาถึงแก่ชีวิต แม้เขาจะร่ำรวย มหาศาล แต่ด้วยอาชีพที่เขาทำไม่เป็นที่เปิดเผย จึงไม่สามารถจะมีมรดกได้ ทุกอย่างจุ่มหายไปกับ การสิ้นชีวิตของเขา ซึ่งหมายความว่าเมื่อสิ้นชีวิตลงฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมก็สิ้นสุดลงด้วย แบบแผนของการเปลี่ยนแปลงของชีวิตโดยอาศัย การเปลี่ยนแปลงของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสามารถเขียนเป็นกราฟได้ โดยให้อายุของตัวละครเป็นแกนนอน และให้ความสูงค่าของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นแกนตั้ง ด้วยเหตุที่ไม่สามารถจะวัดความสำเร็จทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมออกมาเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้ จึงอนุมานเอาว่าฐานะทางเศรษฐกิจและ สังคมสูงประกอบด้วยควมร่ำรวยทางทรัพย์สินสมบัติหรือรายได้ การยกย่องจากวงสังคม การได้รับเชิญไปงานปาร์ตี้ การมีเพื่อนมาก และมีอิสระในการเดินทางท่องเที่ยว ตามใจปรารถนา ตัวละครบางคนอาจจะอนุมานจากทุกข้อ แต่บางคนอาจจะอนุมาน มาจากเพียงบางข้อ และใช้เปรียบเทียบกับเพื่อนหรือวงสังคมของตัวละครแทน

ในที่นี้ได้เขียนแบบกราฟชีวิตของพิตซ์เจอร์ลด์เทียบเคียงให้เห็นด้วย เพื่อจะ ใ้มองเห็นแบบแผนของพัฒนาการ ของชีวิตของผู้ประพันธ์ และตัวละคร เอกฝ่ายชาย ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

กราฟเปรียบเทียบแสดงความสูงตัวของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

X คือ แกนแทนอายุของฟิทซ์เจอร์ดัลด์ และตัวละคร

Y คือ ความสูงของฐานะทางเศรษฐกิจ

— A กราฟของฟิทซ์เจอร์ดัลด์

B กราฟของอัมโมรี

— C กราฟของแอนโซนี

— D กราฟของแกทส์บี้

— E กราฟของคิค

— F กราฟของสตาท์

ชื่อ	อายุ	บุคลิกภาพ	อาชีพ	ฐานะสังคมและเศรษฐกิจ	การศึกษา	อุปนิสัย	ความคิด	ความพึงพอใจ	งานประเภท
พิชิต เจริญ	1-44	ดี สูงโปร่ง กาฬฟ้า มีเสน่ห์	-ทหาร -เขียนคำโฆษณา -นักประพันธ์	ต่ำ สูง ต่ำ	-เชลยพล -นิวแมน -พริตตัน (ไม่จบ)	พ่อแม่ คนสูง ทำงานหนัก	ชื่นชมคนรอบ งานสำคัญ มาก	เชลยพลและ เชลย	มี
อัมไมร์ เบน	1-22	ดี สูงโปร่ง กาฬฟ้า มีเสน่ห์	-ทหาร -เขียนคำโฆษณา -นักประพันธ์	ต่ำ สูง ต่ำ	-มินอว์ฟูลด์ -เชลยพล -พริตตัน (ไม่จบ)	เกียจคร้าน ชากกาว อดทน	เกียจคร้าน ชากกาว อดทน	โรชา อัสซา อัสซา	มี
แอนโทนี แพท	1-31 (25-31)	ดี กาฬฟ้า สูงโปร่ง มีเสน่ห์	-ทหาร -ชายหนุ่ม	สูง ต่ำ สูง	-ครูพิเศษใน ยุโรป -ชาวอาร์ก	เกียจคร้าน พ่อแม่ คนสูง	ไม่ชอบทำ งาน ยาก จน	กลอง และคอก	มี
แกสปี	1-32 (17-32)	ดี มีเสน่ห์	-ทหาร -อุ้งพอนไม่ เปิดเผย	ต่ำ สูง ต่ำ	-อองกัฟรอก (ไม่จบ)	อวกาศ พ่อแม่ ใจกว้าง	อวกาศ พ่อแม่ ใจกว้าง	รักกับ เคส	ไม่มี
นิก การเว	1-32 (31-32)	ดี นุ่มนวล มีเสน่ห์	-ทหาร -ชายหนุ่ม	ปานกลาง	นิวเดเวล	ช่วยเหลือ ผู้อื่น ไม่เห็น แก่ตัว สุขภาพ	เกียจคร้าน เห็นแก่ตัว เชื่อมั่นใน มิตรภาพ	จอมแค้น	มี
กิด ไคเว	1-36 (26-36)	ดี กาฬฟ้า สูงโปร่ง มีเสน่ห์	-ทหาร, จิตแพทย์ -แพทย์	ต่ำ สูง ต่ำ	-รองพันเอก -จิตแพทย์จาก	สุขภาพ ใจเย็น คนสูง	ชอบทำงานหนัก ยากจน	นิโคและ โรสเม	มี
มอนโร สกัท	1-35 (33-35)	ดี สูงโปร่ง ไม่สูงนัก ตาดี มีเสน่ห์	-ทหาร, จิตแพทย์ -แพทย์	ต่ำ สูง ต่ำ	-โรงเรียนต่าง คนเกียจคร้าน	ช่วยเหลือ ผู้อื่น ไม่เห็น แก่ตัว สุขภาพ	ชอบทำงานหนัก ยากจน	นิโคและ โรสเม	มี

จากตารางเปรียบเทียบ และกราฟ จะเห็นความสัมพันธ์ของตัวละครเอก ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงอย่างเด่นชัด ข้อที่ควรสังเกตคือ เส้นกราฟแทบทุกเส้นมีความโค้ง แสดงถึงการพัฒนาจากต่ำไปสู่สูงและลงต่ำเหมือนกัน ถ้าดูจากตารางจะเห็นว่าตัวละครทุกตัวและบุประพันธ์มีสิ่งต่าง ๆ เหมือนกันมาก และถ้าดูจากอายุของตัวละครจะทราบว่าหนังสือที่ฟิธเจอร์วัลด์เขียนขึ้นมาจะมีความต่อเนื่องกัน อิมโมรีเป็นตัวละครที่เขียนขึ้นมาในขณะที่ฟิธเจอร์วัลด์เป็นหนุ่ม แอนโธนี่เป็นตอนที่เขียนบันทึกชีวิตการแต่งงาน นิคและแกทส์บี้ เป็นชีวิตหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง และเป็นการแสดงออกถึงความคิดที่ฟิธเจอร์วัลด์มีต่อสังคม ก็คือการบันทึกชีวิตของตัวละครที่มีกรรมาเป็นโรคจิต และแสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของชีวิตของตัวละครส่วนสตาห์เป็นส่วนที่บรรยายถึงชีวิตในฮอลลีวู้ด ซึ่งกล่าวได้ว่าฟิธเจอร์วัลด์นำเอาอัตชีวประวัติ ประสบการณ์ และสภาพสังคมในแต่ละตอนในชีวิตของเขา มาเขียนเป็นนวนิยาย ซึ่งถ้าเอานวนิยายทั้งห้าเรื่องมาต่อกัน จะเท่ากับเป็นนวนิยายเรื่องยาวที่บันทึกชีวิตของฟิธเจอร์วัลด์ และสังคมอเมริกันในขณะนั้น